

ผลิิตภาพของการศึกษาและปัจจัยที่ส่งผล ของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ รุ่่นปีการศึกษา 2547

ปริญญาานิพนธ์
ของ
นุชจรีย์ ตั้งศิริพัฒน์ภรณ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์
ตุลาคม 2550

ผลิิตภาพของการศึกษาและปัจจัยที่ส่งผล ของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ รุ่่นปีการศึกษา 2547

บทคัดย่อ
ของ
นุชจรีย์ ตั้งศิริพัฒน์ภรณ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์
ตุลาคม 2550

นุชจรรย์ ตั้งศิริพัฒน์ภรณ์ . (2550). ผลผลิตภาพของการศึกษาและปัจจัยที่ส่งผลของนิสิตระดับปริญญาโท
ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547. ปริญญาานิพนธ์ ศ.ม.
(เศรษฐศาสตร์ มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์ , รองศาสตราจารย์
ดร. อ้อทิพย์ ราษฎร์นิยม

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลผลิตภาพของการศึกษาและปัจจัยที่ส่งผล ของนิสิต
ระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 ประชากรที่ใช้ใน
การศึกษาคือ นิสิตระดับปริญญาโท รุ่นปีการศึกษา 2547 จำนวนทั้งสิ้น 132 คน เป็นนิสิตชาย 41 คน
และนิสิตหญิง 91 คน เครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม วิธีการวิเคราะห์
ข้อมูลกระทำโดยการพรรณนา การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ
โดยมีสถิติที่สำคัญดังนี้ ค่าเฉลี่ย, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, ค่า R^2 และค่า F เป็นต้น

ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตมีความคิดเห็นว่ตนได้รับการพัฒนาคุณภาพจากการศึกษาระดับปริญญาโท โดย
เฉลี่ยในระดับมาก นิสิตมีคะแนนเฉลี่ยสะสมที่ระดับ 3.25 – 3.50 มากที่สุด มีจำนวน 50 คน คิดเป็น
ร้อยละ 37.9 และมีระดับจริยธรรมเฉลี่ยอยู่ในระดับ ตามเกณฑ์

2.ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับผลผลิตภาพทาง
การศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ผลการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี และ
สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ กับผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิต
ในระดับปริญญาโท มี 10ปัจจัย ได้แก่ จำนวนชั่วโมงที่อ่านและทบทวนตำราเรียนต่อวัน จำนวนชั่วโมง
ที่อ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวัน จำนวนชั่วโมงที่อ่านทบทวนตำราก่อนสอบต่อวัน จำนวน
ชั่วโมงในการค้นคว้าในห้องสมุดต่อวัน จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆต่อวัน จำนวนชั่วโมง
ในการเดินทางมาเรียนต่อวัน จำนวนครั้งในการขาดเรียนโดยเฉลี่ย จำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการพักผ่อน
ต่อวัน ค่าวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้เพื่อการศึกษา และค่ารักษาพยาบาล

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท เรียงลำดับจากปัจจัยที่
ส่งผลมากที่สุดไปน้อยที่สุด ได้แก่ ผลการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี และสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับ
ปริญญาตรี และร่วมกันส่งผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท ได้ร้อยละ 14.80

EDUCATION PRODUCTIVITY AND FACTORS AFFECTING MASTER'S DEGREE STUDENTS
(REGULAR PROGRAM) SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY, CLASS 2004

AN ABSTRACT
BY
NUCHJAREE TUNGSIRIPARTPORN

Presented in partial fulfillment of the requirements
For the Master of Economics degree in Human Development Economics
At Srinakharinwirot University
October 2007

Nuchjaree Tungsiripartporn . (2007). *Education Productivity And Factors Affecting Master's Degree Students (Regular Program) Srinakharinwirot University, Class 2004.*
Master Thesis, M.Econ. (Human Development Economics). Bangkok : Graduate School, Srinakhawiroth University. Advisor Committee : Assoc.prof. Dr.Pisamai Jarujittipant , Assoc.prof. Dr. Aotip Ratniyom.

The purposes of this research were to study the education productivity and factors affecting master's degree students (regular program) of Srinakharinwirot University, academic year 2004. The 132 populations, were 41 males and 91 females. The data collection instruments was the questionnaires. The data was analyzed by the descriptions, Pearson Product Moment Correlation Analysis and The Stepwise Multiple Regression Analysis, with the crucial statistic, Mean, Standard Deviation, Coefficient of Determination, Pearson Correlation Coefficient and F Statistic.

The Results were as follows:

1. In the master's degree students (regular program) opinions in their education qualities-productivities were enhanced in high level. The graduates earned the average grade , 3.25 – 3.50 were 50 graduates (37.9%) .Their average reason level in moral were the most conventional level

2. Factors, significantly positive correlation with their education qualities - productivities grade point average of bachelor degree and academic area in bachelor degree. Factors, no significantly correlation were hour of tutoring , hour of reading(before and after class) , hour of reading (before the examination) , hour of studying in library , hour of studying from other sources , hour for traveling to university , average number of missing class , hour to take a rest , expense of text book and material for study and expense for care.

3. Two factors affecting their education qualities - productivities were grade point average of bachelor and their academic area, respectively, and jointly effected approximately 14.80 %

ผลิิตภาพของการศึกษาและปัจจัยที่ส่งผล ของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ รุ่่นปีการศึกษา 2547

ปริญญาานิพนธ์
ของ
นุชจรีย์ ตั้งศิริพัฒน์ภรณ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

ตุลาคม 2550

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความเมตตาในการอนุเคราะห์ให้คำปรึกษาเป็นอย่างดีจาก รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร. อ้อทิพย์ ราชวรานิยม ในฐานะประธาน และกรรมการ นอกจากนี้ผู้วิจัยใคร่กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม รองศาสตราจารย์ ดร. อารงค์ อุดมไพจิตรกุล ที่ช่วยกรุณาให้คำติชม และแนะนำงานวิจัย อาจารย์ศุภสิทธิ์ เสร็จประเสริฐ และอาจารย์วิรัชญา วัฒนโณ ที่กรุณารับเป็นผู้เชี่ยวชาญในการให้คำแนะนำการสร้างและแก้ไข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และกรุณาให้คำแนะนำที่ดียิ่ง พร้อมความช่วยเหลือมากมายอันเป็นประโยชน์ในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ คุณชมพูนุช ชัยนวน คุณญาณารธร เจียรรัตนกุล คุณวัลลภ กรประภากุล ที่ให้ความช่วยเหลือตลอดมา นอกจากนี้ขอขอบคุณเพื่อนๆ เศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์ รุ่น1 ทุกคน ที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาจนทำให้ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ คุณงามความดีและประโยชน์อันเกิดจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอออมบูชา คุณบิดา มารดา และครูอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา

นุชจรรย์ ตั้งศิริพัฒน์ภรณ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	9
สมมติฐาน.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
3 วิธีดำเนินการวิจัย	
การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง	44
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
การวิเคราะห์ผลต่อผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท	
ภาคปกติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547.....	85

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	99
วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	99
การกำหนดประชากร.....	99
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	99
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	100
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	100
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	101
การอภิปรายผล.....	104
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา.....	111
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	112
บรรณานุกรม.....	113
ภาคผนวก.....	119
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	139

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1 จำนวน และค่าร้อยละ ของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547 แยกตามเพศ อายุ ภูมิลำเนา ที่พัก และกลุ่ม สาขาวิชา.....	52
2 ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาความคิด ความรู้ ความสามารถ และ จริยธรรม จากการศึกษาในระดับปริญญาโท ของนิสิตในระดับปริญญาโท(ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547	54
3 ค่าเฉลี่ย ของความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาความคิด ความรู้ ความสามารถ และ จริยธรรม จากการศึกษาในระดับปริญญาโท ของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 แยกตามกลุ่มสาขาวิชา.....	55
4 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาความรู้ ความคิด ความสามารถ และจริยธรรม จากการศึกษาในระดับปริญญาโท ของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547.....	57
5 ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาความคิด ความรู้ ความสามารถ และจริยธรรม จากการศึกษาขั้นต้นจนถึงระดับปริญญาตรี ของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547	59
6 ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาความคิด ความรู้ ความสามารถ และจริยธรรม จากการศึกษาขั้นต้นจนถึงระดับปริญญาตรี ของนิสิตในระดับปริญญาโท(ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 แยกตามกลุ่มสาขาวิชา.....	59
7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาความรู้ ความคิด ความสามารถ และจริยธรรม จากการศึกษาขั้นต้นจนถึงระดับปริญญาตรี ของนิสิตใน ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547.....	61
8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับจริยธรรม ด้านการใช้เหตุผลในเชิงจริยธรรมของนิสิต ในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547.....	63

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับจริยธรรม ด้านการใช้เหตุผลในเชิงจริยธรรม ของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 แยกตามกลุ่มสาขาวิชา.....	64
10 จำนวน และร้อยละของนิสิตระดับปริญญาโท แยกตามค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญา โทของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547	66
11 จำนวนและร้อยละของนิสิตระดับปริญญาโท แยกตามค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญา โทของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 แยกตามกลุ่มสาขาวิชา.....	67
12 จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรทรัพยากร ด้านการจัดสรรเวลา และการจัดสรรค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา ของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547.....	68
13 จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรทรัพยากร ด้านการจัดสรรเวลา และการ จัดสรรค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา ของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 แยกตามกลุ่มสาขาวิชา.....	70
14 จำนวน และค่าร้อยละ ของนิสิตระดับปริญญาโทที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ แยกตามความ เกี่ยวข้องกับสาขาที่ศึกษาเดิม ของนิสิตปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547.....	73
15 จำนวน และร้อยละ ของนิสิตระดับปริญญาโท แยกตามค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับ ปริญญาตรี ของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547.....	74
16 จำนวนและร้อยละของนิสิตระดับปริญญาโท แยกตามค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับ ปริญญาตรี ของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปี การศึกษา 2547 แยกตามกลุ่มสาขาวิชา.....	74

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
17 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติตนเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน ของ นิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547	75
18 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติตนเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน ของนิสิต ในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 แยกตามกลุ่ม สาขาวิชา.....	76
19 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของ อาจารย์และการประเมินผลของอาจารย์ผู้สอน โดยนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547	78
20 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของ อาจารย์และการประเมินผลของอาจารย์ผู้สอน โดยนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 แยกตามกลุ่มสาขาวิชา.....	79
21 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา ของ นิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547	81
22 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา ของ นิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 แยก ตามกลุ่มสาขาวิชา.....	82
23 ปัจจัยด้านการจัดสรรเวลา (รวมทั้งหมด) ต่อผลผลิตภาพของการเรียนของนิสิตระดับปริญญา โท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547.....	86
24 ปัจจัยด้านการจัดสรรเวลาที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ต่อผลผลิตภาพของการเรียนของนิสิตระดับ ปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547.....	87
25 จำนวนชั่วโมงที่อ่านทบทวนตำราก่อนสอบต่อวัน ต่อผลผลิตภาพของการเรียนของนิสิตระดับ ปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547.....	87
26 ตาราง 26 จำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการพักผ่อนต่อวัน ต่อผลผลิตภาพของการเรียนของนิสิตระดับ ปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547.....	88
27 จำนวนครั้งในการขาดเรียนโดยเฉลี่ย ต่อผลผลิตภาพของการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547.....	88

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
28 การจัดสรรค่าใช้จ่ายเป็นค่าตำราและวัสดุอุปกรณ์ ต่อผลผลิตภาพของการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547.....	89
29 ผลการเรียนในระดับปริญญาตรี ต่อผลผลิตภาพของการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547.....	89
30 สาขาวิชาเดิมในระดับปริญญาตรี ต่อผลผลิตภาพของการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547.....	90
31 แสดงค่าความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยในด้านการจัดสรรทรัพยากร และปัจจัยพื้นฐานกับผลผลิตภาพของการศึกษา (ผลการเรียน) ของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547	91
32 แสดงผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิต (ผลการเรียน) ในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis).....	93
33 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เมื่อใช้ผลผลิตภาพทางการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 เป็นเกณฑ์.....	93
34 คำนวณน้ำหนักความสำคัญของการพยากรณ์ที่ส่งผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 โดยวิธี Stepwise.....	94
35 สรุปผลการวิเคราะห์โดยรวมแยกตามความมุ่งหมาย และกลุ่มสาขาวิชา.....	96

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวความคิด.....	10
2 การแลกเปลี่ยนระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการพักผ่อน.....	21

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาของทรัพยากรมนุษย์ในประเทศ เป็นตัวชี้วัดอย่างหนึ่งที่แสดงถึงระดับการพัฒนาของประเทศ โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ ได้กำหนดดัชนีการพัฒนามนุษย์ human development index (HDI) ซึ่งประกอบไปด้วยตัวชี้วัด 3 มิติ คือ (1) ความยืนยาวของชีวิต (วัดด้วยอายุขัยเฉลี่ยเมื่อแรกเกิด) (2) ความรู้ (วัดด้วยอัตราการรู้หนังสือในผู้ใหญ่ และจำนวนปีเฉลี่ยที่อยู่ในโรงเรียน) และ (3) รายได้ (วัดด้วยรายได้เฉลี่ยต่อหัว) จากข้างต้นการจะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพนั้น การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญ เพราะการศึกษาจะช่วยพัฒนาคนซึ่งเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความรู้ ความคิด ความสามารถ และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้งในด้านคุณธรรมจริยธรรม

ในปัจจุบัน การศึกษาในระดับปริญญาโท เป็นที่นิยมมากขึ้นในประเทศไทย โดยมีอัตราของผู้ศึกษาในระดับปริญญาโทเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี สถาบันการศึกษาก็เปิดสาขาวิชาต่างๆ มากขึ้น เพื่อความหลากหลายทางวิชาการและรองรับผู้ที่ต้องการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น เนื่องจากสภาพสังคมในประเทศไทยทุกวันนี้ มีความเจริญ และก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ ที่ก่อให้เกิดความต้องการทรัพยากรมนุษย์ ที่มีคุณภาพ เบกเกอร์ (Becker, 1964: 493) กล่าวว่า การศึกษาและการฝึกอบรมนับว่าเป็นการลงทุนในทุนมนุษย์ที่สำคัญที่สุด และพบว่าการศึกษาในระดับมัธยมปลายและระดับมหาวิทยาลัย ส่งผลให้ระดับรายได้ของบุคคลปรับตัวสูงขึ้น และในระบบเศรษฐกิจพบว่า บางประเทศมีการขยายตัวของความรู้ในเรื่องวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของผลิตภาพในการผลิตของแรงงานและปัจจัยการผลิตอื่น เนื่องจากความรู้ดังกล่าวทำให้เกิดมูลค่าที่เพิ่มขึ้นทางการศึกษา เกิดการพัฒนาเทคนิคในการเรียนการสอน ทำให้ความรู้ดังกล่าวประทับอยู่ในตัวบุคคลไม่ว่าบุคคลเหล่านั้นจะเป็นนักวิทยาศาสตร์ นักการศึกษา นักเทคนิค ผู้บริหาร ฯลฯ ต่างก็มีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจให้ก้าวหน้า

ในปี 2547 มีผู้ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็นจำนวนทั้งสิ้น 1,418,029 คน ซึ่งเป็นจำนวนมาก เมื่อเทียบกับปี 2543 โดยมีผู้จบการศึกษาเฉพาะสถาบันการศึกษาของรัฐ จำนวนทั้งสิ้น 113,191 คน การเพิ่มขึ้นนี้เป็นผลเนื่องมาจากปัจจัยทางสังคม คือการเพิ่มของประชากรค่านิยมในสังคมที่นาระดับการศึกษามาเป็นปัจจัยสำคัญในการเลื่อนขั้นทางสังคม และความตระหนักในความสำคัญของการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น เพื่อให้มีงานและชีวิตที่ดีกว่า แรงงานส่วนหนึ่งจึงคิดหาทางเพิ่มมูลค่าให้กับตนเองด้วยการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท จะเห็นได้จากจำนวนผู้ที่ศึกษาในระดับ

ปริญญาโท ในปี 2540 มีจำนวนเพียง 53,545 คนเท่านั้น เมื่อเทียบกับจำนวนผู้ศึกษาในระดับปริญญาโทในปี 2547 มีจำนวนทั้งสิ้นถึง 154,338 คน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550: Online)

ในขณะเดียวกันตลาดแรงงานเองก็ต้องการผู้ที่มีการศึกษาสูงขึ้น เพื่อบริการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศเช่นกัน เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมและเพื่อให้บัณฑิตที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโทมีมาตรฐานเป็นหนึ่งเดียวกันกระทรวงศึกษาธิการจึงได้ประกาศถึงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาไว้ กล่าวคือ หลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอกมุ่งเน้นการพัฒนาบัณฑิตและนักวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาต่างๆ โดยกระบวนการวิจัยเพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีอิสระ รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ เชื้อโยงและบูรณาการศาสตร์ที่ตนเชี่ยวชาญกับศาสตร์อื่นได้อย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550: Online)

จะเห็นได้ว่าแนวทางของประเทศนั้น ต้องการบัณฑิตที่ไม่เพียงแต่มีความรู้ความสามารถเท่านั้น ยังต้องประกอบด้วยคุณธรรมอันดีด้วย เนื่องจากเล็งเห็นว่าการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ที่มีความรู้ความสามารถเป็นทุนนั้น ยังไม่เพียงพอ จริยธรรมและศีลธรรมจึงเข้ามามีส่วนในการช่วยนำทางให้ทรัพยากรมนุษย์ผู้นั้นนำทุนมนุษย์ในด้านความรู้ความสามารถไปใช้ในทางที่ถูกต้อง และก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง สังคมและประเทศชาติ

การจะวัดว่าบัณฑิตที่จบการศึกษานี้มีความรู้ในระดับใด เราอาจวัดได้หลายทางแต่วิธีที่เป็นรูปธรรมที่สุดคือวัดจากผลผลิตภาพของการศึกษาหรือผลการเรียน แต่การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะศึกษาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มีผลผลิตภาพของการศึกษาหรือผลการเรียนที่ดีนั้นย่อมต้องมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเพรสคอตต์ (Prescott, 1961: 14 - 44) ผู้อำนวยการสถาบันค้นคว้าเรื่องเด็กแห่งมหาวิทยาลัยแมรีแลนด์ ได้สรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไว้ 6 ประการ ได้แก่ ปัจจัยทางด้านร่างกาย ปัจจัยทางด้านความรัก ปัจจัยทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ปัจจัยทางด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ปัจจัยการพัฒนาแห่งตน และปัจจัยทางด้านการปรับตัว แสดงให้เห็นว่าการจะมีผลการเรียนที่ดีนั้น ประกอบไปด้วยปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม และบุคคลแวดล้อมรอบตัวผู้เรียน อันได้แก่ครอบครัว เพื่อนฝูง อาจารย์ผู้สอนเป็นต้น อีกทั้งตัวผู้เรียนเองก็มีส่วนสำคัญที่จะทำให้ผลผลิตภาพของการศึกษาหรือผลการเรียนของตนนั้นดีหรือไม่ ซึ่งสอดคล้องกับที่บลูม (Bloom, 1976: 167 - 176) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของผู้เรียนและการเรียนในระบบโรงเรียน ตัวแปรที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนมี 3 ตัว ได้แก่ 1) พฤติกรรมทางด้านความรู้ความคิด (Cognitive Entry Behaviors) หรือพุทธิพิสัย

2) คุณลักษณะทางจิตใจ (Affective Entry Characteristics) หรือจิตพิสัย 3) คุณภาพการสอน (Psychomotor Entry Characteristics) หรือทักษะพิสัย

แต่ผลการเรียนอย่างเดียวนั้นไม่สามารถบ่งบอกถึงความเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สมบูรณ์ได้ ดังที่กล่าวมาข้างต้นแล้วนั้น จริยธรรมและศีลธรรมก็เป็นส่วนสำคัญเช่นกัน สังคมไทยทุกวันนี้ สื่อต่างๆ ได้นำเสนอข่าวสารในสังคมไทย ในทางตรงกันข้ามที่แสดงถึงปัญหาของผู้ที่มีความรู้ความสามารถ แต่กลับขาดจริยธรรมในการดำเนินชีวิตในสังคม อันก่อให้เกิดปัญหาแก่สังคม เช่น ข่าวของนายเสริม สาครราษฎร์ น.พ.ศรชาติ ศิริโชติ นายนิสิต โฆษิตชัยวัฒน์ และน.พ.วิสุทธิ บุญเกษมสันติ เป็นต้น

โดยบุคคลเหล่านี้เป็นตัวอย่างที่ชัดเจน เนื่องจากวิชาชีพแพทย์นั้นมันมีหน้าที่ต้องรักษาชีวิตคน และมีจรรยาบรรณแพทย์ที่ต้องยึดถือเป็นอย่างยั้ง แต่กลับมีแพทย์หรือว่าที่แพทย์หลายคนต้องคดีฆ่าผู้อื่น โดยใช้วิชาชีพที่ตนเรียนมานั้นช่วยในการฆาตกรรม ซึ่งเป็นการขัดกับคุณลักษณะที่สังคมต้องการ ให้นิสิตที่จบการศึกษาควรมี ทำให้เกิดคำถามว่า การศึกษาที่สูงขึ้นนี้ทำให้ผู้ที่ศึกษาได้รับความรู้ตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ และการศึกษาที่สูงขึ้นนี้ช่วยในการพัฒนาระดับจริยธรรมของผู้เรียนหรือไม่ เมื่อมีคำถามว่า การศึกษาที่สูงขึ้นนี้ทำให้ผู้ที่ศึกษาได้รับความรู้ตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ ก็เกิดคำถามต่อไปว่าความรู้ที่ได้รับของผู้เรียนนี้ อยู่ในระดับใด และมีปัจจัยใดบ้างที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีจุดประสงค์ที่จะทำการวิจัยเกี่ยวกับผลผลิตภาพและคุณภาพจากการศึกษาของนิสิตและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ของนิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547 เพื่อเป็นแนวทางแก่นิสิตในการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการพัฒนาผลผลิตภาพและคุณภาพในการศึกษาของตน และเป็นประโยชน์ต่อกรรมการบริหารหลักสูตร และผู้สอน โดยใช้เป็นข้อมูลประกอบการปรับการเรียนการสอน หรือจัดระบบในลักษณะที่ส่งผลต่อการใช้เวลาของนิสิตได้อย่างเหมาะสมมากขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547 ในด้าน ความรู้ ความคิด ความสามารถ จริยธรรม รวมทั้งระดับของความรู้ (ผลการเรียน หรือค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม) และระดับจริยธรรม โดยแยกตามกลุ่มสาขาวิชา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษาในด้านคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547 ได้แก่ ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร ปัจจัยพื้นฐานทางการศึกษา และปัจจัยทางสังคม

3. เพื่อศึกษาผลต่อผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547 อันเนื่องจากการจัดสรรทรัพยากร พื้นฐานทางการศึกษา และปัจจัยทางสังคม

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อนิสิตในลักษณะเป็นแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการพัฒนาศักยภาพในการศึกษาของนิสิตเอง และเป็นประโยชน์ต่อกรรมการบริหารหลักสูตร และผู้สอน โดยใช้เป็นข้อมูลประกอบการปรับการเรียนการสอน หรือจัดระบบในลักษณะที่ส่งผลต่อการใช้เวลาของนิสิตในระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็น นิสิต ในระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547 จำนวนทั้งสิ้น 132 คน แบ่งตามกลุ่มสาขาวิชาต่างๆ ดังนี้ กลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์ จำนวน 15 คน กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์ จำนวน 3 คน กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 16 คน กลุ่มสาขาวิชา ศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 3 คน กลุ่มสาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ จำนวน 72 คน และกลุ่มสาขาวิชา สังคมศาสตร์ จำนวน 23 คน

ตัวแปรที่ใช้ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้มีดังนี้

ตัวแปร/ ประเด็นที่ใช้ในการศึกษาตามความมุ่งหมายที่ 1 ประกอบด้วย คุณภาพของผู้เรียนซึ่งวัดจากความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับ ความรู้ ความคิด ความสามารถ จริยธรรมที่ได้รับจากการศึกษา ผลิตภาพของการศึกษาของนิสิต หรือระดับผลการเรียน และระดับจริยธรรมของนิสิต แยกตามกลุ่มสาขาวิชา

ตัวแปร/ ประเด็นที่ใช้ในการศึกษาตามความมุ่งหมายที่ 2, 3 ประกอบด้วย ปัจจัยที่น่าจะส่งผลต่อผลิตภาพของการศึกษาของนิสิต หรือระดับผลการเรียน คือ

1. การจัดสรรทรัพยากร

1.1 การจัดสรรเวลา ได้แก่

- 1.1.1 จำนวนชั่วโมงที่อ่านและทบทวนตำราเรียนต่อวัน
- 1.1.2 จำนวนชั่วโมงที่อ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวัน
- 1.1.3 จำนวนชั่วโมงที่อ่านทบทวนตำราก่อนสอบต่อวัน

- 1.1.4 จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าในห้องสมุดต่อวัน
- 1.1.5 จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ต่อวัน
- 1.1.6 จำนวนชั่วโมงในการเดินทางมาเรียนต่อวัน
- 1.1.7 จำนวนครั้งในการขาดเรียนโดยเฉลี่ย
- 1.1.8 จำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการพักผ่อนต่อวัน

1.2 การจัดสรรค่าใช้จ่าย

- 1.2.1 ค่าใช้จ่ายของนิสิต ได้แก่ ค่าตำราและวัสดุอุปกรณ์
- 1.2.2 ค่ารักษาพยาบาล
- 1.2.3 ค่าที่พัก
- 1.2.4 ค่าเดินทาง
- 1.2.5 ค่าเบ็ดเตล็ดอื่นๆ

2. ปัจจัยพื้นฐานทางการศึกษา (คุณภาพของนิสิตที่มีอยู่เดิม) ได้แก่

- 2.1 คะแนนเฉลี่ยสะสมเดิม
- 2.2 สาขาวิชาที่ศึกษาเดิม

3. ปัจจัยทางสังคม

- 3.1 พฤติกรรมในการเรียน
- 3.2 พฤติกรรมการสอนของอาจารย์
- 3.3 ปัญหาด้านต่างๆ ของนิสิตที่เกี่ยวกับการศึกษา

ปัจจัยตาม ได้แก่ ผลคุณภาพของการศึกษาของนิสิต (ระดับผลการเรียน)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **นิสิต** หมายถึง นิสิตระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 ที่ศึกษาครบทุกรายวิชา และสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ผ่านแล้ว

2. **คุณภาพของผู้เรียน** หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงถึงคุณภาพของผู้เรียนตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กำหนด ซึ่งประกอบไปด้วย คุณลักษณะ 4 ด้าน ได้แก่ ความรู้ ความคิด ความสามารถ และจริยธรรม

2.1 **ความรู้** หมายถึง สิ่งที่นิสิตได้จากการศึกษา พิจารณาจากการมีความรู้ลึก เชื่อมโยงและบูรณาการความรู้ทั้งในสาขาวิชาที่ตนศึกษาและสาขาวิชาอื่นๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในงานอาชีพได้ ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ได้พิจารณาจากระดับการพัฒนาตามความคิดเห็นของนิสิต และพิจารณาจากระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตตลอดหลักสูตรการศึกษาในระดับปริญญาโท

2.2 ความคิด หมายถึง กระบวนการของสมอง ที่ถูกกระตุ้นด้วยปัญหา ให้ปฏิบัติการแก้ปัญหาจนได้คำตอบที่พัฒนาขึ้นจากการศึกษาของนิสิต พิจารณาจากการมีความคิดรวบยอด มองเห็นการณ์ไกล เข้าใจและสามารถดำเนินการวิจัยตามมาตรฐานสากล ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ได้พิจารณาจากระดับการพัฒนาตามความคิดเห็นของนิสิต

2.3 ความสามารถ หมายถึง ความชำนาญในด้านต่าง ๆ ที่พัฒนาขึ้นจากการศึกษาของนิสิต พิจารณาจากการมีความสามารถพัฒนานวัตกรรม สร้างงานใหม่ สร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางวิชาการ อันเนื่องมาจากการวิจัยอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ได้พิจารณาจากระดับการพัฒนาตามความคิดเห็นของนิสิต

2.4 คุณธรรม/จริยธรรม หมายถึง สิ่งที่ควรกระทำ และการกระทำในสิ่งที่ถูกต้องซึ่งสังคมยอมรับ ที่พัฒนาขึ้นจากการศึกษาของนิสิต พิจารณาจากความสามารถเป็นแบบอย่างทางคุณธรรม จริยธรรม และชี้นำประเด็นทางคุณธรรม จริยธรรมได้ดี ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ได้พิจารณาจากระดับการพัฒนาตามความคิดเห็นของนิสิต และพิจารณาจากการวัดระดับจริยธรรม โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ผลภาพของการศึกษา หมายถึง คุณภาพของผู้เรียนในด้านต่างๆภายหลังจากจบกระบวนการศึกษาซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ พิจารณาจากระดับความรู้ ความคิด ความสามารถ และจริยธรรมทั้งในกรณีที่วัดจากความคิดเห็นของนิสิต วัดจากผลการเรียน และวัดจากแบบทดสอบ

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลภาพของการศึกษา หมายถึง ปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลภาพของการศึกษา ในส่วนของคะแนนเฉลี่ยสะสม ของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547 โดยแบ่งเป็นด้านต่างๆ ดังนี้

4.1 การจัดสรรทรัพยากร หมายถึง การจัดสรรทรัพยากรที่ส่งผลต่อผลภาพของการศึกษา โดยแบ่งเป็น การจัดสรรเวลา และการจัดสรรค่าใช้จ่าย

4.1.1 การจัดสรรเวลา หมายถึง การใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ ที่มีผลต่อผลภาพของการศึกษา ซึ่งพิจารณาจากจำนวนเวลาที่ใช้ในด้านต่างๆ ดังนี้

1) จำนวนเวลาในการอ่านและทบทวนตำราเรียน
หมายถึง จำนวนเวลาในการอ่านทบทวนบทเรียนที่ได้เรียนมา โดยวัดเป็นจำนวนชั่วโมงต่อวัน

2) จำนวนเวลาในการอ่านตำราก่อนและหลังการเข้าชั้นเรียน
หมายถึง จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ ทั้งก่อนและหลังการเข้าชั้นเรียน โดยวัดเป็นจำนวนชั่วโมงต่อวัน

3) จำนวนเวลาในการอ่านทบทวนตำราก่อนสอบ
หมายถึง จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือเพื่อทบทวนความรู้ก่อนสอบ โดยวัดเป็นจำนวนชั่วโมงต่อวัน

4) **จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด** หมายถึง จำนวนเวลาการเข้าใช้บริการต่างๆ ในห้องสมุด เพื่อศึกษาหาความรู้ในรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียน โดยวัดเป็นจำนวนชั่วโมงต่อวัน

5) **จำนวนเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ** หมายถึง จำนวนเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ทั้งวิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต สื่อสิ่งพิมพ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในรายวิชา โดยวัดเป็นจำนวนชั่วโมงต่อวัน

6) **จำนวนเวลาในการเดินทางมาเรียน** หมายถึง จำนวนเวลาที่ใช้ในการเดินทางเพื่อมาเรียน โดยวัดเป็นจำนวนชั่วโมงต่อวัน ทั้งไปและกลับจากที่พักกับมหาวิทยาลัย

7) **จำนวนครั้งในการขาดเรียนโดยเฉลี่ย** หมายถึง จำนวนครั้งโดยเฉลี่ยในการขาดเรียนตลอดหลักสูตรของนิสิต

8) **จำนวนเวลาในการพักผ่อน** หมายถึง จำนวนเวลาที่นิสิตใช้ในการพักผ่อน โดยวัดเป็นจำนวนชั่วโมงต่อวัน

4.1.2 **การจัดสรรค่าใช้จ่าย** หมายถึง ค่าใช้จ่ายทางการศึกษา เป็น ค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่เพิ่มจากค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าบำรุงการศึกษาและค่าเล่าเรียน ที่มีผลกระทบ ต่อผลการเรียน ได้แก่

1) **ค่าวัสดุอุปกรณ์การเรียน** หมายถึง ค่าสมุดหนังสือ ค่าถ่ายเอกสาร ค่าพิมพ์รายงาน ค่าเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาต่อเดือนโดยประมาณ ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่

2) **ค่ารักษาพยาบาล** หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่ใช้เพื่อ บำบัดรักษาอาการโรคภัยไข้เจ็บ ต่อเดือนโดยประมาณ ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่

3) **ค่าที่พัก** หมายถึง หมายถึง ค่าเช่าบ้านหรือค่าเช่า ห้องพักในขณะที่กำลังศึกษาอยู่

4) **ค่าเดินทาง** หมายถึง ค่าพาหนะหรือเดินทางไป และ กลับระหว่างมหาวิทยาลัยและที่พัก ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่

5) **ค่าเบ็ดเตล็ด อื่นๆ** หมายถึง ค่าอาหาร ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและทัศนศึกษา ค่าเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายและสิ่งของเพื่ออุปโภคในขณะที่กำลังศึกษาอยู่

4.2 **ปัจจัยพื้นฐานทางการศึกษา** หมายถึง คุณภาพของนิสิตที่มีอยู่เดิม หรือ ปัจจัยที่นิสิตมีมาแต่เดิม ซึ่งสะท้อนถึงทุนมนุษย์ที่มีติดตัวมาก่อนการศึกษาระดับปริญญาโท โดย แบ่งเป็น คณะแผนกเฉลี่ยสะสมเดิม และสาขาวิชาที่ศึกษาเดิม

4.2.1 คะแนนเฉลี่ยสะสมเดิม หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสม
สุดท้ายของนิสิต ก่อนเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4.2.2 สาขาวิชาที่ศึกษาเดิม หมายถึง สาขาวิชาที่ศึกษาเดิม ใน
ระดับปริญญาตรี ก่อนที่จะเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4.3 ปัจจัยทางสังคม หมายถึง ในที่นี้หมายถึงพฤติกรรมในการเรียนของ
นิสิตระดับปริญญาโท พฤติกรรมในการสอนของอาจารย์ผู้สอน และปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
ของนิสิต

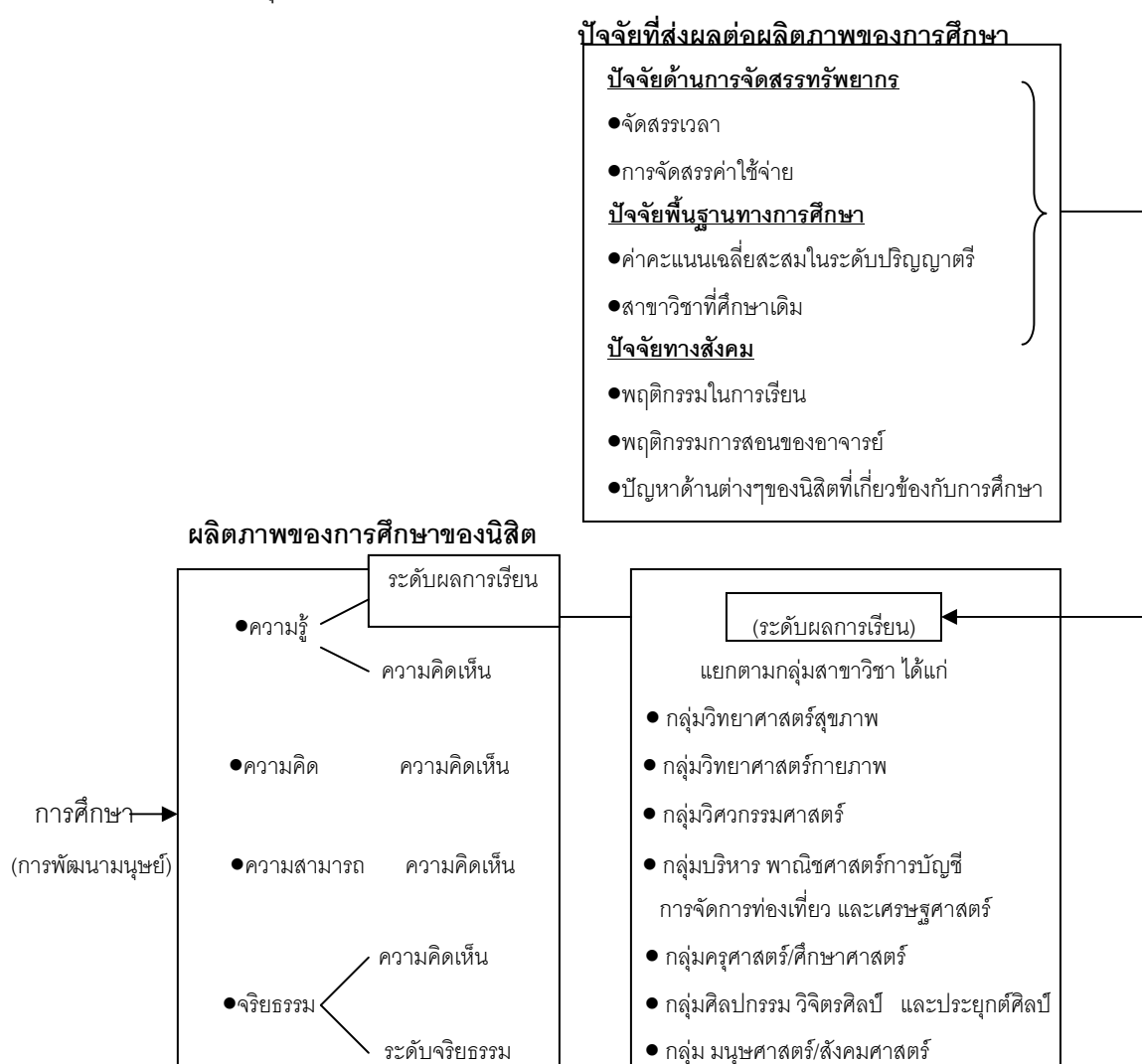
4.3.1 พฤติกรรมในการเรียน หมายถึง การกระทำที่นิสิตกระทำ
เป็นประจำเกี่ยวกับการเรียน ประกอบด้วย ด้านวินัยและความอดุสาหะ ด้านการปฏิบัติตนในชั้นเรียน
ด้านความรับผิดชอบในการเรียน และด้านการเตรียมตัวสำหรับการเรียนการสอน

4.3.2 พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ หมายถึง การแสดงออก
ของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับการเรียนการสอนประกอบด้วยบุคลิกภาพโดยทั่วไปของอาจารย์ วิธีการ
สอน และการประเมินผลของอาจารย์ ประเมินโดยมุมมองของนิสิตระดับปริญญาโท

4.3.3 ปัญหาด้านต่าง ๆ ของนิสิตที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
หมายถึง สิ่งที่ทำให้นิสิต ไม่สบายใจและมีผลต่อการเรียน ได้แก่ ปัญหาด้านสุขภาพ ปัญหาด้าน
อารมณ์ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตน ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาด้านที่อยู่อาศัย ปัญหาด้านครัวเรือน
ปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียน ปัญหาด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และปัญหาด้าน
หลักสูตรและการเรียนการสอน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้กระทำโดยการใช้นวัตกรรมเกี่ยวกับทุนมนุษย์ ของทีโอดอร์ ชูลท์ซ (Theodore Schultz) ผลงานวิจัยแบบจำลองเกี่ยวกับการประเมินปัจจัยที่ส่งผลต่อความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียนและสมรรถนะในการเรียนของสตีเวน ดาवादอส (STEVEN DAVADOSS) และจอห์น ฟอลท์ (JOHN FOLTZ) ซึ่งประยุกต์จากแนวคิดทฤษฎีอรรถประโยชน์ของเบคเกอร์ และแนวคิดของเพรสคอตต์ และบลูม เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนของผู้เรียน งานวิจัย เรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับนิสิตศึกษาของ สกอ. เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษา โดยสรุปเป็นกรอบความคิด ในภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 ผลผลิตภาพ คุณภาพของนิสิตและปัจจัยที่ส่งผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิต

สมมติฐาน

1. ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร ได้แก่ การจัดสรรเวลา และการจัดสรรค่าใช้จ่ายของนิสิตระดับปริญญาโท ส่งผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษาด้านคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโท ในลักษณะดังนี้

1.1 จำนวนชั่วโมงที่อ่านและทบทวนตำราเรียนต่อวัน จำนวนชั่วโมงอ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวัน จำนวนชั่วโมงที่ทบทวนตำราก่อนสอบต่อวัน จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าในห้องสมุดต่อวัน จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ต่อวัน จำนวนชั่วโมงในการเดินทางมาเรียนต่อวัน ส่งผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโทในทิศทางเดียวกัน

1.2 จำนวนครั้งในการขาดเรียนโดยเฉลี่ย และจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการพักผ่อน ส่งผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโทในทิศทางตรงกันข้าม

1.3 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ ส่งผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโทในทิศทางเดียวกัน

1.4 ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ส่งผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโทในทิศทางตรงกันข้าม

2. ปัจจัยพื้นฐานทางการศึกษา ได้แก่ สาขาวิชาที่ศึกษาเดิม และค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี ส่งผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโทในทิศทางเดียวกัน

3. ปัจจัยทางสังคมที่แตกต่างกัน ในด้าน พฤติกรรมในการเรียน พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ และปัญหาต่างๆ ของนิสิตที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาส่งผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโทที่แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

บุญคง หันจางสิทธิ์ (2540: 1 - 34) กล่าวว่า เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์เป็นการศึกษาถึงมนุษย์และสังคมว่าจะใช้ทรัพยากรที่มีค่าไม่ว่าจะเป็น เงิน ที่ดิน อาคารสถานที่ อุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ แม้กระทั่งเวลาที่มีค่าอย่างไรในการฝึกอบรมมนุษย์ ให้การศึกษาแก่มนุษย์และเยาวชนในสังคม ให้มีความรู้ความสามารถ ความชำนาญ มีจิตใจ อุปนิสัยและบุคลิกภาพที่ดีแก่สังคม คำว่ามีความรู้ความสามารถ ความชำนาญพอจะเข้าใจได้ แต่คำว่ามีจิตใจ อุปนิสัย และบุคลิกภาพที่ดี มีความหมายลึกซึ้งและกินใจมาก อาจหมายถึงบุคคลที่มีความเมตตาอารีย์ มีความขยันขันแข็ง เป็นคนประหยัด ซื่อสัตย์ เสียสละ ตรงต่อเวลา รับผิดชอบ มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีศีลธรรม จริยธรรม และคุณธรรมอื่นๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องการของสังคมและประเทศชาติ

หากสังคมใดใช้ทรัพยากรที่มีค่าในการฝึกอบรมและให้การศึกษา ทำให้คนมีความรู้ความสามารถ ความชำนาญ และคุณธรรมอื่นๆ ดังกล่าวมากเท่าไร ความเป็นทรัพยากรมนุษย์ของคนในสังคมนั้นย่อมจะมีมากเท่านั้น และคนที่มีคุณสมบัติดีๆเช่นนี้ จะสามารถผลิตสินค้าและบริการให้แก่สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ และจะเป็นคนในสังคมที่สร้างแต่ความสุขความเจริญให้แก่สังคม

แต่ถ้าหากครอบครัวใดหรือสังคมใดสร้างแต่คนที่มีความรู้ความสามารถ ความชำนาญซึ่งเป็นคุณสมบัติที่นักเศรษฐศาสตร์ตะวันตกเน้นเป็นอย่างมาก หากขาดความขยัน ไม่ซื่อสัตย์ ไม่รับผิดชอบ ไม่ตรงต่อเวลา ไม่มีระเบียบวินัย หรือคุณธรรมอื่นๆประกอบแล้ว ก็อย่าหวังว่าสังคมนั้นจะสามารถผลิตสินค้าและบริการให้แก่สังคมได้มากและมีประสิทธิภาพ ยังจะสร้างปัญหาให้แก่สังคมและประเทศชาติอีกด้วย ในกรณีนี้ความเป็นทรัพยากรมนุษย์มีน้อย เรียกว่าทรัพยากรมนุษย์ด้วยซ้ำไป

แนวทางในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ทรัพยากรมนุษย์ คือ มนุษย์ที่มีคุณค่ามีคุณภาพซึ่งเป็นบ่อเกิดหรือที่เกิดแห่งทรัพยากรคุณภาพ ดังกล่าวนี้นี้จะพัฒนามาได้อย่างไร

1. คุณภาพทรัพยากรมนุษย์เริ่มจากสถาบันครอบครัว(Family) มารดา บิดา สิ่งแวดล้อมในครอบครัว เป็นที่หล่อหลอมคุณค่าหรือคุณภาพของบุตร คนในสมัยก่อนจึงพูดเสมอว่า มารดาเป็นครูคนแรกของบุตร

2. คุณภาพทรัพยากรมนุษย์เกิดจากการศึกษา

มีผู้ให้คำจำกัดความของการศึกษาไว้จำนวนมาก แต่ในที่นี้จะพูดถึงการศึกษาไว้ในสองความหมาย คือ (1) การศึกษาในความหมายอย่างกว้าง (2) การศึกษาในความหมายอย่างแคบ

การศึกษาในความหมายอย่างกว้าง หมายถึง ขบวนการเรียนรู้ทุกรูปแบบตั้งแต่เกิดจนตาย เป็นขบวนการของชีวิต เป็นกระบวนการหาความรู้และประสบการณ์ทุกอย่างที่ได้รับตั้งแต่วัยทารก วัยเด็ก วัยรุ่น วัยหนุ่มสาว วัยผู้ใหญ่และวัยชรา การศึกษาในกรณีนี้คือชีวิต

การศึกษาในความหมายอย่างแคบ หมายถึง การเรียนการสอนในโรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเท่านั้น

3. คุณภาพทรัพยากรมนุษย์เกิดจากการฝึกอบรม หมายถึง การฝึกอบรมคือกรรมวิธีที่จะเพิ่มพูนสมรรถภาพในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานให้พัฒนาในด้านความคิด การกระทำความสามารถ ความรู้ ความชำนาญและทัศนคติต่างๆ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะยกระดับประสิทธิภาพการทำงานและการผลิตในปัจจุบันและอนาคต

แนวคิดและทฤษฎีทุนมนุษย์

World Development Report (1995: viii อ้างในบุญคง หันจางสิทธิ์. 2540: 183) กล่าวว่า การลงทุนในตัวมนุษย์หรือการลงทุนในการศึกษา มีความคล้ายคลึงกับการลงทุนในสินค้านานาชาติ กล่าวคือ การลงทุนการศึกษาเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ ซึ่งจะเพิ่มพูนมนุษย์ในตัวมนุษย์ คำว่า การเพิ่มพูนมนุษย์คือ การเพิ่มพลังในการหารายได้ พลังในการเพิ่มผลผลิตในตัวมนุษย์ โดยการลงทุนในการศึกษา เป็นขบวนการปรับปรุงคุณภาพทรัพยากรบุคคล ให้มีความรู้ ความชำนาญ สามารถปรับตัวเองให้กับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม และข่าวสารใหม่ๆ ได้ดี ทำให้เป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพการทำงานให้มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาด้อยกว่า และธนาคารโลกได้ให้คำจำกัดความ ทุนมนุษย์ คือ ทักษะและความสามารถต่างๆ ที่อยู่ในตัวบุคคล หรือกำลังแรงงาน ส่วนหนึ่งได้จากการปรับปรุงสุขภาพ โภชนาการ การศึกษา และการฝึกอบรม อีกส่วนหนึ่งได้จากประสบการณ์ที่มนุษย์จะใช้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าและบริการ

การลงทุนในการศึกษาคือการลงทุนที่บุคคล ครอบครัว หรือแม้แต่สังคมใดๆ ที่จะตัดสินใจให้การลงทุนกับการศึกษาเล่าเรียน ให้ประกอบอาชีพมีรายได้ และให้บรรดาประโยชน์ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน กล่าวคือ ถ้าลงทุนมาก รายจ่ายในการศึกษาก็สูง ผู้ลงทุนก็มีความคาดหวังว่าจะได้รับปริมาณและคุณภาพของการศึกษาสูง คือ สามารถเพิ่มพูนมนุษย์ในตัวผู้ลงทุนสูง

ในขณะเดียวกัน ไพศาล ไกรสิทธิ์ (2541: 71) กล่าวว่า ผู้ที่กล่าวถึงทุนมนุษย์เป็นคนแรก คือ ทีโอดอร์ ชูลท์ส (Theodore Schultz) ซึ่งกล่าวต่อสมาคมเศรษฐศาสตร์อเมริกัน ในปี พ.ศ. 2503 ในหัวข้อเรื่อง “การลงทุนในทุนมนุษย์” (Investment in Human Capital) โดยเขามีความเห็นที่ว่า ไม่ควรมองการศึกษาเป็นเพียงการบริโภครูปแบบหนึ่ง แต่ควรมองว่าเป็นการลงทุนเพื่อการผลิตด้วย เพราะประชากรที่มีการศึกษา ทำให้มีกำลังแรงงานที่จำเป็นต่อการพัฒนาต่ออุตสาหกรรมและการเติบโตของเศรษฐกิจ นอกจากนี้ชูลท์ส แล้วนักเศรษฐศาสตร์คนอื่นๆ ที่มีส่วนในการสร้างทฤษฎีทุนมนุษย์ขึ้นมา ได้แก่ เดนนิสสัน (Dennison) และเบคเกอร์ (Becker) สำหรับเดนนิสสัน ได้เขียนหนังสือเรื่อง “แหล่งเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในสหรัฐ” (The Sources of Economic Growth in United States) ซึ่งมีอิทธิพลที่ทำให้การลงทุนทางการศึกษากับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กันมากขึ้น หนังสือเล่มนี้คู่กับผลงานของชูลท์ส ได้ส่งผลกระทบต่อการกำหนดนโยบายทางการศึกษาทั่วโลก ทฤษฎีทุนมนุษย์ตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่าการศึกษาในระบบเป็นเรื่องที่สำคัญ และจำเป็นต่อการปรับปรุงสมรรถนะในการผลิตของประชากรให้ดียิ่งขึ้น

อํารงค์ อุดมไพจิตรกุล (2543: ไม่ปรากฏเลขหน้า) ได้กล่าวว่าคนที่แต่ละคนมีรายได้แตกต่างกันเมื่อวัดในช่วงเวลาการทำงานในช่วงหนึ่ง เช่น ชั่วโมง วัน สัปดาห์ เดือนก็เพราะคนแต่ละคนทำงานก่อให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน ความมอดกต่างดังกล่าวเป็นผลมาจากการลงทุนของแต่ละคน (Human Investment) แตกต่างกัน การลงทุนดังกล่าวคือการลงทุนทางการศึกษา ซึ่งจะเป็นการศึกษาในระบบหรือนอกระบบ รวมทั้งการฝึกอบรมและพัฒนา ก็ได้ผู้ที่ผ่านการศึกษาไม่ว่าในระบบหรือนอกระบบ ถูกเรียกว่าเป็น “ทรัพยากรมนุษย์” (Human Resource) คือมนุษย์เป็นที่มาแห่งทรัพย์สินหรือทุนมนุษย์ (Human Capital) คือทุนที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อไปผลิตสินค้าหรือบริการอื่นอีกต่อ ซึ่งทุนมนุษย์ยังใช้อย่างมีประสิทธิภาพแต่ทุนโดยทั่วไปยังใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทุนมนุษย์เป็นสินทรัพย์ชนิดหนึ่ง และเป็นสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน (Intangible) ซึ่งตามปกติแล้วไม่สามารถวัดเทียบค่าทางธุรกิจ แต่ก็สามารถแปรสภาพให้กลายเป็นสินทรัพย์ที่สามารถวัดเทียบคุณค่าออกมาได้ เมื่อเทียบคุณค่าออกมาได้ สามารถวัดได้ และก็สามารถจัดการได้

การจัดการในทุนมนุษย์ คือ การลงทุนมนุษย์ เป็นการลงทุนในตัวบุคคล เพิ่มศักยภาพบุคคล เพื่อไปเพิ่มคุณค่าผลผลิตในรูปของการสร้างคุณค่าและการฝึกอบรม เป็นการลงทุนทรัพย์สินที่สำคัญที่สุด (Becker, 2006:1) ในการลงทุนทรัพยากรมนุษย์ คนงานได้รับการฝึกฝนและเรียนรู้จากภายนอกโรงเรียน โดยทักษะจากการทำงาน เป็นการเพิ่มประสบการณ์ จึงเป็นการสะสมทุนมนุษย์ นอกจากนั้น การดูแลรักษาทางการแพทย์ถือว่าการรักษาสุขภาพส่วนบุคคลให้สมบูรณ์ ทุนมนุษย์จึงประกอบด้วยทั้งศักยภาพและสุขภาพของมนุษย์

ในปัจจุบัน การแข่งขันศักยภาพของมนุษย์ในด้านความรู้ ถือว่าเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญของผลผลิตส่วนบุคคลและประเทศชาติ ตัวอย่างที่ชัดเจนที่มีการลงทุนทางมนุษย์ทั้งในเรื่องการศึกษา การฝึกอบรมและสุขภาพ เช่น ญี่ปุ่น ไต้หวัน ฮังการี เกาหลีใต้ และประเทศอื่นๆ อีกหลายประเทศ ซึ่งได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาทุนมนุษย์มาก ผลปรากฏว่าประชาชนมีความศึกษาดี สุขภาพดี มีความสามารถสูง และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้เป็นปัจจัยนำพาประเทศไปสู่ความสำเร็จ การสร้างเสริมความรู้ทางทฤษฎีทุนมนุษย์จะเป็นแนวทางการพัฒนาศักยภาพของมนุษย์เพื่อเพิ่มทุนมนุษย์ นำไปสู่การพัฒนาองค์กรและสังคม

ดังนั้น ทุนมนุษย์จึงเป็นวิธีการกำหนดและจัดแบ่งทักษะและความสามารถของบุคคลที่นำไปใช้ในการทำงานหรืออย่างอื่นที่ช่วยให้มีรายได้ นักทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ในยุคหนึ่งกล่าวว่า “แรงงาน” ถือเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งของผลผลิต

แนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อผลิตภาพของการศึกษา

ผลิตภาพของการศึกษาเป็นเรื่องที่ได้รับการสนใจในวงการศึกษา เพราะผลิตภาพของการศึกษา เช่น ตัวบ่งชี้คุณภาพทางการศึกษา สามารถวัดได้จากคะแนนผลการเรียนของนิสิต แต่ผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตแต่ละคนขึ้นอยู่กับตัวแปรแต่ละชนิดดังที่นักจิตวิทยา และนักวิจัยได้ศึกษา ดังนี้

ทฤษฎีของเพรสคอตต์

Prescott (1961: 14 - 44) ผู้อำนวยการสถาบันค้นคว้าเรื่องเด็กแห่งมหาวิทยาลัยแมรีแลนด์ ได้สรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. ปัจจัยทางด้านร่างกาย ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตของร่างกาย สุขภาพ ข้อบกพร่องและลักษณะท่าทางของร่างกาย
2. ปัจจัยทางด้านความรัก ได้แก่ ความสัมพันธ์ของบิดามารดา ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและบุตร ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว
3. ปัจจัยทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเป็นอยู่ของสมาชิกในครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้าน การอบรมและฐานะทางบ้าน
4. ปัจจัยทางด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ได้แก่ ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับเพื่อนในวัยเดียวกัน
5. ปัจจัยการพัฒนาแห่งตน ได้แก่ สติปัญญา ความสนใจ เจตคติ และแรงจูงใจ

6. ปัจจัยทางด้านการปรับตัว ได้แก่ ปัญหาการปรับตัว การแสดงอารมณ์

ทฤษฎีของ เบนจามิน เอส .บลูม แห่งมหาวิทยาลัยชิคาโก

Bloom (1976: 167 - 176) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของผู้เรียนและการเรียนในระบบโรงเรียน ตัวแปรที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนมี 3 ด้าน ได้แก่

1. พฤติกรรมทางด้านความรู้ความคิด (Cognitive Entry Behaviors) หมายถึง ความสามารถทั้งหลายของผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยความถนัดและพื้นความรู้เดิมของผู้เรียน หรือเรียกอีกอย่างว่า พุทธิพิสัย เป็นการกระทำที่เกี่ยวกับกระบวนการทางสมอง เช่น สถิติปัญญา (Intellectual) การเรียนรู้ (Learning) และ การแก้ปัญหา (Problem solving) พุทธิพิสัยแบ่งได้ 6 ระดับ โดยเรียงจากระดับต่ำสุด ถึง ระดับสูงสุด ดังนี้

- 1.1 ความรู้ - ความจำ (Knowledge)
- 1.2 ความเข้าใจ (Comprehension)
- 1.3 การนำไปใช้ (Application)
- 1.4 การวิเคราะห์ (Analysis)
- 1.5 การสังเคราะห์ (Synthesis)
- 1.6 การประเมินค่า (Evaluation)

2. คุณลักษณะทางจิตใจ (Affective Entry Characteristics) หมายถึง สภาพการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ใหม่ ได้แก่ ความสนใจ เจตคติต่อเนื้อหาวิชา สถาบัน และระบบการเรียนการสอนยอมรับความสามารถของตนเอง หรือเรียกรวมว่า จิตพิสัย ธรรมชาติของคุณลักษณะด้านจิตพิสัยอาจกล่าวได้ว่า จิตพิสัยเป็นอารมณ์ หรือความรู้สึกของแต่ละบุคคล ที่ได้แสดงออกมา ทั้งด้านการกระทำ การแสดงความคิดเห็น และอื่นๆ โดยมีธรรมชาติที่แสดงถึงคุณลักษณะสำคัญ 5 ประการ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2539: 9 - 11) ดังนี้

2.1 เป็นคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ หรือความรู้สึก ซึ่งมีอยู่ในทุกๆ คน และ อาจเปลี่ยนแปลงได้ ตามเงื่อนไข และสถานการณ์แวดล้อม

2.2 เป็นคุณลักษณะที่มีลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล บุคคล อาจมีความรู้สึกเหมือนกัน แต่มีพฤติกรรมแสดงออกแตกต่างกัน

2.3 เป็นคุณลักษณะที่มีทิศทางของ การแสดงออก ได้สองทาง คือ ตรงข้ามกัน เช่น ขยัน - ขี้เกียจ ซื่อสัตย์ - คดโกง รัก -เกลียด หรือ อาจจะเรียกกันง่ายๆ ว่าทิศทางบวก หรือลบ

2.4 เป็นคุณลักษณะที่มีระดับ ปริมาณ ความเข้มที่อาจเปลี่ยนแปลง หรือแตกต่างกันได้ เช่น รัก จะมีรักมาก รักน้อย ขยัน ก็จะมีขยันมาก ขยันน้อย ดังนั้น แม้บุคคล 2 คน จะมีความรู้สึก หรืออารมณ์ขณะใดขณะหนึ่ง หรือลักษณะประจำตัว

2.5 เป็นคุณลักษณะที่มีเป้าหมาย กล่าวคือ บุคคลจะเกิดความรู้สึก หรืออารมณ์ขึ้นมาเรื่อยๆ ไม่ได้ จะต้องเกิดอารมณ์ หรือความรู้สึก ต่อเป้าหมาย ซึ่งอาจจะเป็นคน สัตว์ สิ่งของเหตุการณ์ กระบวนการ หลักการ วิชา หรือสภาวะใดๆ ก็ได้

สรุปได้ว่า จิตพิสัย เกี่ยวข้องกับ อารมณ์ หรือ ความรู้สึก ที่มีอยู่ในทุกๆ คน แต่ละคน จะมีแบบแผนเฉพาะตัว ความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ต้องมีทิศทาง ไม่ว่าจะเป็นทางด้านบวก หรือ ที่พึงปรารถนา และด้านลบ หรือไม่พึงปรารถนา มีความเข้ม กล่าวคือ มีระดับของความรู้สึกต่อสิ่งนั้น เช่น ชอบมาก - ชอบน้อย เป็นต้น

3. *คุณภาพการสอน (Psychomotor Entry Characteristics)* หมายถึง ประสิทธิภาพที่ผู้เรียนจะได้รับผลสำเร็จในการเรียนรู้ ได้แก่ การได้รับคำแนะนำ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรงจากครู การแก้ไขข้อบกพร่องและการรื้อผลสะท้อนกลับถึงการกระทำของตนเองว่าถูกต้องหรือไม่ หรือจำแนกโดยละเอียดได้ว่า ทักษะพิสัย เป็นพฤติกรรมทางการด้านการเคลื่อนไหว (Movement) เช่น การวิ่ง การกระโดด การเดิน การขับรถ การเดินร่า การเปิดประตู เป็นต้น โดยฮาร์โร ได้แบ่งระดับของจุดมุ่งหมาย ทางด้านทักษะ โดยเรียงจาก ระดับต่ำสุดถึงระดับสูงสุด 6 ระดับ ดังนี้ ระดับพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย มีรายละเอียดในแต่ละระดับ ดังต่อไปนี้

- 3.1 การเคลื่อนไหวเชิงกิริยาสะท้อนกลับ (Reflex movements)
- 3.2 การเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน (Basic - fundamental Movements)
- 3.3 ความสามารถในการรับรู้ (Perceptual abilities)
- 3.4 สมรรถภาพทางกาย (Physical abilities)
- 3.5 การเคลื่อนไหวที่ต้องอาศัยทักษะ (Skilled movements)
- 3.6 การสื่อสารที่ต้องใช้ทักษะระดับสูงในการแสดงออก (Non-

discursive Communication)

ทฤษฎีของดาวาดอส และฟอลท์ซ

Steven Davados และ John Foltz (1996: 1 - 2) ได้ทำการวิจัย โดยประเมิน ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเข้าชั้นเรียนและความสัมฤทธิ์ผลของการศึกษาของนักศึกษา โดยอาศัย ทฤษฎีทุนมนุษย์ ของเบคเกอร์ (1965) กล่าวว่าผู้เรียนจะเป็นได้ทั้งผู้บริโภคและผู้ผลิต ซึ่งขยายจาก ทฤษฎีอรรถประโยชน์สูงสุดของ เศรษฐศาสตร์สำนักนีโอคลาสสิก โดยรวมกับผลิตภาพของการศึกษา ดังนั้นฟังก์ชันอรรถประโยชน์ของนิสิต คือ

$$U = U(C, R, E) \dots\dots\dots [1]$$

โดย	U	คือ	อรรถประโยชน์ ของนิสิต
	C	คือ	กลุ่มสินค้าการศึกษา
	R	คือ	เวลาที่ใช้ในการพักผ่อน (Liesure)
	E	คือ	ประสิทธิผลทางการศึกษา (ผลิตภาพของ การศึกษา) (Education effective)

ความมีประสิทธิภาพทางการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆประการ ทั้งปัจจัยทางการตลาด(Market factor: X) เช่นตำราเรียน ที่พักอาศัย ฯลฯ ปัจจัยที่ไม่ใช่ทางการตลาด (Non-market factor: Z) เช่น แรงจูงใจที่ได้รับจากผู้สอน อุปนิสัยความตั้งใจของผู้เรียน ฯลฯ โดยเขียนในรูปของฟังก์ชัน คือ

$$E = E(S, X, Z) \dots\dots\dots [2]$$

โดย	E	คือ	ประสิทธิผลทางการศึกษา (Education performance)
	S	คือ	เวลาที่ใช้ในการศึกษา
	X	คือ	ปัจจัยที่ช่วยในการศึกษา (Vector of input) เช่น ตำราเรียน ที่อยู่อาศัย ฯลฯ
	Z	คือ	ปริมาณเริ่มแรกที่มีอยู่ของปัจจัยที่เอื้อในการศึกษา อื่นๆ (endowment factor) เช่น ความรู้ความเข้าใจ ในวิชาที่เรียน อุปนิสัยในการเรียน แรงจูงใจในการ เรียนของตน ความสามารถในการสอนของผู้สอน เป็นต้น

โดยปัจจัย Z สามารถถูกนำมาผสมผสาน ให้เข้ากับหน้าที่ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิตในการศึกษาซึ่งสามารถเขียนแทนได้อยู่ในรูปของสมการ ดังนี้

$$S = s E \dots\dots\dots [3]$$

$$X_i = d_i E \dots\dots\dots [4]$$

โดยที่	S	คือ	จำนวนเวลาที่ต้องการใช้ ต่อหน่วยของประสิทธิผล ทางการศึกษา (E)
	d_i	คือ	ปัจจัยที่ป้อนเข้า (input) X_i ที่จำเป็นต้องใช้ต่อหน่วย ของผลผลิต (output) ที่เป็นประสิทธิผลทาง การศึกษา (E)

X_i คือ ปัจจัยที่ช่วยในการศึกษา X

โดยดาวาดอส และฟอล์ทซ์ ใช้การประมาณแบบจำลองและใช้เทคนิควิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อน (multiple regression analysis) โดยมีการกำหนดสมการออกมาในรูปแบบ recursive system ผลการศึกษา พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าชั้นเรียน และผลการเรียนคือแรงจูงใจ เกรดเฉลี่ยสะสมที่ได้ก่อนหน้านี้ ความต้องการทำงานเพื่อค่าใช้จ่ายการศึกษา จำนวนชั่วโมงในการทำงาน คุณภาพการสอนของอาจารย์ และบรรยากาศการเรียนการสอนในชั้นเรียนนั้นๆ นอกจากนี้งานวิจัยชิ้นนี้ชี้ให้เห็นอีกด้วยว่า ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาจะต้องขึ้นอยู่กับ การเข้าชั้นเรียนและเกรดเฉลี่ยที่นักศึกษาได้รับก่อนหน้านี้ ซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างมากและเป็นไปในทางบวก นอกจากนี้เกรดที่ได้รับก่อนหน้านี้ยังมีผลทำให้สามารถคาดคะเนความสามารถตลอดจนการเข้าชั้นเรียน การจดงานความเข้าใจ และพฤติกรรมของนักศึกษาได้

ทฤษฎีอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

อนาสตาซี (Anastasi, 1961: 141-142) พบว่า การที่นักเรียนจะเรียนสำเร็จ บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ได้นั้นต้องอาศัยปัจจัยหลัก 2 ประการ คือ ปัจจัยทางด้านสติปัญญา (Intellectual Factors) กับปัจจัยที่ไม่ใช่สติปัญญา (Non-Intellectual Factors) ปัจจัยทางด้านสติปัญญาเป็นปัจจัยเฉพาะบุคคลของผู้เรียนเองซึ่งยากต่อการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นได้ในระยะเวลาอันสั้น ส่วนปัจจัยทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา ซึ่งประกอบด้วย คุณลักษณะส่วนตัวของผู้เรียน สภาพแวดล้อมทางบ้าน สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา เป็นต้น

ฮาร์วิกเฮิร์ทและนีการ์เตน (Harvighurst and Neugarten, 1967: 159) ให้ความเห็นว่าเป็นผลผลิตทางการศึกษาประกอบด้วยปัจจัย 4 ประการ คือ ความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง และความมุ่งหวังในอนาคต ชีวิตและการอบรมในครอบครัว และประสิทธิภาพของโรงเรียน จึงอาจสรุปได้ว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลผลิตทางการศึกษาของนักเรียนจะประกอบด้วยตัวแปรทางด้านนักเรียน ครอบครัว และครูผู้สอน

แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานของผู้เรียน

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศถึงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2547 ไว้ดังนี้ กล่าวคือ หลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอกมุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาของการอุดมศึกษา ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพที่เป็นสากล เน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาต่างๆ โดยกระบวนการวิจัยเพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีอิสระ รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ เชื้อโยง

และบูรณาการศาสตร์ที่ตนเชี่ยวชาญกับศาสตร์อื่นได้อย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550: Online).

แนวทางนี้เป็นแนวทางเดียวกับที่ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ ได้นำเสนอไว้ในงานวิจัยของตนว่า กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาโทนั้น นิสิตตามกรอบมาตรฐานนี้ต้องมีคุณลักษณะสำคัญ 4 ประการคือ

1. มีความรู้ลึก เชื่อมโยงและบูรณาการความรู้ทั้งในสาขาวิชาที่ตนศึกษาและสาขาวิชาอื่นๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในงานอาชีพได้
2. มีความคิดรวบยอด มองเห็นการณ์ไกล เข้าใจและสามารถดำเนินการวิจัยตามมาตรฐานสากล
3. มีความสามารถพัฒนานวัตกรรม สร้างงานใหม่ สร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางวิชาการ อันเนื่องมาจากการวิจัยอย่างต่อเนื่อง
4. เป็นแบบอย่างทางคุณธรรมจริยธรรมและชี้นำประเด็นทางคุณธรรม จริยธรรมได้ดี

เงื่อนไขการเรียนรู้สำหรับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาโทนั้นจะต้องมีหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้และแสวงหาความรู้ที่ลึกซึ้ง มีกระบวนการสร้างองค์ความรู้ด้วยการวิจัยที่ชัดเจน นอกจากนี้ยังต้องมีหลักสูตรหรือรายวิชาที่มีการวิเคราะห์ เชื่อมโยงกับสาขาอื่นๆ และเชื่อมโยงงานที่จะไปทำเมื่อจบการศึกษา ในส่วนของการเรียนการสอนก็ต้องเป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้สอน ผู้เรียน และผู้เรียนด้วยกัน ด้วยกระบวนการของการจัดทำโครงการ การทำวิจัย การวิเคราะห์วิจารณ์โครงการและการวิจัยนั้น ด้วยกระบวนการสัมมนา จนสามารถสร้างแนวคิดที่ชัดเจนตกผลึกเป็นของตนเองได้ ในขณะเดียวกันก็ต้องมีโครงการและ/หรือกรณีศึกษาเพื่อสะท้อนนวัตกรรมและความรับผิดชอบต่อวิชาการและสังคม

คุณลักษณะเงื่อนไขในระดับปริญญาโทมีรูปแบบและลักษณะที่ชัดเจนในการเน้นความรู้ลึก การนำความรู้ไปใช้ และการวิจัยเพื่อสร้างความรู้ใหม่ คุณสมบัติทั้งสามประการนี้ได้รับการยอมรับในทุกกลุ่มผู้เกี่ยวข้องและในวรรณกรรมทางอุดมศึกษาทุกแหล่ง ในขณะเดียวกันสังคมไทยเองยังต้องการแนวคิดและนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อนำการเปลี่ยนแปลงมาสู่วิชาชีพและวิชาการในสังคมไทย รวมทั้งการเน้นในเชิงคุณธรรม จริยธรรมที่ควรเป็นแบบอย่างได้ กระบวนการเรียนรู้ก็จำเป็นจะต้องสอดคล้องและสนองตอบต่อกรอบคุณวุฒิดังกล่าว (ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2543: 7-9)

จากเอกสารข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าองค์ประกอบสำคัญที่ผู้ศึกษาในระดับปริญญาโทควรมีได้แก่ ความรู้ ความคิด ความสามารถ และคุณธรรม/จริยธรรม ซึ่งองค์ประกอบสำคัญดังกล่าวจะส่งผลให้นิสิตเป็นนิสิตที่มีคุณภาพ

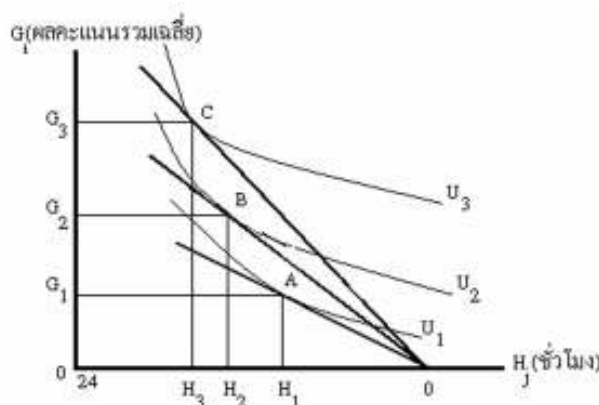
ทฤษฎีว่าด้วยการจัดสรรเวลา (Theory of the Allocation of Time)

การที่คนเราได้ลงมือทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งลงไป จะต้องมิต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการทำงานนั้นๆ และเวลาก็เป็นต้นทุนอย่างหนึ่งที่เราควรนำมาพิจารณาด้วย การใช้ความพยายามในการวิเคราะห์ถ้าต้องตัดสินใจทำงานแล้วจะคุ้มค่าน้อยเพียงใด โดยการสร้างแบบจำลองและนำข้อมูลเชิงประจักษ์มาประยุกต์กับทฤษฎี เศรษฐศาสตร์ ตัวอย่างเช่น สตรีจะแบ่งเวลาที่ใช้ในการทำงานบ้านกับเวลาที่ออกไปทำงานนอกบ้านอย่างไร ซึ่งทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับผลตอบแทนที่ได้จากการออกไปทำงานนอกบ้านกับค่าใช้จ่ายในที่เกิดขึ้นจากการออกไปทำงานนอกบ้าน เช่น ค่าจ้างคนเลี้ยงบุตร ค่าจ้างคนเฝ้าบ้าน โดยตัวอย่างดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงต้นทุนของเวลาเป็นสำคัญ และสื่อความหมายว่าเวลาเป็นสิ่งที่มีความค่าทางเศรษฐกิจ การวิเคราะห์ดังกล่าวเป็นการเน้นถึงต้นทุนที่สูญเสียไปจากเวลาหนึ่งด้วย (Cost of time) (เทียนฉาย กิระนันท์, 2526: 191 - 193)

สำหรับการใช้เวลาในการเรียน ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541: 39) กล่าวว่า เวลาเป็นทรัพยากรที่มีค่า มีอยู่อย่างจำกัด เมื่อผ่านไปแล้วจะผ่านไปเลยไม่มีการย้อนกลับคืนมา ไม่อาจซื้อหาหรือแลกเปลี่ยนด้วยสิ่งของได้ เวลาเป็นสิ่งที่ตัดสินคุณค่า เป็นเครื่องหมายของการเจริญเติบโต เป็นความหวัง เป็นทรัพยากรที่ล้ำค่า ที่สร้างเงิน สร้างงาน และความสำเริง

เวลาเป็นสิ่งมีค่า เป็นทรัพยากรที่มนุษย์ทุกคนมีเท่าๆ กันคือ 24 ชั่วโมงในหนึ่งวัน ดังนั้นการจะเป็นผู้มีผลการเรียนที่ดี ต้องใช้เวลาต่อวันกับการทบทวนบทเรียน การเข้าชั้นเรียนสม่ำเสมอ การอ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียน และทบทวนอีกครั้งก่อนสอบ เมื่อเวลามีจำกัดและมนุษย์ทุกคนต้องการการพักผ่อน ผู้เรียนจึงต้องมีการจัดสรรเวลาระหว่างการพักผ่อนกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา โดยนิสิตจะต้องเลือกระหว่างถ้าต้องการผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่สูง นิสิตจะต้องมีเวลาพักผ่อนน้อยลง แนวคิดนี้พัฒนาจากทฤษฎีอุปทานแรงงาน ซึ่งเดิมกล่าวว่าแรงงานเป็นผู้ให้บริการแรงงานในการผลิต โดยได้รับค่าตอบแทนในรูปของค่าจ้าง แรงงานก็เช่นเดียวกับผู้ผลิต คือพยายามแสวงหาผลประโยชน์หรือความพอใจสูงสุดจากการให้บริการแรงงานของตน ความพอใจของแรงงานจะขึ้นอยู่กับรายได้ที่แท้จริงและชั่วโมงพักผ่อน หรือฟังก์ชันความพอใจของแรงงาน (utility function)

ภาพประกอบ 2 การแลกเปลี่ยนระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการพักผ่อน

จากภาพประกอบ 2 แสดงให้เห็นถึงการจัดสรรเวลาภายใน 24 ชั่วโมง ของนิสิตระดับปริญญาโท โดยแกนนอนแทนจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการศึกษาต่อวัน ซึ่งนับจากขวาไปซ้าย โดยเริ่มจากจุดศูนย์ทางมุมแหลมขวาสุด ชั่วโมงที่ใช้ไปเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัดจากขวาไปซ้าย ซึ่งมีจุดสูงสุดคือ 24 ชั่วโมง H_j แทนด้วยเวลาชั่วโมงที่ใช้ไปเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ส่วนชั่วโมงการพักผ่อนเท่ากับ 24 ลบด้วยชั่วโมงที่ใช้ในการเรียน ส่วนแกนตั้งแทนด้วยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้จากการใช้เวลาในการเรียน G_i แทนด้วยคะแนนรวมเฉลี่ยที่นิสิตได้จากการสอบสัญญาลักษณะ U_1, U_2, U_3 คือ เส้นแสดงความพอใจเท่ากัน (Indifference Curves: IC) จุดต่างๆ ตามเส้นเหล่านี้เป็นส่วนประกอบของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับการพักผ่อนที่ทำให้ความพอใจเท่ากัน เช่น นิสิตที่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ H_1 ชั่วโมง เขาจะได้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเท่ากับ G_1 แต่ถ้านิสิตใช้เวลาในการอ่านหนังสือมากขึ้นเป็น H_3 ชั่วโมง เขาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นเป็น G_3 (เอกชัย โลหะกุลกิจ 2546: 10-11)

ธัญญารัตน์ วงษ์สมัย (2542: 16 - 23) ได้แยกประเภทของการจัดสรรเวลาว่าง โดยอธิบายถึงการจัดสรรเวลาว่างในด้านการเรียนไว้ ดังนี้ การจัดสรรเวลาว่างในด้านการเรียน ได้แก่ การใช้เวลาที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การทำการบ้าน การทบทวนบทเรียน การอ่านหนังสือ

กนก จันทร์ขจร (2532: 14 - 16) กล่าวถึง การปฏิบัติตนเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการเรียน ดังนี้

1. สร้างเจตคติที่ดีในการเรียน
2. ตั้งความหวังในการเรียน เพื่อเป็นหลักการและเหตุผลที่จะทำให้เกิดความสำเร็จในการเรียน

การเรียน

3. รู้จักการแบ่งเวลาให้เป็นสัดส่วน เช่น แยกเวลาเรียน เวลาเล่น เวลาพักผ่อนออกจากกัน จะได้ไม่เกิดความสับสนในการเรียน

4. จัดวงจรการเรียนรู้ประจำวันให้ถูกต้อง เรียนให้เต็มความสามารถ
 5. ใช้คาถาศึกษา คือ สุ จิ ปุ ลิ คือ ฟัง คิด ถาม เขียน
 6. ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ถ้าสงสัยให้ถามครู ค้นคว้าในห้องสมุด หรือถามจากเพื่อนไม่ควรเก็บความสงสัยหรือความไม่เข้าใจไว้ เพราะจะทำให้เรียนไม่ต่อเนื่อง
 7. ขยันหมั่นเพียรอยู่เป็นนิจ ทำการบ้านหรือแบบฝึกหัดให้สม่ำเสมอ จะทำให้เกิดความคิด ความจำ ความชำนาญ และประสบการณ์
 8. ค้นคว้าเพิ่มเติมจากตำราอื่นๆ หรือจากตำราในห้องสมุด โดยเฉพาะการหมั่นทำข้อสอบในปีที่ผ่านมาจะทำให้เรารู้แนวข้อสอบและมีความมั่นใจในการสอบ
 9. เรียนรู้หลักการอ่าน การศึกษาค้นคว้าซึ่งได้รับการเรียนทุกวิชา
 10. ต้องทำการบ้านทันทีที่มีเวลา และทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ครบถ้วน และฝึกซ้อมทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมในช่วงเวลาหลังจากเลิกเรียน และหลังจากรับประทานอาหารควรมีการพักผ่อน เช่น การฟังวิทยุ หาข่าวความรู้เพิ่มเติม
 11. อ่านบทพจนานุกรมก่อนนอน และจัดตารางเรียนในวัดถัดไป รวมถึงการทบทวนบทเรียนการเตรียมความพร้อม ก่อนการสอบในวิชาที่เรียน
 12. มีสมาธิในการเรียน ตั้งใจฟังครูสอนและติดตามการร่วมกิจกรรม มีการซักถามหรือแลกเปลี่ยนความคิดกับครู มีการจดบันทึกเพื่อกันลืม
- คิดด์ (Kidd, 1973: 35 - 38) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับจิตวิทยาของผู้ใหญ่ที่มหาวิทยาลัยโตรอนโต ทำให้ทราบถึงสมมติฐานที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้ใหญ่คือ เวลา “Time” ในการเรียนรู้ของผู้ใหญ่นั้น สิ่งสำคัญอันหนึ่งจะลืมไม่ได้ นั่นคือ “เวลา” ผู้ใหญ่รู้คุณค่าของเวลามาก ฉะนั้นการที่เขาได้มาเรียนโดยไม่ได้อะไรกลับไปเพื่อเป็นประโยชน์ต่อตนเองแล้วผู้ใหญ่มักจะเกิดความท้อถอยและจะไม่มาเรียนอีกต่อไป
- เพนิสตัน (Peniston, 1994: 86 - 97) ศึกษาการใช้เวลาของนักเรียนที่มีปัญหาด้านการเรียน ผลการศึกษา พบว่า เด็กนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนหรือเด็กที่มีปัญหาทางการใช้เวลาจะกลายเป็นเด็กที่ไม่มีความรับผิดชอบ ไม่รู้จักแบ่งเวลาให้ตนเองและไม่รู้จักคุณค่าของเวลา
- ฮัมฟรีย์ (Humphrey, 1959: 125 - 131) ศึกษาพบว่า เด็กที่มีประสิทธิผลทางการเรียนสูงใช้เวลาในการทำกิจกรรมนอกโรงเรียน เช่น การอ่านหนังสือ งานศิลปะ และกิจกรรมทางสังคมค่อนข้างมาก เด็กที่มีประสิทธิผลทางการเรียนต่ำก็ใช้เวลาในการทำกิจกรรมมาก แต่เป็นกิจกรรมในการดูโทรทัศน์ ร้องเพลง และการเล่นเกมต่างๆ
- แคพแลน (Kaplan, 1975: 92, 97 - 98) ศึกษาพบว่า การศึกษามีอิทธิพลต่อการใช้เวลาของบุคคล ทั้งนี้เพราะการศึกษาเป็นตัวกำหนดสิ่งต่างๆ เหล่านี้ คือ การประกอบอาชีพ รายได้

สถานะภาพทางสังคม และวิถีทางในการดำรงชีวิต เช่น รสนิยม เจตคติ ต่อสิ่งต่างๆ เป็นต้น การศึกษามีขอบข่ายกว้างขวาง ซึ่งเป็นผลให้บุคคลประกอบอาชีพแตกต่างกันไปตามความรู้ของตน และการมีอาชีพต่างกันทำให้มีแบบแผนการใช้เวลาแตกต่างกันด้วย เช่น นักกฎหมาย ครู หรือ แพทย์

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดสรรค่าใช้จ่าย

ความหมายและประเภทของค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO, 1969: 77) ให้ความหมายของค่าใช้จ่ายทางการศึกษาว่า เป็นค่าใช้จ่ายที่ก่อให้เกิดการขยายตัวของชุมชน และการจัดระบบการศึกษาตามแบบแผนที่จะกระทำขึ้นเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์โดยส่วนรวม ซึ่งค่าใช้จ่ายทางการศึกษา หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งที่เป็นเงินและไม่เป็นเงิน

1. ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของรัฐ (Expenditure on public education)
2. ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของเอกชน (Expenditure on private education)
3. ค่าเสียโอกาส (Opportunity cost)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2534) ได้แบ่งค่าใช้จ่ายทางการศึกษาไว้เป็น 2 ประเภทคือ

1. ค่าใช้จ่ายสถาบัน ประกอบด้วย
 - 1.1 ค่าใช้จ่ายดำเนินการ
 - 1.2 ค่าใช้จ่ายทุนทรัพย์สิน
2. ค่าใช้จ่ายนักศึกษา ประกอบด้วย
 - 2.1 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาโดยตรง ได้แก่ ค่าลงทะเบียน วิชาเรียน ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงต่างๆ ค่าหนังสือ/ตำรา และอุปกรณ์การเรียนทุกชนิด
 - 2.2 ค่าเสียโอกาสหรือรายได้ที่นักศึกษาได้รับจากการทำงาน แทนการเรียน
 - 2.3 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่จำเป็นอื่นๆ ในระหว่างการศึกษา ได้แก่ ค่าเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ค่าเดินทาง ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าสมาชิก และค่ากิจกรรมต่างๆ ค่าใช้จ่ายเหล่านี้ไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษาโดยตรง

แนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวนักศึกษา

ทบวงมหาวิทยาลัย (2519: 5) ได้ให้ความหมายว่า ค่าใช้จ่ายส่วนตัว หมายถึง ค่าใช้จ่ายของนิสิตนักศึกษาเพื่อการศึกษาและเพื่อการครองชีพ ได้แก่ ค่าลงทะเบียนวิชาเรียน ค่าธรรมเนียม และค่าบำรุงต่างๆ ตามระเบียบของสถาบันอุดมศึกษาที่นิสิตนักศึกษาผู้นั้นศึกษาอยู่ ค่า

วัสดุอุปกรณ์การศึกษา ค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปฏิบัติหรือกิจกรรมพิเศษ ค่าอาหาร ค่าเช่าที่พักอาศัย ค่าเสื้อผ้าอาภรณ์ ค่ารักษาพยาบาลที่ไม่ใช่บริการของสถานศึกษาและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดอื่นๆ

ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่า ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายทางการศึกษานั้น หมายถึง ค่าที่พักอาศัย ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อมาศึกษา ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่ารักษาพยาบาล ส่วนของค่าอาหารประจำวัน ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่าบริการส่วนตัว นับเป็นค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด หรือค่าใช้จ่ายอื่นๆ

ทฤษฎีเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมกับเศรษฐศาสตร์

จริยธรรมว่าด้วยความดีอันสูงสุดหรือความดีอันสมบูรณ์ ส่วนเศรษฐศาสตร์ว่าด้วย การตอบสนองความต้องการของมนุษย์ และมีจุดมุ่งหมายเพียงขั้นต่ำลงมา คือการกินดีอยู่ดี มีอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค ตลอดจนเงินทองสำหรับแลกเปลี่ยนสิ่งที่ต้องการ และการถือว่าปัจจัยเหล่านี้จะดี ก็ต่อเมื่อบุคคลผู้มีศีลธรรมนำไปใช้ เพื่อพัฒนาตนเองและสังคมให้ดีขึ้น ซึ่งข้อนี้เป็นจุดมุ่งหมายของจริยธรรมอยู่แล้ว จริงอยู่ ความดีทางเศรษฐศาสตร์นั้นไม่มีคุณค่าในตัวมันเอง แต่เป็นเครื่องมือนำไปสู่คุณค่าหรือความสะดวกสบาย เพราะว่าคนมีเศรษฐกิจดี ย่อมมีความสะดวกสบายในการทำ ความดี เพราะฉะนั้นเศรษฐศาสตร์จึงต้องไปด้วยกันกับจริยธรรม ยิ่งในปัจจุบัน นักเศรษฐศาสตร์เน้นให้เห็นว่า การพัฒนาเศรษฐกิจนั้น ควรเป็นไปเพื่อพัฒนาสวัสดิภาพของสังคม ไม่ใช่เพื่อความร่ำรวยส่วนบุคคล (ชัยวัฒน์ วัฒน. 2520: 30)

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2538: 96) กล่าวว่าบุคคลที่เป็นคนเก่งและคนดี คือเป็นพลเมืองดี ทำงานอาชีพอย่างซื่อตรง ขยันขันแข็ง และช่วยในการพัฒนาประเทศทางเศรษฐกิจและประชาธิปไตย นั้นเป็นผู้ที่มีจิตลักษณะ 8 ประการสูง ลักษณะทั้ง 8 ประการนี้แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ ลักษณะที่เป็นพื้นฐานทางจิตใจ 3 ประการ และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอีก 5 ประการ นำมาประกอบกัน เขียนเป็นภาพต้นไม้จริยธรรม ลักษณะพื้นฐาน 3 ประการเป็นรากสำคัญของต้นไม้คือ

1. สติปัญญา ความเฉลียวฉลาด
2. สุขภาพจิต
3. ประสบการณ์ทางสังคม

ส่วนจิตลักษณะอีก 5 ประการเป็นลำต้นของต้นไม้ประกอบด้วย

1. ความสามารถในการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม
2. ลักษณะมุ่งอนาคต และควบคุมตน
3. ความเชื่ออำนาจในตน
4. คุณธรรม ค่านิยม และทัศนคติ
5. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

จิตลักษณะทั้ง 8 ประการ ที่เป็นลำดับต้นและรากของต้นไม้มากำเนิดดอกและผลของต้นไม้มากำเนิดถึง พฤติกรรมการเป็นคนดี และเป็นคนเก่ง

จริยธรรมและลักษณะของจริยธรรม

จริยธรรม หมายถึง ลักษณะทางสังคมหลายลักษณะของมนุษย์และมีขอบเขตรวมถึง พฤติกรรมทางสังคมประเภทต่างๆด้วย ลักษณะและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมจะมีคุณสมบัติ ประเภทใดประเภทหนึ่งในสองประเภทคือ เป็นลักษณะที่สังคมต้องการให้มีอยู่ในสมาชิกในสังคมนั้น คือเป็นพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบ ให้การสนับสนุนและผู้กระทำส่วนมากเกิดความพอใจว่าการกระทำนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม ส่วนอีกประเภทหนึ่ง คือลักษณะที่สังคมไม่ต้องการให้มีอยู่ในสมาชิกในสังคม เป็นการกระทำที่สังคมลงโทษหรือพยายามจำกัด และผู้กระทำพฤติกรรมนั้นส่วนมาก รู้สึกว่าไม่ถูกต้องและไม่สมควร ฉะนั้นผู้ที่มีจริยธรรมสูง คือผู้ที่มีลักษณะพฤติกรรมประเภทแรกมากและ ประเภทหลังน้อย ลักษณะต่างๆ ของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม แบ่งออกเป็น 4 ประเภทคือ ความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และการใช้เหตุผล ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ความรู้เชิงจริยธรรม หมายถึงการมีความรู้ในสังคมตนนั้น ถือว่าการกระทำชนิดใดดี ควรทำ และการกระทำชนิดใดเลวไม่ควรทำ ลักษณะและพฤติกรรมประเภทใดเหมาะสม และไม่เหมาะสมมากนักน้อยเพียงใด ปริมาณความรู้เชิงจริยธรรม หรือความรู้เกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมนี้ขึ้นอยู่กับอายุ ระดับ การศึกษา และพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลด้วย

ทัศนคติเชิงจริยธรรม คือความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมจริยธรรมต่างๆ ว่าตนชอบหรือไม่ชอบลักษณะนั้นๆ เพียงใด ทัศนคติเชิงจริยธรรมของบุคคลส่วนมากจะสอดคล้องกับ ค่านิยมในสังคมนั้น แต่บุคคลบางคนในสถานการณ์ปกติอาจมีทัศนคติแตกต่างไปจากค่านิยมของ สังคมก็ได้

พฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบหรืองดเว้น การแสดงพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์หรือค่านิยมในสังคมนั้น ซึ่งพฤติกรรมเชิงจริยธรรมนี้ เป็นสิ่งที่ สังคมให้ความสำคัญมากกว่าด้านอื่นๆ ของจริยธรรม ทั้งนี้เพราะการกระทำในสิ่งที่ดีและเลวของบุคคล นั้น จะส่งผลโดยตรงต่อความผาสุกและความทุกข์ของสังคม

เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลใช้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำหรือเลือกที่จะไม่ กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำของบุคคล โดยบุคคลผู้มีระดับจริยธรรมที่แตกต่างกัน อาจมีเหตุผลเบื้องหลังการกระทำที่แตกต่างกันได้ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม, 2520: 5 - 6)

เราจะสามารถเปรียบเทียบจริยธรรมของคนต่างสังคมหมู่เหล่าได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับว่าเราพูดถึงลักษณะด้านใดของจริยธรรม ลักษณะจริยธรรมอาจแบ่งได้เป็น 2 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาและด้านโครงสร้าง

เนื้อหาของจริยธรรม

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2522: 29 - 54) กล่าวว่า เนื้อหาของจริยธรรมก็คือ สิ่งที่ค้ำคูณเคยกันดีในเรื่องของจริยธรรมของบุคคล เช่น ความรู้ ค่านิยม ทศนคติ และบุคลิกลักษณะเกี่ยวกับคุณธรรมและทฤษฎีธรรมต่างๆ ซึ่งอาจแตกต่างกันตามสังคม วัฒนธรรม ศาสนา หมู่บ้าน และครอบครัวได้มาก และอาจเป็นสิ่งที่อาจตรงกันข้ามกันในต่างสังคมด้วย

เนื้อหาของจริยธรรม เป็นสิ่งที่แต่ละสังคม หรือหมู่เหล่าอบรมสั่งสอนลูกหลานของตนว่าทำสิ่งนั้นดี สิ่งนี้ไม่ดี ซึ่งจะออกมาในรูปของการให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ทำแล้วผู้ทำจะได้รับการสรรเสริญและส่งเสริมจากสังคม และพฤติกรรมที่ทำแล้วถูกสังคมลงโทษ เป็นเนื้อหาความรู้ทางศาสนา ทางกฎหมาย และระเบียบประเพณีของหมู่เหล่า อาจอยู่ในรูปของค่านิยมของสังคมหรือทศนคติของบุคคล และในรูปของบุคลิกลักษณะที่เกี่ยวกับคุณธรรมและทฤษฎีธรรมต่างๆ เช่น ความเอื้อเฟื้อ ความก้าวร้าว สันโดษ อิทธิบาทสี่ ฯลฯ

โครงสร้างของจริยธรรม

โครงสร้างของจริยธรรม คือ การพิจารณาลักษณะทางจริยธรรมของบุคคลในแง่ของโครงสร้างซึ่งแบ่งจริยธรรมตั้งแต่ต่ำไปถึงจริยธรรมสูงออกเป็นขั้นๆ ที่ต่อยอดกันขึ้นไป การพิจารณาจริยธรรมด้านโครงสร้างนี้เกิดจากการพิจารณาการรู้การคิดของมนุษย์ว่ามีโครงสร้างเช่นกัน ตัวอย่างเช่น ทฤษฎีการเรียนรู้ของเพียเจท์ เมื่อมีผู้คิดว่าจริยธรรมของบุคคลนั้นมีบางส่วนที่ขึ้นอยู่กับความรู้การคิดของบุคคล จริยธรรมด้านนี้จึงมีเพียเจท์เป็นผู้ริเริ่ม และโคลเบอร์กได้ขยายความคิดนี้ออกไปจาก 3 ถึง 6 ขั้น

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก

ทฤษฎีของโคลเบอร์ก (Kolhberg, 1969: 391) เป็นทฤษฎีที่มีรากฐานสืบเนื่องมาจาก ทฤษฎีของฟิอาเจต์ แต่โคลเบอร์กได้ปรับปรุงวิธีการวิจัย การวิเคราะห์ผลรวมทั้งได้ทำการวิจัยอย่างกว้างขวางไม่เฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกาเท่านั้น แต่ได้ทำการวิจัยในประเทศอื่น ที่มีวัฒนธรรมต่างไป เช่น ประเทศไต้หวัน เติร์ก และเม็กซิโก เป็นต้น โคลเบอร์กได้คิดวิธีวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีระบบการให้คะแนนอย่างมีระเบียบ แบบแผน ผู้ที่จะใช้วิธีการให้คะแนนระดับพัฒนาการทางจริยธรรม จะต้องได้รับการอบรมเป็นพิเศษ วิธีการวิจัยที่โคลเบอร์กใช้ก็คล้ายคลึง กับวิธีการของฟิอาเจต์มาก คือ สร้างสถานการณ์สมมติปัญหาทางจริยธรรม ที่ผู้ตอบยาก ที่จะตัดสินใจได้ว่า “ถูก” “ผิด” “ควรทำ” หรือ “ไม่ควรทำ” อย่างเด็ดขาด เพราะขึ้นกับองค์ประกอบหลายอย่าง การตอบจะขึ้น กับวัยของผู้ตอบ เกี่ยวกับความเห็นใจ ในบทบาทของผู้พฤติกรรมในเรื่องค่านิยม ความสำนึกในหน้าที่ในฐานะเป็นสมาชิกของ

สังคม ความยุติธรรมหรือหลักการที่ตนยึด จากการวิเคราะห์คำตอบของผู้ตอบวัยต่าง ๆ โคลเบอร์กได้แบ่งพัฒนาการทางจริยธรรมออกเป็น 3 ระดับ (Levels) แต่ละระดับแบ่งออกเป็น 2 ขั้น (Stages) ดังนั้น พัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กมีทั้งหมด 6 ขั้น คำอธิบายของระดับและขั้นต่างๆ ของพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก มีดังต่อไปนี้

ระดับที่ 1 ระดับก่อนกฎเกณฑ์สังคม (Pre-Conventional) ในระดับนี้เด็กจะได้รับกฎเกณฑ์และข้อกำหนดของพฤติกรรมที่ “ดี” “ไม่ดี” จากผู้มีอำนาจเหนือตน เช่น บิดา มารดา ครูหรือเด็กโต และมักจะคิดถึงผลที่ตามมาที่จะนำรางวัลหรือการลงโทษมาให้

พฤติกรรม “ดี” พฤติกรรมที่แสดงแล้วได้รางวัล

พฤติกรรม “ไม่ดี” พฤติกรรมที่แสดงแล้วได้รับโทษ

โคลเบอร์กได้แบ่งพัฒนาการทางจริยธรรมระดับนี้เป็น 2 ขั้น คือ

1.1 การลงโทษ และการเชื่อฟัง (Punishment and Obedience Orientation)

1.2 กฎเกณฑ์เป็นเครื่องมือเพื่อประโยชน์ของตน (Instrumental Relativist Orientation)

ระดับที่ 2 ระดับจริยธรรมตามกฎเกณฑ์สังคม (Conventional) พัฒนาการจริยธรรมระดับนี้ ผู้ทำถือว่า การประพฤติตนตาม ความคาดหวัง ของผู้ปกครอง บิดา มารดา กลุ่มที่ตนเป็นสมาชิกหรือของชาติ เป็นสิ่งที่ควรจะทำหรือทำความผิดเพราะกลัวว่า ตนจะไม่เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ผู้แสดงพฤติกรรมจะไม่คำนึงถึงผลตามที่จะเกิดขึ้นแก่ตนเอง ถือว่าความซื่อสัตย์ ความจงรักภักดี เป็นสิ่งสำคัญ ทุกคนมีหน้าที่จะรักษามาตรฐานทางจริยธรรม ระดับนี้เป็น 2 ขั้น คือ

2.1 ความคาดหวังและการยอมรับในสังคม สำหรับ “เด็กดี” (Interpersonal Concordance of “good boy, nice girl” Orientation)

2.2 กฎและระเบียบ (“Law-and-order” Orientation) การทำถูกไม่ประพฤติผิด คือ การทำ ตามหน้าที่ประพฤติตนไม่ผิดกฎหมาย และรักษาระเบียบแบบแผนของสังคม

ระดับที่ 3 ระดับจริยธรรมตามหลักการด้วยวิจารณญาณ หรือระดับเหนือกฎเกณฑ์สังคม (Post-conventional Level) พัฒนาการทางจริยธรรมระดับนี้ เป็นหลักจริยธรรมของผู้มีอายุ 20 ปีขึ้นไป ผู้ทำหรือผู้แสดงพฤติกรรมได้พยายามที่จะ ตีความหมายของ หลักการและมาตรฐานทางจริยธรรมด้วยวิจารณญาณ ก่อนที่จะยึดถือเป็นหลักฐานของความประพฤติที่จะปฏิบัติตาม การตัดสินใจ “ถูก” “ผิด” “ไม่ควร” มาจากวิจารณญาณของตนเอง ปราศจากอิทธิพลของผู้มีอำนาจหรือกลุ่มที่ตนเป็นสมาชิก กฎเกณฑ์ กฎหมาย ควรจะตั้งบนหลักความยุติธรรม และเป็นที่ยอมรับของสมาชิกของสังคมที่ตนเป็นสมาชิก โคลเบอร์กแบ่งพัฒนาการทางจริยธรรม ระดับนี้เป็น 2 ขั้น

สรุปแล้ว พัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กมี 3 ระดับ และ 6 ขั้น ขั้นต่าง ๆ ของ พัฒนาการทางจริยธรรม มีดังนี้

ขั้นที่ 1 การลงโทษ และการเชื่อฟัง

โคลเบอร์กกล่าวว่าในขั้นนี้เด็กจะใช้ผลตามของพฤติกรรมเป็นเครื่องชี้ว่า พฤติกรรมของตน “ถูก” หรือ “ผิด” เป็นต้นว่าถ้าเด็กถูกทำโทษก็จะคิดว่าสิ่งที่ตนทำ “ผิด” และพยายาม หลีกเลียงไม่ทำสิ่งนั้นอีก พฤติกรรมใดที่มีผลตามด้วยรางวัลหรือคำชม เด็กก็จะคิดว่าสิ่งที่ตนทำ “ถูก” และจะทำซ้ำอีกเพื่อหวังรางวัล

ขั้นที่ 2 กฎเกณฑ์เป็นเครื่องมือเพื่อประโยชน์ของตน

ในขั้นนี้เด็กจะสนใจทำตามกฎข้อบังคับ เพื่อประโยชน์หรือความพอใจของตนเอง หรือทำดีเพราะอยากได้ของตอบแทน หรือรางวัล ไม่ได้คิดถึงความยุติธรรมและความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น หรือความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น พฤติกรรมของเด็กในขั้นนี้ทำเพื่อสนองความต้องการ เห็นใจผู้อื่น หรือความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น พฤติกรรมของเด็กในขั้นนี้ทำเพื่อสนองความต้องการของตน แต่มักจะเป็นการแลกเปลี่ยนกับคนอื่น เช่น ประโยค “ถ้าเธอทำให้ฉัน ฉันจะให้.....”

ขั้นที่ 3 ความคาดหวังและการยอมรับในสังคมสำหรับ “เด็กดี”

พัฒนาการทางจริยธรรมขั้นนี้เป็นพฤติกรรมของ “คนดี” ตามมาตรฐานหรือ ความคาดหวังของบิดามารดา หรือเพื่อนวัยเดียวกัน พฤติกรรม “ดี” หมายถึง พฤติกรรมที่จะทำให้อื่น ชอบและยอมรับ หรือไม่ประพฤติดีเพราะเกรงว่าพ่อแม่จะเสียใจ

ขั้นที่ 4 กฎและระเบียบ

โคลเบอร์กอธิบายว่า เหตุผลทางจริยธรรมในขั้นนี้ถือว่าสังคมจะอยู่ด้วยความมี ระเบียบเรียบร้อยต้องมีกฎหมายและข้อบังคับ คนดีหรือคนที่มีพฤติกรรมถูกต้อง คือคนที่ปฏิบัติตามระเบียบ บังคับหรือกฎหมาย ทุกคนควรเคารพกฎหมาย เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยและความเป็นระเบียบ ของสังคม

ขั้นที่ 5 สัญญาสังคมหรือหลักการทำตามคำมั่นสัญญา

ขั้นนี้เน้นถึงความสำคัญของมาตรฐานทางจริยธรรมที่ทุกคนหรือคนส่วนใหญ่ ในสังคมยอมรับ ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องสมควรที่จะปฏิบัติตาม โดยพิจารณาถึงประโยชน์และสิทธิของ บุคคลก่อนที่จะใช้มาตรฐานทางจริยธรรม ได้ใช้ความคิดและเหตุผลเปรียบเทียบว่าสิ่งไหนผิดและสิ่ง ไหนถูก ในขั้นนี้การ “ถูก” และ “ผิด” ขึ้นอยู่กับค่านิยมและความคิดเห็นของบุคคลแต่ละบุคคล แม้ว่าจะ เห็นความสำคัญของสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างบุคคล แต่เปิดให้มีการแก้ไข โดยคำนึงถึงประโยชน์ และ สถานการณ์แวดล้อมในขณะนั้น

ขั้นที่ 6 หลักการคุณธรรมสากล (Universal Ethical Principle Orientation)

ขั้นนี้เป็นหลักการมาตรฐานจริยธรรมสากล เป็นหลักการเพื่อมนุษยธรรม เพื่อความเสมอภาคในสิทธิมนุษยชน และเพื่อความยุติธรรมของมนุษย์ทุกคนในขั้นนี้สิ่งที่ “ถูก” “ผิด” เป็นสิ่งที่มโนธรรมของแต่ละบุคคลที่เลือกยึดถือ

สรุปแล้ว โคลเบอร์กได้แบ่งพัฒนาการทางจริยธรรมออกเป็น 3 ระดับ แต่ละระดับแบ่งออกเป็น 2 ขั้น ถือว่าพัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์เป็นไปตามขั้นอย่างมีระเบียบ คือเริ่มจากขั้นที่ 1,2,3,4,5 และ 6 ตามลำดับ บุคคลทุกคนจะต้องผ่านพัฒนาการทางจริยธรรมขั้นต้น ๆ ซึ่งเป็นรากฐานของพัฒนาการทางจริยธรรมขั้นต่อไป และเมื่อผ่านแล้ว ก็ยากที่จะกลับไปขั้นเดิมอีก

แนวคิดด้านคุณธรรมจริยธรรม

แนวคิด คุณธรรม จริยธรรมสำหรับบัณฑิต จากการวิเคราะห์เอกสารคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ภายในประเทศ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546: ไม่ปรากฏหน้า) ได้ข้อค้นพบว่า คุณธรรม จริยธรรมสำหรับบัณฑิต ควรประกอบไปด้วย

1. คุณธรรมจริยธรรมพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วย
 - 1.1 มีวินัย
 - 1.2. มีความรับผิดชอบ
 - 1.3 ซื่อสัตย์
 - 1.4 เสียสละ
 - 1.5 มีวัฒนธรรม
 - 1.6 มีจรรยาบรรณวิชาชีพ
2. คุณธรรมจริยธรรมระดับก้าวหน้า ซึ่งประกอบด้วย
 - 2.1. การเป็นแบบอย่างที่ดี
 - 2.2 เข้าใจผู้อื่น เข้าใจโลก
3. คุณธรรม จริยธรรมเชิงรุก ซึ่งประกอบด้วย ความสามารถในการชี้แนะและส่งเสริมสังคมให้ตระหนักถึงคุณธรรม จริยธรรม
4. คุณธรรมจริยธรรมเป็นเลิศ ซึ่งประกอบไปด้วย
 - 4.1 เป็นผู้อุทิศงานเพื่อส่วนรวม
 - 4.2 สละตนเพื่อสังคมท้องถิ่น
 - 4.3 สละตนเพื่อสังคมโลก

แนวคิดการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่ควรรื้อฟื้น ควรสร้างให้เกิดขึ้นในตัวนิสิต นักศึกษา สำหรับความพร้อมในโลกแห่งการแข่งขัน ของ ศ.ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2541: 103 - 108) ซึ่งได้กล่าวไว้มี 3 ประการ คือ

1. ความซื่อสัตย์
2. ความรับผิดชอบ คือ ความสามารถบังคับ ควบคุมตนเองให้อยู่ในวินัยได้
3. ความอดทน อุตสาหะ

นอกจากนี้ค่านิยมที่พึงปลูกฝังแก่นิสิตนักศึกษา ได้แก่

1. การเรียนรู้ตลอดชีวิต
2. การเรียนรู้เพื่อปวงประชา
3. ทศนคติเชิงบวกต่อวิชาชีพที่เรียน
4. ทศนคติการสร้างลักษณะนิสัยที่ถูกต้อง
5. การมีมนุษยสัมพันธ์
6. การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
7. การมีทัศนคติเชิงประชาธิปไตย
8. การเห็นความสำคัญของสิ่งแวดล้อม

พฤติกรรมในการเรียน

ด้านพฤติกรรมในการเรียนนั้นไอแซคและคณะ (Eysenck and et.al, 1972: 40) ได้กล่าวว่า คำว่า “นิสัย” คือ แนวโน้มของบุคคลในการแสดงพฤติกรรมจนเป็นนิสัย และเป็นไปโดยอัตโนมัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้รับการฝึกฝนหรือประสบการณ์

มอดด็อก (Maddox, 1963: 2) กล่าวว่า นิสัยขึ้นอยู่กับโอกาสที่บุคคลจะประสบความสำเร็จ หรือบังเกิดความพึงพอใจ กล่าวคือ พฤติกรรมใดที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ พฤติกรรมนั้นๆ ก็จะถูกกระทำซ้ำแล้วซ้ำอีก จนกระทั่งกลายเป็นนิสัยติดตัวบุคคลนั้นไป

เวนส์ (Wrenn, 1968) กล่าวว่า พฤติกรรมในการเรียนจึงเป็นพฤติกรรมทางด้านการเรียนที่บุคคลมีความพึงพอใจ และปฏิบัติเป็นประจำ โดยที่พฤติกรรมนั้นอาจมาจากทักษะในการเรียน และเทคนิคในการเรียน

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538: 1) กล่าวว่า นิสัยในการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพึงพอใจ และมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงถึงความพึงพอใจ และมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้ประกอบด้วย ความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียนการวางแผนการเรียนและจัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้และพัฒนาการให้ดีขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่ม ขยันอดทน รับผิดชอบพึ่งตนเองและมีความภูมิใจในผลการเรียนของตน

จากความหมายของพฤติกรรมในการเรียนดังกล่าว จะเห็นได้ว่า พฤติกรรมในการเรียนนั้นเกิดจากพฤติกรรมที่กระทำซ้ำๆ จนก่อให้เกิดการเรียนรู้และการฝึกฝน ฉะนั้นพฤติกรรมในการเรียนจึงสามารถพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นได้

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2539: 88 - 93) ได้เสนอการปฏิรูปผู้เรียนด้วยการเพาะนิสัยที่ส่งเสริมต่อการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นตั้งแต่เยาว์วัยเพื่อให้เป็นคนที่มีคุณภาพในสังคม โดยพัฒนาดังนี้

1. พัฒนาให้มีท่าทีหวาดระแวงการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นให้รู้จักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม นอกเหนือจากสิ่งที่ได้รับจากครูอาจารย์
2. พัฒนาให้มีท่าทีกระตือรือร้นในการเรียนรู้ เพื่อใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในห้องเรียน
3. พัฒนาให้มีท่าทีอุทิศตัว เอาใจจริงเอาใจในการเรียนรู้ ให้รู้จักทุ่มเททั้ง กาย ใจ อุดมทุนและกล้าที่จะต่อสู้กับอุปสรรค เพื่อให้ประสบผลสำเร็จ
4. พัฒนาให้มีท่าทีเชื่อฟัง และยอมรับการสอนเสมอ ซึ่งจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ และช่วยพัฒนาให้เขารู้จักเปิดใจที่จะเรียนรู้จากคนทุกประเภท
5. พัฒนาให้มีท่าทีถ่อมใจ รู้จักยินดีเปิดใจรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นพร้อมที่จะเรียนรู้ความรู้ใหม่ เรียนรู้และยอมรับความผิดพลาดของตนเองเพื่อแก้ไขและปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น

สรุปได้ว่า พฤติกรรมในการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่นิสัยกระทำเป็นประจำเกี่ยวกับการเรียนในด้าน การแบ่งเวลาในการเรียน การทำการบ้าน การทบทวน บทเรียน ความตั้งใจในการเรียน การวางแผนในการเรียน และการเตรียมตัวสอบ ซึ่งรวมกันส่งผลต่อผลผลิตทางการศึกษาของผู้เรียน รวมทั้งสามารถพัฒนาให้ดีขึ้นได้

พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ และการประเมินผล

ปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้สถาบันอุดมศึกษามีมาตรฐานทางการศึกษาสูง คือ คุณภาพและประสิทธิภาพของอาจารย์ โดยที่คุณภาพของอาจารย์เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงคุณภาพของสถาบันการศึกษา ตลอดจนคุณภาพของผู้เรียนในสถาบันนั้นๆ ดังนั้นการประเมินมาตรฐานการศึกษาของสถาบันจึงยึดหลักเกณฑ์ว่า มีคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบพร้อมทั้งด้านปริมาณและความสามารถ จึงจะทำให้เชื่อว่ามาตรฐานการศึกษาของสถาบันจะดีตามไปด้วย

สำหรับบทบาทของอาจารย์ที่มีคุณภาพนั้น ต้องประกอบด้วยความพร้อมในการเป็นครูและสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามลักษณะของครูที่ดี (Beck, 1967: 127) ซึ่ง ชาญชัย ศรีไสยเพชร (2525: 164 - 168) ให้ความเห็นว่า คุณลักษณะของครูที่ดีนั้น ควรมีลักษณะดังนี้

1. มีความรู้ ครูต้องมีความรู้ทั้งด้านวิชาการ และวิชาชีพครูเป็นอย่างดี

2. มีประสบการณ์และทักษะในการสอน ประสบการณ์ให้ครูเข้าใจปัญหาและสภาพการณ์ตามความเป็นจริงมากขึ้น ส่วนด้านทักษะในการสอน ครูต้องมีความสามารถในการสอน รู้จัก พลิกแพลงการสอนให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของนิสิตและสภาพสังคม

3. ปฏิบัติหน้าที่และงานของครูให้สมบูรณ์ 3 ประการ คือ งานด้านการปกครองหรืองานเกี่ยวกับตัวนักเรียน งานด้านวิชาการหรืองานเกี่ยวกับการสอน และงานด้านธุรการ

4. การมีคุณธรรมนิยม ซึ่งประกอบด้วยอุดมการณ์ของครู วิญญาณของครู คุณธรรมและจริยธรรมของครู

โรมีเน่ (Romine, 1974) ได้ศึกษาบรรยาการเกี่ยวกับการสอนที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ดีขึ้น โดยสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์คณะต่างๆ จำนวน 1,237 คน ปรากฏว่า ลักษณะสภาพแวดล้อมและบรรยาการที่ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ มีดังนี้

1. ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน เช่น ผู้สอนเป็นคนกระฉับกระเฉง มีอารมณ์ขันสนใจในวิชาที่สอน ให้ความจริงใจ และเป็นกันเองกับผู้เรียน

2. ด้านการเตรียมการสอน มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจวัตถุประสงค์ในวิชาที่เรียน รวมทั้งแนะนำหนังสืออ้างอิงต่าง ๆ

3. ด้านผลการสอนที่ผู้เรียนได้รับ เช่น ผู้สอน ผู้เรียนได้รับประโยชน์สมความตั้งใจจากวิชาที่ผู้เรียนเลือก ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียน มิใช่เป็นเพียงผู้ฟังอย่างเดียว

4. ด้านการเสนอเนื้อหา เช่น พูดอธิบายชัดเจน ใช้ความกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด สามารถใช้วิธีสอนต่างๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา

5. ด้านการประเมินผล การนำข้อมูลย้อนกลับ และการเสริมแรงทางการเรียน เช่น มีการทำรายงานหรือสอบ เมื่อตรวจงานแล้ว ผู้สอนต้องรีบแจ้งผลให้ผู้เรียนทราบทันที

6. ผู้สอนยอมรับฟังความคิดเห็นตลอดจนผลงานของผู้เรียนอย่างมีเหตุผล บุคลิกภาพของอาจารย์นั้นมีความสำคัญต่อนิสิต

โกวลิน (Guorin, 1981 อ้างถึงในระเบียบ, 2531: 28) ได้กล่าวว่า การถ่ายทอดวิชาความรู้และทักษะ ความชำนาญนั้น อาจารย์จะต้องมีบทบาทและวิธีการสอนดังนี้

1. คำนึงถึงความรู้ และความต้องการของนิสิตที่จะสอน
2. รู้ทัศนคติและสภาพแวดล้อมของนิสิต
3. อนุญาตให้นิสิตเลือกวิธีการและกิจกรรมที่นิสิตคิดว่าจะเป็นประโยชน์และประสบความสำเร็จในการเรียนของนิสิตเองได้อย่างอิสระ
4. เชื่อมโยงประสบการณ์ หรือความรู้ให้กลมกลืน สอดคล้องกับสถานการณ์จริง

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2529: 77 - 78) ได้กล่าวถึงลักษณะการสอนที่ดีในระดับอุดมศึกษาว่ามีการสร้างบรรยากาศที่ดี เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนและทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปด้วยดี, มีการจัดกลุ่มเป้าหมายก่อนที่จะพบผู้เรียน, ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกระทำกิจกรรมในชั้นเรียน เช่น การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้, สามารถควบคุมชั้นเรียนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งให้ความสนใจผู้เรียนเป็นรายบุคคล, รักษาระดับการสอนที่ดีไว้โดยประเมินการสอนของตนเอง แล้วนำมาปรับปรุงการสอนให้ดียิ่งขึ้น, แจ้งผลการเรียนให้นักเรียนทราบเป็นระยะ ๆ, แต่งกายสุภาพและมีอารมณ์ขัน

ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และนิสิตเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งต่อทัศนคติ และผลผลิตทางการศึกษาของนิสิต จากการศึกษาของโคแกน (Cogan, 1975) พบว่า ความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรระหว่างอาจารย์และนิสิตจะช่วยให้นิสิตสามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ได้สูงสุด และมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียนของนิสิต ทั้งนี้ เนื่องจากเมื่อนิสิตมีความศรัทธาในตัวอาจารย์ ย่อมส่งผลให้นิสิตมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนกับอาจารย์ มีความสนใจในวิชานั้นๆ และจะทำให้ผลการเรียนของนิสิตดีขึ้นตามไปด้วย

ดังนั้น วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530: 57) จึงเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนประการหนึ่งว่า ควรเพิ่มความเป็นกันเองระหว่างอาจารย์และนิสิต โดยความเป็นกันเองนี้เอง ทำให้นิสิตเกิดความเข้าใจผู้สอน และเป็นมูลเหตุจูงใจให้สนใจเรียนวิชานั้นๆ เพิ่มขึ้น

ในการจัดสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้สอนจะต้องมีคุณลักษณะและบุคลิกภาพที่ดี มีความรู้ มีประสบการณ์ มีวิธีการสอนที่ดีใช้สื่อและสื่อทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสม ทันสมัยมีความเป็นกันเอง เข้าใจผู้เรียน มีความสามารถในการสร้างบรรยากาศของการเรียนรู้ที่ดี และที่สำคัญต้องมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

โดลัน (Dolan, 1980) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลด้านคุณภาพของการสอน การเข้าร่วมในโครงการของโรงเรียนของผู้ปกครอง และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่มีผลต่อคุณลักษณะด้านอารมณ์หรือความรู้สึก โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนเกรด 6 สองกลุ่ม กลุ่มแรก จำนวน 346 คน เป็นนักเรียนจากโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งอยู่ในตัวเมืองที่มีคุณภาพของการสอนสูง ผู้ปกครองเข้าร่วมในโครงการของโรงเรียนเป็นอย่างดี และการดำเนินโครงการเป็นอย่างดีต่อเนื่อง ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งมี 247 คน เป็นนักเรียนจากโรงเรียนที่จัดทำโครงการหลายโครงการ และไม่มีความต้องการของโครงการ ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพของการสอน การเข้าร่วมโครงการ และการสนับสนุนจากผู้ปกครองล้วนมีอิทธิพลต่อผลการเรียนเป็นอย่างมาก และยังมีอิทธิพลต่อคุณลักษณะด้านอารมณ์หรือความรู้สึกด้วย

พฤติกรรมของครูหรืออาจารย์ส่วนใหญ่ มักจะเป็นผลมาจากลักษณะนิสัยที่แท้จริงของครูเอง ผลที่เกิดจากการศึกษาของครูและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมการสอนของครู ได้แก่ การศึกษา จิตวิทยา ความต้องการ ความเชื่อ ค่านิยม และแรงจูงใจ ธีรยุทธ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา (2524: 121 - 141) กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนไว้ดังนี้

1. พฤติกรรมการสอนของครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่ง ที่มีอิทธิพลต่อผลผลิตทางการศึกษาของนักเรียน
 2. สมรรถภาพ เป็นผลรวมของความรู้ ทักษะ เจตคติ และลักษณะนิสัย หรือบุคลิกภาพที่ก่อให้เกิดความสามารถในการกระทำ หรือแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่พึงประสงค์ได้ ครูที่ดีและมีประสิทธิภาพในการสอนจึงจำเป็นต้องมีสมรรถภาพด้านการปฏิบัติการสอน
 3. พฤติกรรมการสอนของครู แสดงออกได้หลายลักษณะต่าง ๆ กัน การที่ได้ทราบพฤติกรรมการสอนของครูที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จะช่วยให้ทราบแนวโน้มของพฤติกรรมการสอนของครูว่า เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ตามหลักการหรือไม่ อันจะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนและควบคุมพฤติกรรมการสอนของครูได้
 4. ความเข้าใจแนวคิดของบทบาทและเข้าใจตนเอง จะช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมของครูได้ดีขึ้น
 5. ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับสภาพสาเหตุแห่งพฤติกรรมการสอนของครูด้านการปฏิบัติการสอนจะช่วยให้ครูปรับปรุงแก้ไข ควบคุม และพัฒนาพฤติกรรมการสอนของตนได้
- เนื่องจากพฤติกรรมการสอนของครูในชั้นเรียน มีอิทธิพลต่อตัวนักเรียนเป็นอย่างมากโดยจะมีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้และพฤติกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน

แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ ของนิสิต

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530: 15 - 23) กล่าวถึง ปัญหาในลิตินิสิตไว้ว่าการที่นิสิตนิสิตมีจำนวนมากขึ้นเป็นเหตุให้เกิดปัญหาหลายๆ ด้าน ซึ่งอาจเนื่องมาจากตัวนิสิตเองหรือเกิดจากสภาพการเรียนการสอน อาจารย์ หรือสิ่งแวดล้อมในสถาบันได้ ปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือแก้ไข เพื่อให้ลิตินิสิตสามารถปรับตัวและศึกษาได้สำเร็จตามเวลาที่กำหนด ปัญหาต่าง ๆ อาจแยกประเด็นได้ ดังนี้

1. ค่านิยมการศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นค่านิยมที่คนในครัวเรือนและสังคมย้าให้ผู้สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าใจว่า ปริญญาบัตรเป็นสิ่งที่มีความหมาย มีความสำคัญต่อชีวิตในอนาคต การมุ่งสู่การศึกษาระดับอุดมศึกษาจึงมิได้ตระหนักในความสามารถของตน ความสนใจ ความตั้งใจ ตลอดจนความมุ่งหมายของชีวิต ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายหรือไม่สามารถจะเรียนได้

2. ความผิดหวังต่อสภาพหลังการคัดเลือก นิสิตจำนวนไม่น้อยที่ตกอยู่ในสภาพความไม่พึงพอใจต่อสถาบันที่สอบคัดเลือกได้ เมื่อใจไม่รักทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างดูยาก ปรับตัวไม่ได้มีผลกระทบไปสู่การศึกษาและชีวิตของนิสิตเหล่านั้น

3. ขาดจุดมุ่งหมายของชีวิต เป้าหมายของนิสิตส่วนใหญ่อยู่ในวงจำกัดว่าขอให้สอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาจะเป็นแห่งใดก็ได้ ดังนั้นเมื่อสอบเข้าได้ก็ไม่สามารถกำหนด แผนการทำงานหรือการศึกษาต่อเมื่อสำเร็จการศึกษาในอนาคต จึงทำให้หลายคนประสบความผิดหวัง

4. ขาดการแนะแนวด้านการอาชีพ นิสิตในปัจจุบันมีข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการศึกษาและอาชีพน้อย จึงไม่สามารถจะตัดสินใจได้ถูกต้องว่าควรจะเลือกศึกษาในสาขาวิชาชีพใด

5. ปัญหาการเงิน มีนิสิตจำนวนไม่น้อยที่มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในขณะที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพราะบางคนมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะศึกษาในระดับอุดมศึกษา ทั้ง ๆ ที่ผู้ปกครองไม่สามารถส่งเสียให้เล่าเรียนได้ ทำให้นิสิตกลุ่มนั้นเกิดความคับข้องใจ เป็นห่วงกังวล เนื่องจากไม่มีเงินค่าหน่วยกิต หรือบางครั้งก็ไม่มีเงินแม้แต่ค่าอาหารกลางวัน

6. ปัญหาครวัเรียน มีนิสิตจำนวนหนึ่งที่บิดาเสียชีวิตหรือมารดาเสียชีวิตไปแล้วหรือครวัเรียนที่บิดามารดาแยกกันอยู่ สภาพครวัเรียนที่สูญเสียผู้อุปการะหรือหลักในชีวิตไปแล้ว อาจทำให้นิสิตเกิดความว้าวุ่น ว้าวุ่น คับข้องใจ ไม่มีผู้ให้คำปรึกษา หรือให้ความเห็นใน การแก้ปัญหาบางประการ ทำให้มีผลมาสู่ห้องเรียนหรือการปรับตัวกับสภาพแวดล้อม

7. ปัญหาสุขภาพ นิสิตแทบทุกคนมีปัญหาส่วนตัวติดต่อกันมาสู่สถาบันอุดมศึกษาด้วย เช่น ปัญหาด้านสุขภาพ มีผู้กล่าวว่านิสิตเกือบทุกคนเป็นหรือเคยเป็นโรคทางเดินอาหารปวดท้อง ท้องไม่ปกติ โรคกระเพาะ และโรคหัด หรือแพ้อากาศอยู่เสมอ นอกจากนั้นนิสิตอีกหลายคนมีปัญหาทางจิต เป็นโรคเครียดสูง มีจิตวิตกกังวลในรูปแบบต่างๆ ความเครียดและปัญหาทางจิตอาจเกิดขึ้นจากความวิตกกังวลเรื่องการเรียน การปรับตัวกับเพื่อน ปัญหาทางครวัเรียน หรือปัญหาส่วนตัวต่างๆ

8. ปัญหาทางการเรียน เนื่องจากการเรียนระดับอุดมศึกษาเป็นการส่งเสริมให้นิสิตพยายามศึกษาหาความรู้ด้วยตัวเอง รู้จักค้นคว้า รู้จักใช้ข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการสังเกต ชักถาม จดจำ สืบค้น ปฏิบัติจริงและจากการอ่าน การเรียนระดับนี้นิสิตจึงต้องชวนขยายฝึกฝนตนเองสร้างวินัยในตนเอง ไม่มีอาจารย์คอยดูแล การจัดการเรียนค่อนข้างเป็นอิสระจึงเป็นเหตุให้หลายคนที่ไม่รู้จักบังคับใจตนเองเกิดการขาดเรียน ประกอบกับขณะที่เรียน จดคำบรรยายไม่ทัน ไม่รู้จักสาระสำคัญของเนื้อหา ไม่ทราบวิธีการทำรายงานที่ถูกต้อง เวลาสอบก็เคยชินกับข้อสอบที่มีแต่ว่าๆ ซิดๆ เมื่อให้เขียนคำอธิบาย ยกตัวอย่าง ดีความ วิเคราะห์ หรือให้เหตุผล ก็ไม่อาจทำได้ผลการสอบส่วนใหญ่ในชั้นปีที่ 1 มักจะสอบตกกันเป็นส่วนมาก เมื่อได้คะแนนไม่ดียิ่งเกิดความท้อถอยมากยิ่งขึ้น เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน เกิดความเบื่อในการฟังคำบรรยาย ไม่มีกำลังใจศึกษาค้นคว้าหรือเกิดแรงจูงใจให้

อยากเรียน อาจนำมาซึ่งความคับข้องใจ จนเป็นสาเหตุให้บางคนเป็นโรคจิต บางคนถึงกับฆ่าตัวตายก็มี

สำเนา ขจรศิลป์ (2537: 84 - 88) เห็นว่าปัญหานิสิตในสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทยนั้น มีดังนี้

1. ปัญหาการเลือกสาขาวิชา การที่มีการแนะแนวอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาของประเทศไทยน้อยมาก จึงทำให้นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่ไม่รู้จักตนเองดีพอ อีกทั้งไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ และตลาดแรงงานที่เพียงพอ จึงทำให้ไม่สามารถเลือกสอบเข้าศึกษาในสาขาวิชาที่เหมาะสมกับความสามารถ ความถนัดของตนเอง เมื่อได้ศึกษาเล่าเรียนก็พบว่า ไม่ชอบหรือไม่มีความถนัดในการศึกษาในสาขาวิชานั้น จึงทำให้ปัญหาในการศึกษาเล่าเรียนนิสิตบางคนอาจมีความสามารถในการศึกษาในสาขาวิชาที่เลือก แต่ก็อาจไม่ชอบอาชีพในสาขาวิชาที่นั้น จึงทำให้นิสิตขาดแรงจูงใจในการศึกษาเล่าเรียน ทำให้ผลการเรียนตกต่ำ

2. ปัญหาการปรับตัว ระบบการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษานั้นแตกต่างกับระบบการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา อีกทั้งนิสิตเป็นจำนวนมากขาดทักษะในการเรียน เช่น การจดคำบรรยาย การค้นคว้า และการศึกษด้วยตนเองตลอดจนการแบ่งเวลาเพื่อการศึกษาเล่าเรียนที่ถูกต้อง จึงทำให้นิสิตเกิดปัญหาการปรับตัว

3. ปัญหาที่พักอาศัย ปัญหานี้มีแทบทุกสถาบันโดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทำให้ขาดบรรยากาศการใช้ชีวิตในสถาบัน ซึ่งเป็นบรรยากาศที่ช่วยในด้านการเรียนการสอนและการพัฒนานิสิต นอกจากนั้นการที่นิสิตต้องพักอาศัยภายนอกสถาบัน ยิ่งก่อให้เกิดปัญหาทางด้านสวัสดิภาพของนิสิตและปัญหาอื่นๆ อีกหลายประการ เช่น ต้องเสียเวลาเดินทางมาก ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ตลอดจนปัญหาที่เกี่ยวกับสุขภาพอันเนื่องมาจากมลภาวะ

4. ปัญหาเกี่ยวกับครัวเรือน นิสิตเป็นจำนวนมากมีความวิตกกังวลกับปัญหาของครัวเรือนทางบ้านซึ่งมีหลายประการด้วยกัน บางครัวเรือนอาจมีปัญหาด้านเศรษฐกิจ ความขัดแย้งระหว่างบุคคลในครัวเรือน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ย่อมมีผลกระทบต่อนิสิต

5. ปัญหาด้านสุขภาพ การศึกษาระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาชั้นสูงนั้นต้องใช้ทั้งสติปัญญาและความวิริยะอุตสาหะมาก ย่อมทำให้นิสิตเกิดความอ่อนเพลียเมื่อยล้า บางครั้งเกิดความกดดันและความเครียด ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นเป็นเวลานานย่อมทำให้เกิดความเจ็บป่วยขึ้นได้

6. ปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิต การที่นิสิตกลุ่มที่ทำกิจกรรมมีจำนวนน้อยลง จึงทำให้นิสิตที่เป็นกรรมการชมรมกิจกรรมนิสิตต้องทำงานมากขึ้น รวมทั้งต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรมมากขึ้นด้วย จึงทำให้นิสิตที่ทำกิจกรรมนิสิตหลายคนมีปัญหาทางด้านการเรียน

7. ปัญหาการเรียน ปัญหาการเรียนที่เกิดกับนิสิตย่อมทำให้ผลการเรียนของนิสิตตกต่ำลงได้ ถ้านิสิตมีปัญหาใดปัญหาหนึ่งอยู่ในระดับมาก หรือมีปัญหาหลายปัญหาในขณะเดียวกัน จะมีผลกระทบทำให้นิสิตมีปัญหาการเรียนมาก จึงมีความจำเป็นที่สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้ฝ่ายกิจการนิสิต เพื่อจัดกิจกรรมต่างๆ แก่นิสิตเพื่อช่วยลดหรือขจัดปัญหาให้นิสิตมีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตภาพของการศึกษา

เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2514: 49 - 59) ได้ทำการวิจัยถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนิสิตปริญญาทางการศึกษา โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตมัธยมศึกษาจำนวน 336 คน ที่เรียนจบศึกษาศาสตรบัณฑิต (กศ.บ.) ในเดือนมีนาคม 2513 จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา 5 แห่ง คือ วิทยาลัยการศึกษาประสานมิตร ปทุมวัน บางแสน มหาสารคาม และพิษณุโลกองค์ประกอบที่ศึกษามี 3 ด้าน คือ

1. องค์ประกอบทางครอบครัว
2. องค์ประกอบทางตัวนิสิตเอง
3. องค์ประกอบทางสถานศึกษา

โดยถือเอาคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตในชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 เป็นสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ผลการศึกษา พบว่า องค์ประกอบทางด้านนิสิตเอง มีอิทธิพลต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา โดยได้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวพยากรณ์ทั้งหมด กับคะแนนเฉลี่ยสะสมเท่ากับ 0.354 แฟคเตอร์ทางสถานศึกษาได้ r เท่ากับ 0.247 ซึ่งให้อำนาจพยากรณ์มากที่สุด แฟคเตอร์ทางครอบครัวให้อำนาจพยากรณ์น้อยที่สุด คือ r เท่ากับ 0.105 และสิ่งที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จทางการศึกษามากที่สุดตามลำดับ คือ ชั้นปีที่เข้าศึกษาในวิทยาลัยวิชาการศึกษา อายุ และเพศ

จากการศึกษาของฝ่ายสถิติ (2522: 19) สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบประเมินผลมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จการศึกษานั้น อาชีพขณะกำลังศึกษา สถานภาพ คุณวุฒิ ที่ใช้สมัคร และอายุเป็นตัวแปรในองค์ประกอบภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักศึกษา เช่น นักศึกษาไม่มีอาชีพในขณะที่ศึกษาสถานภาพโสดวุฒิ ม.ศ. 5 และอายุน้อย จะสำเร็จเป็นนิสิตมากกว่านักศึกษาที่มีอาชีพขณะศึกษา สถานภาพสมรสวุฒิอื่น ๆ และอายุมาก ทั้งนี้ไม่คำนึงถึงอัตราเปรียบเทียบระหว่างจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาที่ไม่มีอาชีพและมีอาชีพตามลำดับ

สมบุรณ์ สุริยวงศ์ (2526: 275) ได้ศึกษาโอกาสที่จะเรียนสำเร็จเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยจำแนกตามเพศ ระดับอายุ พื้นฐานการศึกษาและอาชีพ ใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาและนิสิตสาขาต่าง ๆ ที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวนนักศึกษา 10,160 คน ที่ขึ้นทะเบียนเรียนปีการศึกษา 2514 – 2517 และนิสิต จำนวน 5,004 คนผู้วิจัยสร้างแบบสำรวจภูมิหลังของนักศึกษาโดยร่างเครื่องมือเอง นำไปเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ของโอกาสที่จะเรียนสำเร็จพบว่า เพศหญิง ชาย โอกาสสำเร็จเท่า ๆ กัน ยกเว้นสาขาวิชาห้องสมุด ฝรั่งเศส ภูมิศาสตร์ เคมีและฟิสิกส์ อายุน้อยโอกาสสำเร็จดีกว่า ในสาขาการเงิน การธนาคาร ประวัติศาสตร์ ห้องสมุด ฝรั่งเศส รัฐศาสตร์ และอายุมากจะเรียนได้ดีขึ้น ในสาขาการตลาด ภาษาอังกฤษ จิตวิทยาและภูมิศาสตร์ อาชีพที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสำเร็จ คือ อาชีพการเงินการธนาคาร การบัญชี การตลาด ภาษาอังกฤษและประวัติศาสตร์สำหรับพื้นความรู้จบมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีโอกาสสำเร็จมากกว่าสาขาอื่นๆ ยกเว้นสาขาที่เกี่ยวกับภาษาพื้นความรู้รอบรู้โอกาสสำเร็จมากกว่า

ทวี ทองสว่าง (2526: 192) ได้ศึกษาและทำวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อจำนวนหน่วยกิตที่นักศึกษาสอบผ่าน เปรียบเทียบองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจและสังคมของนักศึกษาแต่ละคณะ โดยใช้องค์ประกอบต่างๆ ที่พบว่ามอิทธิพลต่อการเรียนเป็นตัวพยากรณ์กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนภาคที่ 2/2524 จำนวน 5,000 คน วิเคราะห์ข้อมูลการถดถอยพหุคูณโดยวิธีเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นๆ (forward stepwise inclusion) และวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของข้อมูลโดยนำเสนอในรูปตารางร้อยละ พบว่า

1. ปีที่นักศึกษาเข้าเรียน ส่งผลมากที่สุดร้อยละ 16 ของตัวแปรทั้งหมด คือ ปี พ.ศ. 2522 มีอิทธิพลต่อผลการเรียนสูงสุด ต่ำสุด คือปีที่เข้าเรียน พ.ศ. 2517
2. เวลาที่ใช้สำเร็จ ส่งผลร้อยละ 4 ของตัวแปรทั้งหมด คือ 5 ปี มากที่สุด
3. การใช้เวลาฟังคำบรรยาย ส่งผลร้อยละ 1 ของตัวแปรทั้งหมด มากที่สุดคือ ฟังคำบรรยายที่มหาวิทยาลัย น้อยที่สุด คือ ไม่ฟังคำบรรยายเลย
4. อายุ ส่งผลร้อยละ 1 ของตัวแปรทั้งหมด ที่มีผลต่อการเรียนสูงสุด คือ 20-25 ปี
5. ปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการเรียนร้อยละ 1 ของตัวแปรทั้งหมด คือ การใช้ห้องสมุดการสอบผ่าน ค่าใช้จ่ายรายเดือน สถานภาพสมรส ความสัมพันธ์กับผู้อาศัย วิธีการเรียนที่ใช้มากที่สุด และสภาพแวดล้อมที่พักอาศัย

สายหยุด เขียวดอกน้อย (2511: 93 - 97) ได้ศึกษาประสิทธิภาพในการทำนายความสำเร็จชั้นมหาวิทยาลัยโดยใช้ข้อสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และข้อสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยเป็นตัวทำนายผลการเรียนของนิสิตในชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า คะแนนสอบคัดเลือกมีประสิทธิภาพในการทำนายได้ดีเท่าคะแนนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แต่ถ้าให้คะแนนจาก

ข้อสอบทั้งสองประเภทนี้รวมกันจะมีประสิทธิภาพในการทำนายประสิทธิผลทางการเรียนในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้ดีกว่าการใช้ข้อสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือข้อสอบคัดเลือกเพียงอย่างเดียว

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตของการศึกษามีหลายประเภท ได้แก่ พื้นความรู้เดิม ลักษณะนิสัยในการเรียน ภูมิลำเนา พฤติกรรมของอาจารย์ ปัญหาต่างๆ ทั้งทางด้านครอบครัวและตัวผู้เรียนเอง เป็นต้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรเวลาและการจัดสรรค่าใช้จ่าย

นฤนุช สุทธศิริ (2544: 56 - 59) ศึกษาวิเคราะห์การใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษ (กศ.บป.) ในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า มีนิสิตร้อยละ 48.51 ใช้เวลาเรียนสัปดาห์ละ 2 วัน มีการเข้าเรียนในชั้นสัปดาห์ละ 12 ชั่วโมง การเดินทางมาเรียนของนิสิตร้อยละ 74.07 ใช้รถประจำทาง ซึ่งใช้เวลาเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง การมีเวลาในการเรียนของนิสิต ร้อยละ 46.29 มีเวลาเรียนระดับปานกลาง ในการมาเรียนในแต่ละครั้งของนิสิตได้รับประโยชน์และคุ้มค่าค่อนข้างมาก ร้อยละ 45.55

จามรี ศักดิ์ประสิทธิ์กุล (2538: 68 - 79) ศึกษาวิเคราะห์การใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนิสิตผู้ใหญ่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า โดยเฉลี่ยนิสิตส่วนใหญ่ใช้เวลาเรียนในแต่ละวัน ประมาณ 3 - 5 ชั่วโมง ใช้เวลาในการเตรียมตัวก่อนการเรียนน้อยกว่า 1 ชั่วโมง เพราะต้องประกอบอาชีพ และใช้เวลาในการเดินทางมาเรียนมากเนื่องจากปัญหาการจราจร สำหรับด้านกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนนั้นนิสิตจะใช้เวลาในการอ่านหนังสือเรียนมากที่สุด รองลงมาคือทำแบบฝึกหัดและค้นคว้าในห้องสมุด การเรียนรู้จากสื่อต่าง ๆ โดยเฉลี่ยจะอ่านหนังสือพิมพ์ ดูโทรทัศน์และฟังวิทยุในวันธรรมดาน้อยกว่าในวันเสาร์-อาทิตย์ และนิสิตส่วนใหญ่ จะประกอบอาชีพ ส่วนปัญหาในด้านการเรียนได้แก่ การมาเรียนสาย ไม่มีเวลาอ่านหนังสือ ไม่มีเวลาทำการบ้าน เนื้อหาการเรียนไม่น่าสนใจ

สมคิด ตำนานจิต (2512: 60-62) ศึกษาในเรื่องการสำรวจการใช้เวลาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2511 จังหวัดราชบุรี พบว่า การใช้เวลาในวันหนึ่งของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายไม่แตกต่างกัน การใช้เวลาในการตอนเช้าส่วนใหญ่ก่อนเข้าเรียนของนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย ใช้เวลาในการพูดคุยกันมากที่สุด รองลงมาคือการทำงานบ้าน ทบทวนตำรา เข้าห้องสมุด การใช้เวลาในการดูหนังสือในวันธรรมดา ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่ทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชายไม่มีใครได้อ่านหนังสืออย่างจริงจัง

มาร์ตินสัน และคณะ (2503: 60) สำรวจการใช้เวลาของนักเรียนวัยรุ่นไทย พบว่าในหนึ่งสัปดาห์ หรือ 168 ชั่วโมง นักเรียนใช้เวลาในการนอน 56 ชั่วโมง การเข้าชั้นเรียนที่โรงเรียน

ตามปกติ 25 ชั่วโมง ดูหนังสือทำการบ้าน 35 ชั่วโมง และเหลืออีก 52 ชั่วโมง สำหรับการกิน ทำกิจกรรม พบปะเพื่อนฝูงและความเพลิดเพลิน

สรุปได้ว่า การจัดสรรเวลาในด้านการเรียน ส่วนใหญ่ผู้เรียนจะใช้เวลาไปกับการอ่านหนังสือ ทบทวนบทเรียนมากที่สุด โดยรองลงมาคือการทำงานบ้าน และงานที่ได้รับมอบหมาย โดยการใช้เวลาส่วนใหญ่ในแต่ละวันมักเป็นการพูดคุยกับเพื่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนมากกว่า ผู้เรียนที่จัดสรรเวลาไม่เหมาะสม มักไม่สามารถทำกิจกรรมต่างๆได้ราบรื่นและสำเร็จตรงเวลา และผู้ที่มีประสิทธิผลทางการเรียนสูงมักจัดสรรเวลาเพื่อใช้ในกิจกรรมที่สร้างสรรค์มากกว่าผู้ที่มีประสิทธิผลทางการเรียนต่ำ

คึกฤทธิ์ พัทธกิจานงค์ (2542) ได้ศึกษาปัจจัยครัวเรือนกับผลผลิตทางการศึกษาของนักเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2542 จำนวน 200 นาย ผลการศึกษาพบว่า ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับต่อเดือนมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลผลิตทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกว่านักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายต่อเดือนสูง

ดังจะเห็นได้ว่าค่าใช้จ่าย มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลผลิตทางการศึกษา ทั้งนี้เพราะว่าการศึกษาไม่ว่าในระดับใด การจัดสรรค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาก็เป็นส่วนหนึ่งในการเพิ่มผลผลิตทางการศึกษาด้วย ดังนั้น ค่าใช้จ่ายของนิสิตจึงมีความสัมพันธ์กับ ผลผลิตทางการศึกษาของผู้เรียน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยพื้นฐานทางการศึกษา

ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี และสาขาวิชาที่ศึกษาเดิม(พื้นฐานความรู้เดิม)

สำหรับการศึกษาพื้นฐานความรู้เดิมที่สัมพันธ์กับผลผลิตทางการศึกษา เดนนิส (Dennis, 1981) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่ทำให้นิสิตอเมริกันเชื้อสายอินเดียนแดงออกจากมหาวิทยาลัยกลางคันหรือสำเร็จการศึกษาในมหาวิทยาลัยนอร์ท ดาโกตา ผลการศึกษาพบว่า เกรดเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการเรียนชั้นมหาวิทยาลัยได้ดี

สนทยา เขมวรัตน์ (2542) ได้ศึกษาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลผลิตทางการศึกษาของนิสิตระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สายบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเขตพัฒนาพระนคร ชั้นปีที่ 2 จำนวน 281 คน ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ ภูมิหลังของนิสิตและสภาพแวดล้อมทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่พยากรณ์ผลผลิตทางการศึกษาของนิสิตสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ พื้นความรู้เดิม และอาชีพของผู้ปกครอง โดยมีอำนาจในการพยากรณ์ร้อยละ 26.60

ศุภวรรณ พันธุ์ภักดี (2542) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตทางการศึกษาของนิสิตแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตแพทย์ ชั้นปีที่ 6 จำนวน 79 คน ผลการศึกษาพบว่า ผลการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นตัวแปรที่มี

ความสัมพันธ์ทางบวกและสามารถพยากรณ์ผลการเรียนรวมด้านความสามารถเชิงปฏิบัติการได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 5.30 และบลูม (Bloom, 1976 อ้างถึงใน ฉวีวรรณ หลิมวัฒนา, 2531: 33) ได้ให้ความสำคัญความรู้พื้นฐานเดิมว่า เป็นสิ่งที่แสดงถึงประสบการณ์เกี่ยวกับความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเรียนที่สูงขึ้น

วลัยลักษณ์ อัครีวงศ์ (2539) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตภาพของการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา กับผลผลิตภาพของการศึกษาในชั้นปีที่ 1 ของนิสิตโควตาพิเศษ : ศึกษาเฉพาะกรณีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตโควตาพิเศษชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ในคณะวิทยาศาสตร์และคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 486 คน ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตภาพของการศึกษาในชั้นปีที่ 1 ของนิสิตโควตาพิเศษ คณะวิทยาศาสตร์และนิสิตโครงการช้างเผือกคณะวิศวกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ผลผลิตภาพของการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5, 6 ผลผลิตภาพของการศึกษาเฉลี่ยในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและเพศ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าพื้นฐานความรู้เดิม ส่วนเกี่ยวข้องกับผลผลิตภาพของการศึกษา ทั้งนี้เพราะว่าการศึกษาไม่ว่าในระดับใด ผู้เรียนจำเป็นต้องมีพื้นฐานทางการศึกษาเดิมช่วยในการสนับสนุนทั้งสิ้น ดังนั้นปัจจัยพื้นฐานทางการศึกษา อันได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี และสาขาวิชาที่ศึกษาเดิม จึงมีความสัมพันธ์กับ ผลผลิตภาพของการศึกษาของผู้เรียน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมในการเรียน

แอนนิส และเคนส์ (Annis and Kent, 1978 - 1979) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิคทางการเรียน วิธีการเรียนที่ชอบ ความคุ้นเคยในการอ่านเรื่องที่กำหนดให้ โดยศึกษากับบัณฑิตวิทยาลัย จำนวน 262 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเวลาทบทวนก่อนการสอบได้คะแนนดีกว่ากลุ่มที่ไม่มีเวลาทบทวน

ดวงกมล มลารัตน์ (2534) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา กับผลผลิตทางการศึกษาของนักเรียนนายเรืออากาศ พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตทางการศึกษาของนักเรียนนายเรืออากาศ คือ การเตรียมตัวก่อนสอบและการวางแผนในการเรียน ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับ วิณา สมสุข (2540) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนิสิตในระดับปริญญาตรี คณะเกษตรศาสตร์ บางพระ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล องค์ประกอบที่ศึกษามี 4 ด้าน คือ องค์ประกอบทางด้านส่วนตัว องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ องค์ประกอบทางการเรียน และองค์ประกอบทางการปรับตัวในชีวิตการเรียน กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 128 คน ผลการศึกษาพบว่า ตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลผลิตทางการศึกษามีตัวเดียว คือวิธีเรียน

โคโว (Koivo, 1983 อ้างถึงใน ศรีระพร จันทโนทก, 2538: 19) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยและทัศนคติในการเรียน และผลผลิตทางการศึกษา ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่มีผลผลิตทางการศึกษาสูงมีนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลผลิตทางการศึกษาต่ำ

นอกจากนี้ กฤษฎา บุญวัฒน์ (2541) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตทางการศึกษาของนักเรียนโรงเรียนเตรียมทหาร ปัจจัยที่ศึกษามี 3 ด้าน พื้นฐานความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางครัวเรือนและเศรษฐกิจ และนิสัยในการเรียน ผลการศึกษาพบว่า นิสัยในการเรียนของนักเรียนเตรียมทหารมีความสัมพันธ์กับผลผลิตทางการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยสอดคล้องกับ ศรีระพร จันทโนทก (2538) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตทางการศึกษาของนิสิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ตัวแปรที่ศึกษา มี 4 ด้าน คือ ตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครัวเรือน ตัวแปรด้านการเข้าร่วมกิจกรรมและตัวแปรด้านการเรียน ผลการศึกษาพบว่า นิสัยในการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลผลิตทางการศึกษาของนิสิตระดับ ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ และการประเมินผล

ศรีระพร จันทโนทก (2538) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตทางการศึกษาของนิสิต คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร โดยศึกษากับนิสิตระดับชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 พบว่า ความคิดเห็นต่อวิธีสอนของอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลผลิตทางการศึกษาของนิสิตระดับชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ สนทยา เขมวรัตน์ (2542) ที่ได้ศึกษาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลผลิตทางการศึกษาของนิสิตระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สายบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพัฒนการพระนคร ชั้นปีที่ 2 จำนวน 281 คน ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ภูมิหลังของนิสิตและสภาพแวดล้อมทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลผลิตทางการศึกษาของนิสิตสายวิชาบริหารธุรกิจรวมทุกสาขาวิชา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปได้ว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ ส่งผลต่อผลผลิตของการเรียน ดังนั้นจึงนำปัจจัยดังกล่าว มาเป็นตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ด้วย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาต่างๆ ของนิสิต

เดมศักดิ์ คทวนิช (2540) ได้ศึกษา ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทางการเรียนและวิธีเผชิญปัญหาทางการเรียนของนิสิตระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยา

เขตเทคนิคกรุงเทพ โดยศึกษากับนิสิตระดับชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 จำนวน 1,708 คน พบว่า ประสิทธิภาพทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนเกศินี คุณคำฐ (2539) ได้ศึกษาประสิทธิภาพทางการเรียนและปัญหา การปรับตัวของ นิสิตปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2536 โดยศึกษากับนิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 790 คน พบว่า ประสิทธิภาพทางการเรียนของนิสิตที่จบชั้น ม. 6 และนิสิตที่สอบเทียบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่สอบเทียบจะมีประสิทธิภาพทางการเรียนสูงกว่านิสิตที่จบชั้นม. 6 และเมื่อเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวของนิสิต พบว่า นิสิตภาคปกติที่จบชั้น ม. 6 จะประสบปัญหา ด้านการเรียน ปัญหาด้านอารมณ์และส่วนตัว และปัญหาด้านครัวเรือนและเศรษฐกิจมากกว่านิสิตที่สอบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนิสิตภาคพิเศษที่สอบเทียบจะประสบปัญหาด้านอารมณ์และส่วนตัวมากกว่านิสิตที่จบชั้นม.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้สุภาพรรณ โคตรจรัส (2524) ได้วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัว กับประสิทธิภาพทางการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 2,009 คน เครื่องมือที่ใช้ คือแบบสำรวจปัญหาของนิสิต ซึ่งปรับปรุงแบบสำรวจปัญหา มูนีย์ (Mooney Problem Checklist College Form) ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียน ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย มีความสัมพันธ์ทางลบกับประสิทธิภาพทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรที่ใช้ในการวิจัย
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547 จำนวนทั้งสิ้น 132 คน แบ่งตามกลุ่มสาขาวิชาต่างๆ ดังนี้ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ จำนวน 15 คน กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 3 คน กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 16 คน กลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 3 คน กลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ จำนวน 72 คน และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จำนวน 23 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเก็บรวบรวม ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพของนิสิต ผลิตภาพของการศึกษา (คะแนนเฉลี่ยสะสม) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลิตภาพของการศึกษา และจริยธรรมของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547 จำนวน 1ชุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและแบบสอบถามเชิงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบไปด้วย แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน4ด้าน 2 ชุด เป็นจำนวน 42 ข้อ คำถามแบบเติมคำตอบ และแบบตรวจรายการ จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ คณะที่กำลังศึกษา คะแนนเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านการจัดสรรทรัพยากร ด้านเวลาและค่าใช้จ่าย ของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถามประกอบไปด้วยข้อคำถามแบบเติมคำตอบ จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบไปด้วยข้อคำถามแบบเติมคำตอบ แบบตรวจรายการ จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ พื้นฐานการศึกษาเดิม และ

คะแนนเฉลี่ยเดิม และลักษณะนิสัยในการเรียน โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 4 ด้าน 20 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านสังคมทั่วไปของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบไปด้วยข้อคำถามแบบเติมคำตอบ ตรวจรายการ ได้แก่ ที่พักและภูมิลำเนา จำนวน 2 ข้อ ปัญหาต่างๆ ของนิสิต จำนวน 8 ข้อ และมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ได้แก่ พฤติกรรมการสอนและการประเมินผล จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบไปด้วยข้อคำถามแบบเลือกตอบ 7 ด้าน จำนวน 50 ข้อ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาข้อมูลเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ผลผลิตของการศึกษา รายละเอียดของการศึกษา ทุณมนุษย์ และข้อมูลอื่นๆที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างแบบสอบถาม
2. วิเคราะห์เอกสาร และร่างแบบสอบถาม
3. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามจากหนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. สร้างและนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและเสนอแนะ
5. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างทดลอง โดยเป็นนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 30 คน ด้วยตนเอง
6. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ กระทำโดยวิธีการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) และหาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ โดยมีสูตรและผลในการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น และค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามดังนี้
 - 1) สูตรการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัด โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด. 2535: 96) โดยใช้สูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนคะแนนเป็นรายข้อ
	S_t^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับมาหาค่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่น .9360 ก่อนนำไปใช้จริง

2) สูตรการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ ใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{x}_H - \bar{x}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	$\bar{x}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{x}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง

จากการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรดังกล่าวได้ทำการคัดเลือกข้อคำถามให้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ซึ่งจะทำให้ได้แบบสอบถามที่มีข้อคำถามตามเกณฑ์ทั้งหมดจำนวน 135 ข้อ

7. นำแบบสอบถามที่ได้ไปปรับปรุง และแก้ไขเพื่อความถูกต้อง เพื่อใช้ในการวิเคราะห์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบสอบถามคุณภาพของนิสิตและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนิสิตระดับปริญญาโท ภาค ปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547 จำนวน 132 ฉบับ ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยอธิบายรายละเอียด วิธีการให้แก่ผู้ตอบแบบสอบถามก่อนทำการตอบแบบสอบถาม โดยเริ่มเก็บตั้งแต่เดือนกรกฎาคม จนถึงเดือนสิงหาคม เป็นเวลา 30 วัน
2. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ และใส่รหัส เป็นเวลา 15 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคล และผลิภาพของการศึกษา (ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม) ของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ คณะที่กำลังศึกษา คะแนนเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน ที่พักขณะกำลังศึกษา ภูมิฐานะ โดยการบรรยาย โดยอาศัยสถิติค่าความถี่ และค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลที่มีระดับการวัดเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale)

2.1 วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิภาพและคุณภาพของนิสิต ในด้าน ความรู้ ความคิด ความสามารถ จริยธรรม พฤติกรรมในการเรียน ปัญหาต่างๆของนิสิต และพฤติกรรมการสอนและการประเมินผล กระทำโดยอาศัยเกณฑ์ในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2543: 100) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายความว่า มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายความว่า มาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายความว่า ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายความว่า น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายความว่า น้อยที่สุด

2.2 วิเคราะห์ระดับค่าเฉลี่ยของจริยธรรม ซึ่งวัดโดยใช้แบบวัดระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กระทำโดยอาศัยเกณฑ์ในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Kolhberg, 1967: 39) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.00	หมายถึง มีระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมเหนือเกณฑ์
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50	หมายถึง มีระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมตามเกณฑ์
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50	หมายถึง มีระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมก่อนเกณฑ์

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกับผลิภาพของการศึกษา

3.1 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลิภาพของการศึกษา ได้แก่ ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร ได้แก่ การจัดสรรเวลา การจัดสรรค่าใช้จ่าย ปัจจัยด้านพื้นฐานทางการศึกษา ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาที่ศึกษาเดิม และผลิภาพของการศึกษา โดยใช้สถิติค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์

3.2 วิเคราะห์ผลต่อผลิภาพของการศึกษา โดยมีตัวแปร ด้านการจัดสรรทรัพยากร ได้แก่ การจัดสรรเวลา การจัดสรรค่าใช้จ่าย ด้านปัจจัยพื้นฐานทางการศึกษา ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาที่ศึกษาเดิม และผลิภาพของการศึกษา กระทำโดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) โดยมีตัวแบบในการวิเคราะห์ ดังนี้

$$Q = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \dots \dots \beta_{12} X_{12} + e$$

เมื่อ	Q	แทน	ผลิิตภาพของการศึกษา (ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม)
	X_1	แทน	จำนวนชั่วโมงที่อ่านและทบทวนตำราเรียนต่อวัน
	X_2	แทน	จำนวนชั่วโมงที่อ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวัน
	X_3	แทน	จำนวนชั่วโมงที่อ่านทบทวนตำราก่อนสอบต่อวัน
	X_4	แทน	จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าในห้องสมุดต่อวัน
	X_5	แทน	จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ต่อวัน
	X_6	แทน	จำนวนชั่วโมงในการเดินทางมาเรียนต่อวัน
	X_7	แทน	จำนวนครั้งในการขาดเรียนโดยเฉลี่ย
	X_8	แทน	จำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการพักผ่อนต่อวัน
	X_9	แทน	ค่าวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้เพื่อการศึกษา
	X_{10}	แทน	ค่ารักษาพยาบาล
	X_{11}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี
	X_{12}	แทน	สาขาวิชาที่ศึกษาเดิม (ให้ 4 แทน ตรงสาขาวิชาเดิม 3 แทน เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาเดิม 2 แทน ไม่เกี่ยวข้องกับ สาขาวิชาเดิม 1 แทน ไม่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาเดิม แต่ เกี่ยวข้องกับงานที่ทำ)
	β_0	แทน	ค่าผลิิตภาพของการศึกษา (Q) เมื่อตัวแปรอิสระทั้งหมด มีค่า เท่ากับ ศูนย์
	$\beta_1 - \beta_{12}$	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร $X_1 - X_{12}$
	e	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ได้แก่

1. ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
2. ค่าร้อยละ (Percentile rank)
3. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร

4. สัมประสิทธิ์การตัดสินใจพหุคูณ (coefficient of multiple determination, R^2)

คำนวณจากสูตร (กัลยา วาณิชยปัญญา 2546: 338)

$$R^2 = SSR / SST$$

เมื่อ	R^2	แทน	สัมประสิทธิ์การอธิบายในการวิเคราะห์การถดถอยในกรณีที่มีตัวแปรพยากรณ์มากกว่า 1 ตัว
	SSR	แทน	ความผันแปรของ Y เนื่องจากอิทธิพลของ $X_1, X_2, \dots, X_n$
	SST	แทน	ความผันแปรทั้งหมด

5. สถิติที่ใช้ในการทดสอบนัยสำคัญนัยสำคัญของสมการถดถอย

5.1 ค่าเอฟ (F) คำนวณจากสูตร

$$F = \frac{[R^2/m]}{[(1-R^2)/(N-k-1)]}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติทดสอบ F
	R^2	แทน	สัมประสิทธิ์การอธิบาย
	$1-R^2$	แทน	สัมประสิทธิ์การไม่อธิบาย
	k	แทน	จำนวนของตัวแปรพยากรณ์
	N	แทน	ขนาดของกลุ่มประชากร

6. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient)

คำนวณจากสูตร (สมจิต วัฒนาชยากุล 2546: 247)

$$r_{xy} = \frac{\sum xy - (\sum x)(\sum y)}{n} \div \sqrt{\frac{\sum x^2 - (\sum x)^2}{n} \cdot \frac{\sum y^2 - (\sum y)^2}{n}}$$

เมื่อ	$\sum x$	แทน	ผลรวมของ x
	$\sum y$	แทน	ผลรวมของ y
	$\sum xy$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่าง xy
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของ x^2
	$\sum y^2$	แทน	ผลรวมของ y^2
	n	แทน	จำนวนของข้อมูล

บทที่4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F - distribution
df	แทน	Degree of freedom
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
GPAX	แทน	ผลคะแนนรวมเฉลี่ยของนิสิตเมื่อศึกษาครบทุกรายวิชาแล้ว
Sig	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
**	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
*	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t - distribution
SE	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานการพยากรณ์
SEb	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าพารามิเตอร์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
Beta	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
Y	แทน	สมการพยากรณ์ผลคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาโทในรูปแบบคะแนนดิบ
Z	แทน	สมการพยากรณ์ผลคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาโทในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
μ	แทน	ค่าเฉลี่ยประชากร
σ	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวม ประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยแยกออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนิสิตในระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547 ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนา ที่พัก และกลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษา โดยอาศัยสถิติ จำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ผลผลิตภาพของนิสิตในระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547 ในด้าน ความรู้ ความคิด ความสามารถ จริยธรรม รวมทั้งระดับของความรู้(ผลการเรียน หรือค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม)และระดับจริยธรรม โดยอาศัยสถิติ จำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย แยกตามกลุ่มสาขาวิชา

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547 ได้แก่ ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร ปัจจัยพื้นฐานทางการศึกษา และปัจจัยทางสังคม โดยอาศัยสถิติ จำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย แยกตามกลุ่มสาขาวิชา

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษา ของนิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 โดยมีตัวแปร ด้านการจัดสรรทรัพยากร ได้แก่ การจัดสรรเวลา ,การจัดสรรค่าใช้จ่าย ด้านปัจจัยพื้นฐานทางการศึกษา ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาที่ศึกษาเดิม และผลผลิตภาพของการศึกษา กระทำโดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนิสิตในระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547

ข้อมูลทั่วไปของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547 ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนา ที่พัก และกลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษา ได้ผลสรุป ดังข้อมูลในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวน และค่าร้อยละ ของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ ปีการศึกษา 2547 แยกตามเพศ อายุ ภูมิลำเนา ที่พัก และกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
		132 (คน)	100
เพศ	ชาย	41	31.1
	หญิง	91	68.9
อายุ	22 - 26 ปี	76	57.6
	27 - 31 ปี	38	28.8
	32 - 36 ปี	10	7.5
	37 ปีขึ้นไป	8	6.1
ภูมิลำเนา	กรุงเทพฯ และปริมณฑล	54	40.9
	ต่างจังหวัด	78	59.1
ที่พักในขณะศึกษา	บ้านบิดา-มารดา	33	25
	บ้านของตนเอง	17	12.5
	บ้านเช่า	9	6.8
	ห้องเช่า, หอพักเอกชน	57	43.2
	บ้านญาติ	11	8.3
	อื่นๆ	5	3.8
กลุ่มสาขาวิชา	มนุษยศาสตร์	15	11.4
	วิทยาศาสตร์	3	2.3
	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	16	12.1
	ศิลปกรรมศาสตร์	3	2.3
	ศึกษาศาสตร์	72	54.5
	สังคมศาสตร์	23	17.4

จากตาราง 1 ประชากรกลุ่มเป้าหมายได้แก่นิสิตปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 ที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนทั้งสิ้น 132 คน มีข้อมูลทั่วไปดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา มีประชากรที่ศึกษาอยู่ในกลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์มากที่สุด จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 และกลุ่มสาขาวิชาที่มีประชากรน้อยที่สุดได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 และกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

เพศ แบ่งเป็นนิสิตเพศหญิงจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 68.9 ซึ่งมีมากกว่านิสิตเพศชาย ที่มีนิสิตจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1

อายุ นิสิตระดับปริญญาโท จะมีประชากรที่มีอายุอยู่ในระหว่าง 22 – 26 ปี มากที่สุดโดยมีจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 57.6 และช่วงอายุที่มีปริมาณประชากรน้อยที่สุด ได้แก่ กลุ่มอายุ 37 ปีขึ้นไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1

ภูมิลำเนา นิสิตจะมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดมากที่สุดจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 59.1 และมีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดกรุงเทพฯและปริมณฑลจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9

ที่พักในขณะศึกษา นิสิตจะพักอาศัยที่ห้องเช่า, หอพักเอกชน มากที่สุดจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 และที่พักที่มีปริมาณประชากรน้อยที่สุดคือ ที่พักอื่นๆ ได้แก่ วัด และหอพักข้าราชการ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

ตอนที่ 2 ผลิตภาพของนิสิตในระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547

จากการวิเคราะห์เกี่ยวกับผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตได้ผลสรุป โดยแบ่งการนำเสนอเป็น 2 แบบ คือ 1) ผลการวิเคราะห์ผลิตภาพของนิสิตจากข้อมูลความคิดเห็นของนิสิตและแบบทดสอบ

การวิเคราะห์แยกเป็น 2 ส่วน คือการวิเคราะห์ความคิดเห็น ซึ่งแยกเป็น 2 ระดับ คือระดับปริญญาโท (ตาราง 2-4) ระดับชั้นต้นจนถึงปริญญาตรี (ตาราง 5-7) และการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบในด้านจริยธรรม (ตาราง 8-9)

การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาความคิด ความรู้ ความสามารถ และ จริยธรรม จากการศึกษานิสิตในระดับปริญญาโท ของนิสิตในระดับปริญญาโท(ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 ภาพรวม และแยกกลุ่มสาขาวิชา ได้ผลสรุปดังข้อมูลในตาราง 2-4

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาความคิด ความรู้ ความสามารถ และ จริยธรรม จากการศึกษาระดับปริญญาโท ของนิสิตในระดับปริญญาโท(ภาคปกติ) มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547

ระดับการพัฒนาด้านต่างๆจากการศึกษาในระดับ ปริญญาโท	μ	σ	ระดับการพัฒนา
การพัฒนาความรู้	3.916	0.55	มาก
การพัฒนาความคิด	3.539	0.534	มาก
การพัฒนาความสามารถ	3.395	0.638	ปานกลาง
การพัฒนาจริยธรรม	3.901	0.679	มาก
รวมทุกด้าน	3.668	0.471	มาก

จากตาราง 2 นิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 มีความคิดเห็นว่าตนได้รับการพัฒนา ความคิด ความรู้ ความสามารถ และจริยธรรม จากการศึกษาระดับปริญญาโท ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.668 ทั้งนี้โดยได้รับการพัฒนาในระดับมาก ยกเว้นด้านความสามารถ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งในด้านการพัฒนาความรู้ และจริยธรรม สูงกว่าค่าเฉลี่ย และด้านการพัฒนาความคิด และความสามารถ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาความคิด ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.534

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ของความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาความคิด ความรู้ ความสามารถ และ จริยธรรม จากการศึกษาในระดับปริญญาโท ของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 แยกตามกลุ่มสาขาวิชา

	สาขาวิชามนุษยศาสตร์			สาขาวิชาวิทยาศาสตร์			สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ		
	μ	σ	ระดับการพัฒนา	μ	σ	ระดับการพัฒนา	μ	σ	ระดับการพัฒนา
ความรู้	3.933	0.639	มาก	3.466	0.115	ปานกลาง	3.825	0.531	มาก
ความคิด	3.693	0.599	มาก	3.466	0.305	ปานกลาง	3.687	0.431	มาก
ความสามารถ	3.813	0.542	มาก	3.467	0.416	ปานกลาง	3.712	0.551	มาก
จริยธรรม	4.213	0.587	มาก	4.066	0.115	มาก	4.062	0.668	มาก
รวมทุกด้าน	3.913	0.494	มาก	3.616	0.028	มาก	3.821	0.407	มาก
	สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์			สาขาวิชาศึกษาศาสตร์			สาขาวิชาสังคมศาสตร์		
	μ	σ	ระดับการพัฒนา	μ	σ	ระดับการพัฒนา	μ	σ	ระดับการพัฒนา
ความรู้	4.133	0.23	มาก	3.938	0.532	มาก	3.687	0.345	มาก
ความคิด	3.4	0.4	ปานกลาง	3.758	0.572	มาก	3.765	0.57	มาก
ความสามารถ	3.6	0.529	มาก	3.866	0.494	มาก	3.573	0.547	มาก
จริยธรรม	4.2	0.721	มาก	4.225	0.509	มาก	3.93	0.495	มาก
รวมทุกด้าน	3.833	0.189	มาก	3.947	0.43	มาก	3.739	0.297	มาก

จากตาราง 3 นิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ มีความคิดเห็นว่ตนได้รับการพัฒนา ความคิด ความรู้ ความสามารถ และจริยธรรม จากการศึกษาในระดับปริญญาโท ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.593 ทั้งนี้ได้รับการพัฒนาในระดับมาก ยกเว้นด้านความคิด และความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งในด้านการพัฒนาความรู้ และจริยธรรม สูงกว่าค่าเฉลี่ย และด้านการพัฒนาความคิด และความสามารถ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาความสามารถ ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.444

นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีความคิดเห็นว่ตนได้รับการพัฒนาความคิด ความรู้ ความสามารถ และจริยธรรม จากการศึกษาในระดับปริญญาโท ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.621 ทั้งนี้ได้รับการพัฒนาในระดับมาก ยกเว้นด้านความคิด และความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งในด้านการพัฒนาความรู้ และจริยธรรม สูงกว่าค่าเฉลี่ย และด้านการพัฒนาความคิด และความสามารถ ต่ำ

กว่าค่าเฉลี่ยและเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาความสามารถ ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.384

นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีความคิดเห็นว่าตนได้รับการพัฒนา ความคิด ความรู้ ความสามารถ และจริยธรรม จากการศึกษาระดับปริญญาโท ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.679 ทั้งนี้โดยได้รับการพัฒนาในระดับมาก ยกเว้นด้านความคิด และความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งในด้านการพัฒนาความรู้ และจริยธรรม สูงกว่าค่าเฉลี่ย และด้านการพัฒนาความคิด และความสามารถ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาความรู้ ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.296

นิสิตกลุ่มสาขาวิชา**ศิลปกรรมศาสตร์** มีความคิดเห็นว่าตนได้รับการพัฒนาความคิด ความรู้ ความสามารถ และจริยธรรม จากการศึกษาระดับปริญญาโทในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.515 ทั้งนี้โดยได้รับการพัฒนาในระดับมาก ยกเว้นด้านความคิด และความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งในด้านการพัฒนาความรู้ และจริยธรรม สูงกว่าค่าเฉลี่ย และด้านการพัฒนาความคิด และความสามารถ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาความคิด ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.254

นิสิตกลุ่มสาขาวิชา**ศึกษาศาสตร์** มีความคิดเห็นว่าตนได้รับการพัฒนา ความคิด ความรู้ ความสามารถ และจริยธรรม จากการศึกษาระดับปริญญาโท ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.745 ทั้งนี้โดยได้รับการพัฒนาในระดับมาก ยกเว้นด้านความสามารถ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งในด้านการพัฒนาความรู้ และจริยธรรม สูงกว่าค่าเฉลี่ย และด้านการพัฒนาความคิด และความสามารถ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยและเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาความคิด ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.520

นิสิตกลุ่มสาขาวิชา**สังคมศาสตร์** มีความคิดเห็นว่าตนได้รับการพัฒนา ความคิด ความรู้ ความสามารถ และจริยธรรม จากการศึกษาระดับปริญญาโท ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.496 ทั้งนี้โดยได้รับการพัฒนาในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านรู้ อยู่ในระดับมาก ซึ่งในด้านการพัฒนา ความรู้ และจริยธรรม สูงกว่าค่าเฉลี่ย และด้านการพัฒนาความคิด และความสามารถ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาความรู้ ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.529

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาความรู้ ความคิด ความสามารถ และจริยธรรม จากการศึกษาระดับปริญญาโท ของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547

ข้อที่	ด้านที่ได้รับการพัฒนา	μ	σ	ระดับการพัฒนา
ด้านความรู้				
1	มีความรู้ลึกซึ้งในสาขาวิชาที่ท่านกำลังศึกษา	3.8	0.73	มาก
2	สามารถเชื่อมโยงความรู้ต่างๆที่ได้ศึกษามา	3.87	0.68	มาก
3	สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่จากความรู้ที่ได้ศึกษามา	3.79	0.75	มาก
4	สามารถประยุกต์ความรู้ที่ท่านได้รับนำมาใช้ในการประกอบอาชีพ	4.00	0.71	มาก
5	สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้	4.07	0.63	มาก
6	สามารถบูรณาการความรู้จากสาขาวิชาของท่านและสาขาวิชาอื่นๆเพื่อนำมาใช้ได้	3.97	0.66	มาก
ด้านความคิด				
7	สามารถคิดรวบยอดและมองเห็นการณ์ไกล	3.83	0.72	มาก
8	เข้าใจและสามารถดำเนินงานวิจัยตามมาตรฐานสากล	3.64	0.68	มาก
9	สามารถคิดวิเคราะห์ประเด็นต่างๆได้อย่างลึกซึ้ง	3.45	0.62	ปานกลาง
10	สามารถสร้างแนวคิดที่ชัดเจนตกผลึกเป็นของตน	3.39	0.77	ปานกลาง
11	สามารถคิดวิเคราะห์โครงการ / งานวิจัย	3.46	0.76	ปานกลาง
12	สามารถคิดวางแผนอย่างมียุทธศาสตร์	3.46	0.66	ปานกลาง
ด้านความสามารถ				
13	สามารถพัฒนานวัตกรรมหรือสร้างงานใหม่	3.38	0.7	ปานกลาง
14	สร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางวิชาการอันเนื่องจากการวิจัยอย่างต่อเนื่อง	3.36	0.71	ปานกลาง
15	วิจารณ์โครงการและงานวิจัยอื่นๆอย่างมีหลักการ	3.42	0.77	ปานกลาง
16	สร้างงานหรือนวัตกรรมได้ด้วยตนเอง	3.36	0.87	ปานกลาง
17	สร้างงานวิจัยหรือนวัตกรรมเพื่อนำมาสู่การเปลี่ยนแปลงทางวิชาชีพและวิชาการในสังคมไทยได้	3.36	0.85	ปานกลาง

ข้อที่	ด้านที่ได้รับการพัฒนา (ต่อ)	μ	σ	ระดับการพัฒนา
18	สร้างโครงการ,กรณีศึกษาเพื่อสะท้อนนวัตกรรมและ ความรับผิดชอบต่อวิชาการและสังคม	3.48	0.88	ปานกลาง
ด้านคุณธรรม / จริยธรรม				
19	เป็นแบบอย่างโดยกระทำในสิ่งที่ถูกต้องหรือควรกระทำที่ สังคมยอมรับ	3.92	0.73	มาก
20	สามารถชี้แนะให้สังคมตระหนักถึงการกระทำในสิ่งที่ ถูกต้องหรือควรกระทำที่สังคมยอมรับ	3.83	0.83	มาก
21	มีความสามารถในการส่งเสริมการกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง หรือควรกระทำที่สังคมยอมรับแก่ผู้อื่นและสังคม	3.96	0.69	มาก
22	สามารถพัฒนาการกระทำในสิ่งที่ถูกต้องหรือควรกระทำ ที่สังคมยอมรับแก่ผู้อื่น	3.89	0.76	มาก

จากตาราง 4 นิสิตมีความคิดเห็นว่ามีพัฒนาความรู้ จากการศึกษาระดับปริญญาโท โดยสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.07 และนิสิตมีความคิดเห็นว่ามีพัฒนาความรู้ โดยสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่จากความรู้ที่ได้ศึกษามา ต่ำสุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.79

นิสิตมีความคิดเห็นว่ามีพัฒนาความคิด จากการศึกษาระดับปริญญาโท โดยสามารถคิดรวบยอดและมองเห็นการณ์ไกล สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.83 และนิสิตมีความคิดเห็นว่ามีพัฒนาความคิด โดยสามารถสร้างแนวคิดที่ชัดเจนตลกเป็นของตนเองต่ำสุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.39

นิสิตมีความคิดเห็นว่ามีพัฒนาความสามารถ จากการศึกษาระดับปริญญาโท โดยสามารถสร้างโครงการ กรณีศึกษาเพื่อสะท้อนนวัตกรรมและความรับผิดชอบต่อวิชาการและสังคม สูงสุดโดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.48 และนิสิตมีความคิดเห็นว่ามีพัฒนาความสามารถ โดยสร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางวิชาการอันเนื่องจากการวิจัยอย่างต่อเนื่อง สร้างงานหรือนวัตกรรมได้ด้วยตนเอง และสร้างงานวิจัยหรือนวัตกรรมเพื่อนำมาสู่การเปลี่ยนแปลงทางวิชาชีพและวิชาการในสังคมไทยได้ ต่ำสุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.36

นิสิตมีความคิดเห็นว่ามีพัฒนาด้านจริยธรรม จากการศึกษาระดับปริญญาโท โดยมีความสามารถในการส่งเสริมการกระทำในสิ่งที่ถูกต้องหรือควรกระทำที่สังคมยอมรับแก่ผู้อื่นและสังคม สูงสุดโดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.96 และนิสิตมีความคิดเห็นว่ามีพัฒนาด้านจริยธรรม โดยสามารถชี้แนะให้สังคมตระหนักถึงการกระทำในสิ่งที่ถูกต้องหรือควรกระทำที่สังคมยอมรับ ต่ำสุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.83

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาความคิด ความรู้ ความสามารถ และจริยธรรม
จากการศึกษาขั้นต้นจนถึงระดับปริญญาตรี ของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547

การพัฒนาด้านต่าง ๆ ตั้งแต่ขั้นต้น จนถึงระดับปริญญาตรี	μ	σ	ระดับการพัฒนา
การพัฒนาความรู้	3.874	0.515	มาก
การพัฒนาความคิด	3.728	0.548	มาก
การพัฒนาความสามารถ	3.775	0.52	มาก
การพัฒนาจริยธรรม	4.148	0.539	มาก
รวมทุกด้าน	3.881	0.411	มาก

จากตาราง 5 นิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา
2547 มีความคิดเห็นว่ตนได้รับการพัฒนา ความคิด ความรู้ ความสามารถ และจริยธรรม จากการศึกษ
ขั้นต้นจนถึงระดับปริญญาตรี ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.881 ซึ่งในด้านการพัฒนาจริยธรรม สูง
กว่าค่าเฉลี่ย และด้านการพัฒนาความรู้ ความคิด และความสามารถ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณา
โดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาความรู้ ไม่แตกต่างกันโดยมีค่า
เบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.515

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาความคิด ความรู้ ความสามารถ และจริยธรรม
จากการศึกษาขั้นต้นจนถึงระดับปริญญาตรี ของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 แยกตามกลุ่มสาขาวิชา

	สาขาวิชามนุษยศาสตร์			สาขาวิชาวิทยาศาสตร์			สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ		
	μ	σ	ระดับการพัฒนา	μ	σ	ระดับการพัฒนา	μ	σ	ระดับการพัฒนา
ความรู้	3.888	0.514	มาก	3.833	0.44	มาก	4.052	0.296	มาก
ความคิด	3.466	0.608	ปานกลาง	3.444	0.384	ปานกลาง	3.489	0.414	ปานกลาง
ความสามารถ	3.144	0.444	ปานกลาง	3.388	0.254	ปานกลาง	3.468	0.558	ปานกลาง
จริยธรรม	4.016	0.847	มาก	3.916	0.288	มาก	3.718	0.729	มาก
รวมทุกด้าน	3.593	0.412	มาก	3.621	0.159	มาก	3.679	0.39	มาก

	สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์			สาขาวิชาศึกษาศาสตร์			สาขาวิชาสังคมศาสตร์		
	μ	σ	ระดับการพัฒนา	μ	σ	ระดับการพัฒนา	μ	σ	ระดับการพัฒนา
ความรู้	3.666	0.726	มาก	3.932	0.61	มาก	3.833	0.529	มาก
ความคิด	3.277	0.254	ปานกลาง	3.597	0.52	มาก	3.485	0.651	ปานกลาง
ความสามารถ	3.333	0.333	ปานกลาง	3.506	0.631	ปานกลาง	3.166	0.802	ปานกลาง
จริยธรรม	3.916	0.877	มาก	4.045	0.589	มาก	3.500	0.678	ปานกลาง
รวมทุกด้าน	3.515	0.486	มาก	3.745	0.469	มาก	3.496	0.563	ปานกลาง

จากตาราง 6 นิสิตกลุ่มสาขาวิชา**มนุษยศาสตร์** มีความคิดเห็นว่ตนได้รับการพัฒนา ความรู้ ความรู้ ความสามารถ และจริยธรรม จากการศึกษาชั้นต้นจนถึงระดับปริญญาตรี ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.913 ซึ่งในด้านการพัฒนาความรู้ และจริยธรรม สูงกว่าค่าเฉลี่ย และด้านการพัฒนาความคิด และความสามารถ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาความสามารถ ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.542

นิสิตกลุ่มสาขาวิชา**วิทยาศาสตร์** มีความคิดเห็นว่ตนได้รับการพัฒนาความคิด ความรู้ ความสามารถ และจริยธรรม จากการศึกษาชั้นต้นจนถึงระดับปริญญาตรี ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.616 ทั้งนี้โดยได้รับการพัฒนาในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ซึ่งในด้านการพัฒนาจริยธรรม สูงกว่าค่าเฉลี่ย ด้านการพัฒนาความรู้ ความคิด และความสามารถ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาความรู้ และจริยธรรม ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.115

นิสิตกลุ่มสาขาวิชา**วิทยาศาสตร์สุขภาพ** มีความคิดเห็นว่ตนได้รับการพัฒนา ความคิด ความรู้ ความสามารถ และจริยธรรม จากการศึกษาชั้นต้นจนถึงระดับปริญญาตรี ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.821 ซึ่งในด้านการพัฒนาความรู้ และจริยธรรม สูงกว่าค่าเฉลี่ย และด้านการพัฒนาความคิด และความสามารถ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาความคิด ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.431

นิสิตกลุ่มสาขาวิชา**ศิลปกรรมศาสตร์** มีความคิดเห็นว่ตนได้รับการพัฒนาความคิด ความรู้ ความสามารถ และจริยธรรม จากการศึกษาชั้นต้นจนถึงระดับปริญญาตรี ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.883 ทั้งนี้โดยได้รับการพัฒนาในระดับมาก ยกเว้นด้านความคิดอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งในด้านการพัฒนาความรู้ และจริยธรรม สูงกว่าค่าเฉลี่ย ด้านการพัฒนาความคิด และความสามารถ ต่ำกว่า

ค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาความรู้ ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.230

นิสิตกลุ่มสาขาวิชา**ศึกษาศาสตร์** มีความคิดเห็นว่าตนได้รับการพัฒนา ความคิด ความรู้ ความสามารถ และจริยธรรม จากการศึกษาชั้นต้นจนถึงระดับปริญญาตรี ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.947 ซึ่งในด้านการพัฒนาจริยธรรม สูงกว่าค่าเฉลี่ย และด้านการพัฒนาความรู้ ความคิด และความสามารถ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาจริยธรรม ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.509

นิสิตกลุ่มสาขาวิชา**สังคมศาสตร์** มีความคิดเห็นว่าตนได้รับการพัฒนา ความคิด ความรู้ ความสามารถ และจริยธรรม จากการศึกษาชั้นต้นจนถึงระดับปริญญาตรี ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.739 ซึ่งในด้านการพัฒนาความคิด และจริยธรรม สูงกว่าค่าเฉลี่ย และด้านการพัฒนาความรู้ และความสามารถ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาความรู้ ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.345

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาความรู้

ความคิด ความสามารถ และจริยธรรม จากการศึกษาชั้นต้นจนถึงระดับปริญญาตรี ของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547

ข้อที่	ด้านที่ได้รับการพัฒนา	μ	σ	ระดับการพัฒนา
ความรู้				
1	มีความรู้ทั่วไปตามวิชาชีพ	3.86	0.64	มาก
2	มีความรู้และทักษะพื้นฐานเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ	3.89	0.65	มาก
3	มีความรู้ทันสมัย	3.62	0.76	มาก
4	ใฝ่รู้และพัฒนาความรู้ขึ้นได้	3.98	0.67	มาก
5	แสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง	4.02	0.74	มาก
ความคิด				
6	สามารถจัดระบบความคิด	3.83	0.69	มาก
7	คิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ได้	3.64	0.69	มาก
8	สามารถสังเคราะห์และคิดสร้างสรรค์ใหม่	3.59	0.78	มาก

ข้อที่	ด้านที่ได้รับการพัฒนา	μ	σ	ระดับการพัฒนา
9	สามารถคิดวิเคราะห์เพื่อตามทันไม่หลงไปกับ สิ่งแวดล้อมด้านเดียว	3.8	0.7	มาก
10	คิดและประเมินผลได้	3.79	0.7	มาก
	ความสามารถ			
11	สามารถใช้ภาษาในการสื่อสาร	3.71	0.73	มาก
12	สามารถใช้เทคโนโลยีได้ดี	3.77	0.77	มาก
13	สามารถบริหารจัดการ และทำงานเป็นทีมได้	3.78	0.68	มาก
14	สามารถพัฒนาตนเอง และพัฒนางานได้	3.93	0.67	มาก
15	สามารถพัฒนาสังคมได้	3.68	0.79	มาก
	จริยธรรม			
16	ความตระหนักถึงการกระทำในสิ่งที่ถูกต้องหรือควร กระทำที่สังคมยอมรับ	4.18	0.65	มาก
17	มีความรับผิดชอบต่อตนเอง	4.19	0.67	มาก
18	มีความรับผิดชอบต่อสังคม	4.04	0.67	มาก
19	มีคุณธรรมและจริยธรรมในการดำรงชีวิต	4.17	0.72	มาก
20	มีคุณธรรมและจริยธรรมในการประกอบอาชีพ	4.17	0.66	มาก

จากตาราง 7 นิสิตมีความคิดเห็นว่าตนมีการพัฒนาความรู้ จากการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.02 และนิสิตมีความคิดเห็นว่าตนมีการพัฒนาความรู้ โดยมีความรู้ที่ทันสมัย ต่ำสุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.62

นิสิตมีความคิดเห็นว่าตนมีการพัฒนาความคิด จากการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีความสามารถในการจัดระบบความคิด สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.83 และนิสิตมีความคิดเห็นว่าตนมีการพัฒนาความคิด โดยสามารถสังเคราะห์และคิดสร้างสรรค์ใหม่ ต่ำสุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.59

นิสิตมีความคิดเห็นว่าตนมีการพัฒนาความสามารถ จากการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยสามารถพัฒนาตนเอง และพัฒนางานได้สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.93 และนิสิตมีความคิดเห็นว่าตนมีการพัฒนาความสามารถ โดยสามารถพัฒนาสังคมได้ ต่ำสุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.68

นิสิตมีความคิดเห็นว่าตนมีการพัฒนาด้านจริยธรรม จากการศึกษาชั้นต้นจนถึงระดับปริญญาตรี โดยมีความรับผิดชอบต่อตนเอง สูงสุดโดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.19 และนิสิตมีความคิดเห็นว่าตนมีการพัฒนาด้านจริยธรรม โดยมีความรับผิดชอบต่อสังคม ต่ำสุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.04

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับจริยธรรม ด้านการใช้เหตุผลในเชิงจริยธรรม ของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547

ด้าน	μ	σ	ระดับ
ความมีเหตุผล	2.575	0.242	เหนือเกณฑ์
ความเชื่อมั่นในตนเอง	2.533	0.329	เหนือเกณฑ์
การมีวินัย	2.315	0.279	ตามเกณฑ์
ความรับผิดชอบ	2.537	0.282	เหนือเกณฑ์
ความซื่อสัตย์	2.439	0.347	ตามเกณฑ์
ความอดทน	2.304	0.362	ตามเกณฑ์
ความมีมนุษยสัมพันธ์	2.382	0.267	ตามเกณฑ์
รวมทุกด้าน	2.443	0.194	ตามเกณฑ์

จากตาราง 8 นิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับตามเกณฑ์ โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.443 ทั้งนี้โดยมีระดับจริยธรรมอยู่ในระดับตามเกณฑ์ ยกเว้นด้านความมีเหตุผล ความเชื่อมั่นในตนเอง และความรับผิดชอบ อยู่ในระดับเหนือเกณฑ์ ซึ่งในด้านการความมีเหตุผล ความเชื่อมั่นในตนเอง และความรับผิดชอบ สูงกว่าค่าเฉลี่ย ด้านการมีวินัย ความซื่อสัตย์ ความอดทน และการมีมนุษยสัมพันธ์ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความมีเหตุผล ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.242

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับจริยธรรม ด้านการใช้เหตุผลในเชิงจริยธรรม
ของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547
แยกตามกลุ่มสาขาวิชา

ด้าน	สาขาวิชามนุษยศาสตร์			สาขาวิชาวิทยาศาสตร์			สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ		
	ระดับ			ระดับ			ระดับ		
	μ	σ	จริยธรรม	μ	σ	จริยธรรม	μ	σ	จริยธรรม
ความรับผิดชอบ	2.56	0.188	เหนือเกณฑ์	2.71	0.26	เหนือเกณฑ์	2.5	0.243	ตามเกณฑ์
ความซื่อสัตย์	2.36	0.35	ตามเกณฑ์	2.72	0.082	เหนือเกณฑ์	2.34	0.353	ตามเกณฑ์
ความอดทน	2.33	0.27	ตามเกณฑ์	2.46	0.231	ตามเกณฑ์	2.25	0.246	ตามเกณฑ์
ความรับผิดชอบ	2.37	0.212	ตามเกณฑ์	2.37	0.142	ตามเกณฑ์	2.36	0.361	ตามเกณฑ์
ความซื่อสัตย์	2.6	0.368	เหนือเกณฑ์	2.7	0.096	เหนือเกณฑ์	2.53	0.367	เหนือเกณฑ์
ความอดทน	2.54	0.222	เหนือเกณฑ์	2.8	0.503	เหนือเกณฑ์	2.41	0.389	ตามเกณฑ์
ความมีมนุษยสัมพันธ์	2.4	0.263	ตามเกณฑ์	2.51	0.216	เหนือเกณฑ์	2.2	0.3	ตามเกณฑ์
รวมทุกด้าน	2.46	0.16	ตามเกณฑ์	2.61	0.128	เหนือเกณฑ์	2.37	0.232	ตามเกณฑ์
ด้าน	สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์			สาขาวิชาศึกษาศาสตร์			สาขาวิชาสังคมศาสตร์		
	ระดับ			ระดับ			ระดับ		
	μ	σ	จริยธรรม	μ	σ	จริยธรรม	μ	σ	จริยธรรม
ความมีเหตุผล	2.66	0.144	เหนือเกณฑ์	2.6	0.251	เหนือเกณฑ์	2.47	0.237	ตามเกณฑ์
ความเชื่อมั่นในตนเอง	2.61	0.359	เหนือเกณฑ์	2.55	0.328	เหนือเกณฑ์	2.49	0.313	ตามเกณฑ์
การมีวินัย	2.44	0.222	ตามเกณฑ์	2.34	0.263	ตามเกณฑ์	2.18	0.316	ตามเกณฑ์
ความรับผิดชอบ	2.61	0.218	เหนือเกณฑ์	2.55	0.267	เหนือเกณฑ์	2.44	0.323	ตามเกณฑ์
ความซื่อสัตย์	2.72	0.192	เหนือเกณฑ์	2.42	0.346	ตามเกณฑ์	2.44	0.343	ตามเกณฑ์
ความอดทน	2.4	0.346	ตามเกณฑ์	2.32	0.317	ตามเกณฑ์	2.22	0.358	ตามเกณฑ์
ความมีมนุษยสัมพันธ์	2.45	0.072	ตามเกณฑ์	2.38	0.273	ตามเกณฑ์	2.37	0.269	ตามเกณฑ์
รวมทุกด้าน	2.56	0.111	เหนือเกณฑ์	2.46	0.195	ตามเกณฑ์	2.37	0.175	ตามเกณฑ์

จากตาราง 9 นิสิตกลุ่มสาขาวิชา**มนุษยศาสตร์** มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับตามเกณฑ์ โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.46 ทั้งนี้โดยมีระดับจริยธรรมอยู่ในระดับตามเกณฑ์ ยกเว้นด้านความมีเหตุผล ความเชื่อมั่นในตนเอง และความรับผิดชอบ อยู่ในระดับเหนือเกณฑ์ ซึ่งในด้านการความมีเหตุผล ความเชื่อมั่นในตนเอง และความรับผิดชอบ สูงกว่าค่าเฉลี่ย ด้านการมีวินัย ความซื่อสัตย์ ความอดทน และการมีมนุษยสัมพันธ์ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.188

นิสิตกลุ่มสาขาวิชา**วิทยาศาสตร์** มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเหนือเกณฑ์ โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.61 ทั้งนี้โดยมีระดับจริยธรรมอยู่ในระดับเหนือเกณฑ์ ยกเว้นด้านความอดทน ความมีมนุษยสัมพันธ์ อยู่ในระดับตามเกณฑ์ ซึ่งในด้านความอดทน ความมีวินัย และความมีมนุษยสัมพันธ์ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความมีเหตุผล และความเชื่อมั่นในตนเอง สูงกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์ ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.082

นิสิตกลุ่มสาขาวิชา**วิทยาศาสตร์สุขภาพ** มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับตามเกณฑ์ โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.37 ทั้งนี้โดยมีระดับจริยธรรมอยู่ในระดับตามเกณฑ์ ยกเว้นด้านความมีเหตุผล อยู่ในระดับเหนือเกณฑ์ ซึ่งในด้านความซื่อสัตย์ ความอดทน ความมีมนุษยสัมพันธ์ ความเชื่อมั่นในตนเอง และการมีวินัย ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ด้านความรับผิดชอบ และความมีเหตุผล สูงกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.243

นิสิตกลุ่มสาขาวิชา**ศิลปกรรมศาสตร์** มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเหนือเกณฑ์ โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.56 ทั้งนี้โดยมีระดับจริยธรรมอยู่ในระดับเหนือเกณฑ์ ยกเว้นด้านการมีวินัย ความอดทน และความมีมนุษยสัมพันธ์ อยู่ในระดับตามเกณฑ์ ซึ่งในด้านการความมีเหตุผล ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ และความซื่อสัตย์ สูงกว่าค่าเฉลี่ย ด้านการมีวินัย ความอดทน และการมีมนุษยสัมพันธ์ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์ ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.072

นิสิตกลุ่มสาขาวิชา**ศึกษาศาสตร์** มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับตามเกณฑ์ โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.46 ทั้งนี้โดยมีระดับจริยธรรมอยู่ในระดับตามเกณฑ์ ยกเว้นด้านการมีความีเหตุผล ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ อยู่ในระดับเหนือเกณฑ์ ซึ่งในด้าน การมีวินัย ความซื่อสัตย์ ความอดทน และความมีมนุษยสัมพันธ์ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ด้านการมีเหตุผล ความเชื่อมั่นในตนเอง และความรับผิดชอบ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความมีเหตุผล ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.251

นิสิตกลุ่มสาขาวิชา**สังคมศาสตร์** มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับตามเกณฑ์ โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.37 ซึ่งในด้าน การมีวินัย และความอดทน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ด้านการมีเหตุผล ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ และความมีมนุษยสัมพันธ์ สูงกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความมีเหตุผล ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.237

2) ผลการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาจากระดับผลการเรียน

ตาราง 10 จำนวน และร้อยละของนิสิตระดับปริญญาโท แยกตามค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโทของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547

คะแนนเฉลี่ยสะสมเมื่อศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ครบทุกรายวิชาในระดับปริญญาโท	132(คน)	100
3.0 - 3.25	13	9.8
3.25 - 3.50	50	37.9
3.51 - 3.75	35	26.5

จากตาราง 10 คะแนนเฉลี่ยสะสมเมื่อศึกษาครบทุกรายวิชาในระดับปริญญาโท มีประชากรที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยที่ระดับ 3.25 – 3.50 มากที่สุด จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 37.9 มีปริมาณประชากรน้อยที่สุดที่ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.0 – 3.25 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 ของประชากรทั้งหมด

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของนิสิตระดับปริญญาโท แยกตามค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโทของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 แยกตามกลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชา	3.00 - 3.25		3.26 - 3.50	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มนุษยศาสตร์	3	20.0	8	53.3
วิทยาศาสตร์	1	33.3	2	66.7
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	2	12.5	6	37.5
ศิลปกรรมศาสตร์	0	0.0	0	0.0
ศึกษาศาสตร์	6	8.3	23	31.9
สังคมศาสตร์	1	4.3	11	47.8
รวม	13	9.8	50	37.9

จากตาราง 9 พบว่านิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 มีค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโท เฉลี่ยรวมทุกกลุ่มสาขาวิชาอยู่ที่ระหว่าง 3.26 – 3.50 มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 37.9 ของประชากรทั้งหมด โดยนิสิตกลุ่มสาขาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโทสูงสุด คือนิสิตกลุ่มสาขาวิชา ศิลปกรรมศาสตร์ มีค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ที่ระหว่าง 3.76 – 4.00 มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ นิสิตกลุ่มสาขาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโทต่ำสุด คือนิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ที่ระหว่าง 3.00 – 3.25 มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ของกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547 โดยพิจารณาจากประเด็นต่อไปนี้ ได้แก่ ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร ปัจจัยพื้นฐานทางการศึกษา และปัจจัยทางสังคม ซึ่งสามารถสรุปได้ดังข้อมูลในตาราง (12 – 22)

- ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร สามารถสรุปได้ดังข้อมูลในตาราง(12 – 13)

ตาราง 12 จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรทรัพยากร ด้านการจัดสรรเวลา

และการจัดสรรค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา ของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547

การจัดสรรเวลา	จำนวนชั่วโมง	μ
จำนวนชั่วโมงที่อ่านและทบทวนตำราเรียนต่อวัน	1.38	85.02
จำนวนชั่วโมงที่อ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวัน	0.44	42.42
จำนวนชั่วโมงที่อ่านทบทวนตำราก่อนสอบต่อวัน	3.57	223.2
จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าในห้องสมุดต่อวัน	2.37	111.04
จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆต่อวัน	2.22	111.68
จำนวนชั่วโมงในการเดินทางมาเรียนต่อวัน	1.42	71.83
จำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการพักผ่อนต่อวัน	6.38	104.96
จำนวนครั้งในการขาดเรียนโดยเฉลี่ย	2 ครั้ง	
ค่าตำราและวัสดุอุปกรณ์	1564.77	1843.03
ค่ารักษาพยาบาล	360.6	668.99
ค่าที่พัก	1731.66	1990.23
ค่าเดินทาง	1656.74	1282.54
ค่าเบ็ดเตล็ด อื่นๆ	3521.21	3265.03

จากตาราง 12 นิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 มีการจัดสรรเวลาในการอ่านและทบทวนตำราเรียนต่อวันโดยเฉลี่ย 1 ชั่วโมง 38 นาที อ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวันโดยเฉลี่ย 44 นาที อ่านทบทวนตำราก่อนสอบต่อวันโดยเฉลี่ย 3 ชั่วโมง 57 นาที

ค้นคว้าในห้องสมุดต่อวันโดยเฉลี่ย 2 ชั่วโมง 37 นาที ค้นคว้าจากสื่อต่างๆต่อวันโดยเฉลี่ย 2 ชั่วโมง 22 นาที เดินทางมาเรียนต่อวัน โดยเฉลี่ย 1 ชั่วโมง 42 นาที และพักผ่อนต่อวันโดยเฉลี่ย 6 ชั่วโมง 38 นาที และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีจำนวนการจัดสรรเวลาในการอ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวัน ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 42.42

ค่าเฉลี่ยของการจัดสรรค่าใช้จ่ายในแต่ละด้านมีดังนี้ นิสิตใช้จ่ายเป็นค่าตำราและวัสดุอุปกรณ์ เฉลี่ยเป็นเงิน 1564.77 บาทต่อเดือน ใช้จ่ายเป็นค่ารักษาพยาบาล เฉลี่ยเป็นเงิน 360.6 บาทต่อเดือน . ใช้จ่ายเป็นค่าที่พักเฉลี่ยเป็นเงิน 1731.66 บาทต่อเดือน ใช้จ่ายเป็นค่าเดินทาง เฉลี่ยเป็นเงิน 1656.74 บาทต่อเดือน และใช้จ่ายเป็นค่าเบ็ดเตล็ดอื่นๆ เฉลี่ยเป็นเงิน 3521.21 บาทต่อเดือน และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีจำนวนการจัดสรรค่าใช้จ่าย ในด้านค่ารักษาพยาบาล ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 668.99

ตาราง 13 จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรทรัพยากร ด้านการจัดสรรเวลา และการจัดสรรค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา ของนิสิต
ในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 แยกตามกลุ่มสาขาวิชา

	สาขาวิชามนุษยศาสตร์		สาขาวิชาวิทยาศาสตร์		สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ		สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์		สาขาวิชาศึกษาศาสตร์		สาขาวิชาสังคมศาสตร์	
	ชั่วโมง	σ	ชั่วโมง	σ	ชั่วโมง	σ	ชั่วโมง	σ	ชั่วโมง	σ	ชั่วโมง	σ
อ่านและทบทวนตำราเรียนต่อวัน	1.31	60.22	2.2	34.64	1.2	58.7	1.1	17.32	1.45	67.25	1.37	85.02
อ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวัน	0.4	36.17	1.2	34.64	0.41	36.37	1	30	0.45	41.03	0.43	42.42
อ่านทบทวนตำราก่อนสอบต่อวัน	4.08	343.07	4.4	69.28	2.08	82.37	4.4	91.65	3.07	162.41	3.34	223.2
การค้นคว้าในห้องสมุดต่อวัน	2.28	90.33	3	60	2.09	95.94	1.4	34.64	3.07	116.18	2.37	111.04
การค้นคว้าจากสื่อต่างๆต่อวัน	2.1	63.8	2.2	34.64	1.31	59.46	3	103.92	2.23	128.71	2.04	112.89
การเดินทางมาเรียนต่อวัน	1.16	56.54	2.2	69.28	1.04	56.09	0.56	55.07	1.34	78.22	1.14	69.35
การพักผ่อนต่อวัน	6.18	45.07	6.4	69.28	6.5	115.78	5.2	124.9	6.29	111.98	5.52	102.82
การจัดสรรค่าใช้จ่าย	บาท/ เดือน	σ	บาท/ เดือน	σ	บาท/ เดือน	σ	บาท/ เดือน	σ	บาท/ เดือน	σ	บาท/ เดือน	σ
ค่าตำราและวัสดุอุปกรณ์	2233.33	2328.9	1666	577.35	1343.75	1141.32	1000	0	1586.8	2018.43	1273.91	1494.29
ค่ารักษาพยาบาล	630	872.14	300	173.2	212.5	336.4	400	692.82	382.63	751.62	221.73	382.52
ค่าที่พัก	2200	2986.87	3166.66	3253.2	2050	1822.08	1000	866.02	1649.72	1763.18	1369.56	1961.08
ค่าเดินทาง	2064	1609.44	1166.66	288.67	1731.25	1227.85	1333.33	763.76	1456.66	1132.32	2071.73	1563.56
ค่าเบ็ดเตล็ด อื่นๆ	2900	2237.66	3333.33	1154.7	4500	3281.25	3333.33	1154.7	3222.22	3333.11	4230.43	3881.59

จากตาราง 13 นิสิตกลุ่มสาขาวิชา**มนุษยศาสตร์** มีการจัดสรรเวลาในการอ่านและทบทวนตำราเรียนต่อวันโดยเฉลี่ย 1 ชั่วโมง 31 นาที อ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวันโดยเฉลี่ย 40 นาที อ่านทบทวนตำราก่อนสอบต่อวันโดยเฉลี่ย 4 ชั่วโมง 8 นาที ค้นคว้าในห้องสมุดต่อวันโดยเฉลี่ย 2 ชั่วโมง 28 นาที ค้นคว้าจากสื่อต่างๆต่อวันโดยเฉลี่ย 2 ชั่วโมง 10 นาที เดินทางมาเรียนต่อวัน โดยเฉลี่ย 1 ชั่วโมง 16 นาที และพักผ่อนต่อวันโดยเฉลี่ย 6 ชั่วโมง 18 นาที และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีจำนวนการจัดสรรเวลาในการอ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวัน ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 36.17

มีการจัดสรรค่าใช้จ่าย เป็นค่าตำราและค่าวัสดุอุปกรณ์ เฉลี่ยเป็นเงิน 2233.33 บาทต่อเดือน ค่ารักษาพยาบาล เฉลี่ยเป็นเงิน 630 บาทต่อเดือน ค่าที่พัก เฉลี่ยเป็นเงิน 2200 บาทต่อเดือน ค่าเดินทาง เฉลี่ยเป็นเงิน 2064 บาทต่อเดือน ค่าเบ็ดเตล็ด อื่นๆ เฉลี่ยเป็นเงิน 2900 บาทต่อเดือน และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีการจัดสรรค่าใช้จ่าย เป็นค่ารักษาพยาบาล ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 872.14

นิสิตกลุ่มสาขาวิชา**วิทยาศาสตร์** มีการจัดสรรเวลาในการอ่านและทบทวนตำราเรียนต่อวันโดยเฉลี่ย 2 ชั่วโมง 20 นาที อ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวันโดยเฉลี่ย 1 ชั่วโมง 20 นาที อ่านทบทวนตำราก่อนสอบต่อวันโดยเฉลี่ย 4 ชั่วโมง 40 นาที ค้นคว้าในห้องสมุดต่อวันโดยเฉลี่ย 3 ชั่วโมง ค้นคว้าจากสื่อต่างๆต่อวันโดยเฉลี่ย 2 ชั่วโมง 20 นาที เดินทางมาเรียนต่อวัน โดยเฉลี่ย 2 ชั่วโมง 20 นาที และพักผ่อนต่อวันโดยเฉลี่ย 6 ชั่วโมง 40 นาที และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีจำนวนการจัดสรรเวลาในการอ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวัน อ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวัน และค้นคว้าจากสื่อต่างๆต่อวัน ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 36.17

มีการจัดสรรค่าใช้จ่าย เป็นค่าตำราและค่าวัสดุอุปกรณ์ เฉลี่ยเป็นเงิน 1666 บาทต่อเดือน ค่ารักษาพยาบาล เฉลี่ยเป็นเงิน 300 บาทต่อเดือน ค่าที่พัก เฉลี่ยเป็นเงิน 3166.66 บาทต่อเดือน ค่าเดินทาง เฉลี่ยเป็นเงิน 1166.66 บาทต่อเดือน ค่าเบ็ดเตล็ด อื่นๆ เฉลี่ยเป็นเงิน 3333.33 บาทต่อเดือน และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีการจัดสรรค่าใช้จ่าย เป็นค่ารักษาพยาบาล ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 173.20

นิสิตกลุ่มสาขาวิชา**วิทยาศาสตร์สุขภาพ** มีการจัดสรรเวลาในการอ่านและทบทวนตำราเรียนต่อวันโดยเฉลี่ย 1 ชั่วโมง 20 นาที อ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวันโดยเฉลี่ย 41 นาที อ่านทบทวนตำราก่อนสอบต่อวันโดยเฉลี่ย 2 ชั่วโมง 8 นาที ค้นคว้าในห้องสมุดต่อวันโดยเฉลี่ย 2 ชั่วโมง 9 นาที ค้นคว้าจากสื่อต่างๆต่อวันโดยเฉลี่ย 1 ชั่วโมง 31 นาที เดินทางมาเรียนต่อวัน โดยเฉลี่ย 1 ชั่วโมง 4 นาที และพักผ่อนต่อวันโดยเฉลี่ย 6 ชั่วโมง 50 นาที และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีจำนวนการ

จัดสรรเวลาในการอ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวัน ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 36.37

มีการจัดสรรค่าใช้จ่าย เป็นค่าตำราและค่าวัสดุอุปกรณ์ เฉลี่ยเป็นเงิน 1343.75 บาทต่อเดือน ค่ารักษาพยาบาล เฉลี่ยเป็นเงิน 212.50 บาทต่อเดือน ค่าที่พัก เฉลี่ยเป็นเงิน 2050 บาทต่อเดือน ค่าเดินทาง เฉลี่ยเป็นเงิน 1731.25 บาทต่อเดือน ค่าเบ็ดเตล็ด อื่นๆ เฉลี่ยเป็นเงิน 4500 บาทต่อเดือน และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีการจัดสรรค่าใช้จ่าย เป็นค่ารักษาพยาบาล ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 336.4

นิสิตกลุ่มสาขาวิชา**ศิลปกรรมศาสตร์** มีการจัดสรรเวลาในการอ่านและทบทวนตำราเรียนต่อวัน โดยเฉลี่ย 1 ชั่วโมง 10 นาที อ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวันโดยเฉลี่ย 1 ชั่วโมง อ่านทบทวนตำราก่อนสอบต่อวันโดยเฉลี่ย 4 ชั่วโมง 40 นาที คำนวณในห้องสมุดต่อวันโดยเฉลี่ย 1 ชั่วโมง 40 นาที คำนวณจากสื่อต่างๆต่อวันโดยเฉลี่ย 3 ชั่วโมง เดินทางมาเรียนต่อวัน โดยเฉลี่ย 56 นาที และพักผ่อนต่อวันโดยเฉลี่ย 5 ชั่วโมง 20 นาที และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีจำนวนการจัดสรรเวลาในการอ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวัน ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 30.0

มีการจัดสรรค่าใช้จ่าย เป็นค่าตำราและค่าวัสดุอุปกรณ์ เฉลี่ยเป็นเงิน 1000 บาทต่อเดือน ค่ารักษาพยาบาล เฉลี่ยเป็นเงิน 400 บาทต่อเดือน ค่าที่พัก เฉลี่ยเป็นเงิน 1000 บาทต่อเดือน ค่าเดินทาง เฉลี่ยเป็นเงิน 1333.33 บาทต่อเดือน ค่าเบ็ดเตล็ด อื่นๆ เฉลี่ยเป็นเงิน 3333.33 บาทต่อเดือน และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีการจัดสรรค่าใช้จ่าย เป็นค่าตำราและวัสดุอุปกรณ์ ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 000.00

นิสิตกลุ่มสาขาวิชา**ศึกษาศาสตร์** มีการจัดสรรเวลาในการอ่านและทบทวนตำราเรียนต่อวันโดยเฉลี่ย 1 ชั่วโมง 45 นาที อ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวันโดยเฉลี่ย 45 นาที อ่านทบทวนตำราก่อนสอบต่อวันโดยเฉลี่ย 3 ชั่วโมง 7 นาที คำนวณในห้องสมุดต่อวันโดยเฉลี่ย 3 ชั่วโมง 7 นาที คำนวณจากสื่อต่างๆต่อวันโดยเฉลี่ย 2 ชั่วโมง 23 นาที เดินทางมาเรียนต่อวัน โดยเฉลี่ย 1 ชั่วโมง 34 นาที และพักผ่อนต่อวันโดยเฉลี่ย 6 ชั่วโมง 29 นาที และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีจำนวนการจัดสรรเวลาในการอ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวัน ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 41.03

มีการจัดสรรค่าใช้จ่าย เป็นค่าตำราและค่าวัสดุอุปกรณ์ เฉลี่ยเป็นเงิน 1586.80 บาทต่อเดือน ค่ารักษาพยาบาล เฉลี่ยเป็นเงิน 382.63 บาทต่อเดือน ค่าที่พัก เฉลี่ยเป็นเงิน 1649.72 บาทต่อเดือน ค่าเดินทาง เฉลี่ยเป็นเงิน 1456.66 บาทต่อเดือน ค่าเบ็ดเตล็ดอื่นๆ เฉลี่ยเป็นเงิน 3222.22 บาทต่อเดือน และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีการจัดสรรค่าใช้จ่าย เป็นค่ารักษาพยาบาล ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 751.62

นิสิตกลุ่มสาขาวิชา**สังคมศาสตร์** มีการจัดสรรเวลาในการอ่านและทบทวนตำราเรียนต่อวันโดยเฉลี่ย 1 ชั่วโมง 37 นาที อ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวันโดยเฉลี่ย 43 นาที อ่านทบทวนตำราก่อนสอบต่อวันโดยเฉลี่ย 3 ชั่วโมง 34 นาที คำนวณในห้องสมุดต่อวันโดยเฉลี่ย 2 ชั่วโมง 37 นาที คำนวณจากสื่อต่างๆ ต่อวันโดยเฉลี่ย 2 ชั่วโมง 4 นาที เดินทางมาเรียนต่อวันโดยเฉลี่ย 1 ชั่วโมง 14 นาที และพักผ่อนต่อวันโดยเฉลี่ย 5 ชั่วโมง 52 นาที และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีจำนวนการจัดสรรเวลาในการอ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวัน ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 42.42

มีการจัดสรรค่าใช้จ่าย เป็นค่าตำราและค่าวัสดุอุปกรณ์ เฉลี่ยเป็นเงิน 1273.91 บาทต่อเดือน ค่ารักษาพยาบาล เฉลี่ยเป็นเงิน 221.73 บาทต่อเดือน ค่าที่พัก เฉลี่ยเป็นเงิน 1369.56 บาทต่อเดือน ค่าเดินทาง เฉลี่ยเป็นเงิน 2071.73 บาทต่อเดือน ค่าเบ็ดเตล็ดอื่นๆ เฉลี่ยเป็นเงิน 4230.43 บาทต่อเดือน และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีการจัดสรรค่าใช้จ่าย เป็นค่ารักษาพยาบาล ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 382.52

● ปัจจัยพื้นฐานทางการศึกษา สามารถสรุปได้ดังข้อมูลในตาราง (14 – 16)

ตาราง 14 จำนวน และร้อยละ ของนิสิตระดับปริญญาโทที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ แยกตามความเกี่ยวข้องกับสาขาที่ศึกษาเดิม ของนิสิตปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547

สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาโท	จำนวน	ร้อยละ
	132 (คน)	100
ตรงสาขาเดิมในระดับปริญญาตรี	40	30.3
เกี่ยวข้องกับสาขาเดิมในระดับปริญญาตรี	45	34.1
ไม่เกี่ยวข้องกับสาขาเดิมในระดับปริญญาตรี	27	20.5
ไม่เกี่ยวข้องกับสาขาเดิมในระดับปริญญาตรี แต่เกี่ยวข้องกับงานที่ทำ	20	15.2

จากตาราง 14 พบว่านิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 ศึกษาในระดับปริญญาโทในสาขาที่เกี่ยวข้องกับสาขาเดิมในระดับปริญญาตรี มากที่สุดจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1 ตรงกับสาขาในระดับปริญญาตรี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 ไม่เกี่ยวข้องกับสาขาเดิมในระดับปริญญาโท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 ไม่เกี่ยวข้องกับสาขาเดิมใน

ระดับปริญญาโทแต่เกี่ยวข้องกับงานที่ทำ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2 คน โดยนิสิตส่วนมากเป็นผู้ที่ศึกษาต่อตรงกับสาขาหรือเกี่ยวข้องกับสาขาเดิมมากที่สุดถึง 85 คน คิดเป็นร้อยละ 64.4

ตาราง 15 จำนวน และร้อยละ ของนิสิตระดับปริญญาโท แยกตามค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี ของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รุ่นปีการศึกษา 2547

คะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี	จำนวน	ร้อยละ
	132 (คน)	100
2.23 - 2.64	13	9.8
2.65 - 3.06	24	18.2
3.07 - 3.48	61	46.2
3.49 - 3.87	34	25.8

จากตาราง 15 คะแนนเฉลี่ยสะสมเมื่อศึกษาครบทุกรายวิชาในระดับปริญญาตรี มีประชากรที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยที่ระดับ 3.07 – 3.48 มากที่สุด จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2 มีปริมาณประชากรน้อยที่สุดที่ระดับคะแนนเฉลี่ย 2.23 – 2.64 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 ของนิสิตปริญญาโททั้งหมด

ตาราง 16 จำนวนและร้อยละของนิสิตระดับปริญญาโท แยกตามค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี ของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 แยกตามกลุ่มสาขาวิชา

	2.23 - 2.64		2.65 - 3.06		3.07 - 3.48		3.49 - 3.87	
กลุ่มสาขาวิชา	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มนุษยศาสตร์	2	13.3	5	33.3	8	53.3	0	0
วิทยาศาสตร์	1	33.3	1	33.3	0	0	1	33.3
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	3	18.8	6	37.5	6	37.5	1	6.3

ตาราง 16 (ต่อ)

	2.23 - 2.64		2.65 - 3.06		3.07 - 3.48		3.49 - 3.87	
กลุ่มสาขาวิชา	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ศิลปกรรมศาสตร์	0	0	0	0	1	33.3	2	66.7
ศึกษาศาสตร์	10	13.9	24	33.3	26	36.1	12	16.7
สังคมศาสตร์	8	34.8	8	34.8	4	17.4	3	13
รวม	24	18.2	44	33.3	45	34.1	19	14.4

จากตาราง 16 นิสิตกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ มีค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี เฉลี่ยสูงสุดที่ระหว่าง 3.49 – 3.87 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ของกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ และนิสิตกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี เฉลี่ยต่ำสุดที่ระหว่าง 2.23 – 2.64 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 ของกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์

- ปัจจัยทางสังคม สามารถสรุปได้ดังข้อมูลในตาราง(17 – 22)

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติตนเกี่ยวกับพฤติกรรมกรเรียน ของ

นิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547

พฤติกรรมในการเรียน		SD	ระดับการปฏิบัติ
ด้านวินัยและความอดทน	4.184	0.616	มาก
ด้านอุปนิสัยในชั้นเรียน	3.78	0.563	มาก
ด้านความรับผิดชอบในการเรียน	3.763	0.587	มาก
ด้านการเตรียมตัวสำหรับการเรียนการสอน	3.631	0.646	มาก
รวมทุกด้าน	3.84	0.466	มาก

จากตาราง 17 นิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 มีระดับการปฏิบัติตนเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.84 ทั้งนี้โดยมีระดับการปฏิบัติตนเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเรียน อยู่ในระดับมาก ซึ่งในด้านวินัยและ

ความอดทนสูง ค่าเฉลี่ย ด้านอุปนิสัยในชั้นเรียน ความรับผิดชอบในการเรียน และการเตรียมตัวสำหรับการเรียนการสอน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีระดับการปฏิบัติตนเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเรียน ด้านอุปนิสัยในชั้นเรียน ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.563

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติตนเกี่ยวกับพฤติกรรมกรเรียน ของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 แยกตามกลุ่มสาขาวิชา

ด้าน	สาขาวิชามนุษยศาสตร์			สาขาวิชาวิทยาศาสตร์			สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ		
	ระดับการ			ระดับการ			ระดับการ		
	SD	ปฏิบัติ		SD	ปฏิบัติ		SD	ปฏิบัติ	
วินัยและความอดทน	4.266	0.719	มาก	4.733	0.305	มากที่สุด	4.15	0.659	มาก
อุปนิสัยในชั้นเรียน	3.786	0.69	มาก	3.466	0.416	ปานกลาง	3.812	0.518	มาก
ความรับผิดชอบในการเรียน	3.76	0.605	มาก	3.666	0.808	มาก	3.55	0.721	มาก
การเตรียมตัวสำหรับการเรียนการสอน	3.5	0.728	ปานกลาง	3.866	0.115	มาก	3.537	0.635	มาก
รวมทุกด้าน	3.83	0.549	มาก	3.933	0.236	มาก	3.762	0.525	มาก
ด้าน	สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์			สาขาวิชาศึกษาศาสตร์			สาขาวิชาสังคมศาสตร์		
	ระดับการ			ระดับการ			ระดับการ		
	SD	ปฏิบัติ		SD	ปฏิบัติ		SD	ปฏิบัติ	
วินัยและความอดทน	4.2	0.4	มาก	4.261	0.589	มาก	3.843	0.549	มาก
อุปนิสัยในชั้นเรียน	3.6	0.4	ปานกลาง	3.877	0.553	มาก	3.513	0.514	มาก
ความรับผิดชอบในการเรียน	3.933	0.577	มาก	3.869	0.575	มาก	3.573	0.444	มาก
การเตรียมตัวสำหรับการเรียนการสอน	3.666	0.503	มาก	3.741	0.596	มาก	3.4	0.765	มาก
รวมทุกด้าน	3.85	0.435	มาก	3.937	0.453	มาก	3.582	0.351	มาก

พิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีระดับการปฏิบัติตนของพฤติกรรมในการเรียน ด้านอุปนิสัยในชั้นเรียน ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.553

นิสิตกลุ่มสาขาวิชา**สังคมศาสตร์** มีระดับการปฏิบัติตนของพฤติกรรมในการเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.582 ซึ่งในด้านวินัยและความอดทนสูง กว่าค่าเฉลี่ย ด้านอุปนิสัยในชั้นเรียน ความรับผิดชอบในการเรียน และการเตรียมตัวสำหรับการเรียนการสอน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีระดับการปฏิบัติตนของพฤติกรรมในการเรียน ด้านความรับผิดชอบในการเรียน ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.444

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์และการประเมินผลของอาจารย์ผู้สอน โดยนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547

พฤติกรรมการสอนของอาจารย์และการประเมินผล	μ	σ	ระดับ
ด้านการแสดงออกถึงบุคลิกภาพและจริยธรรม	3.626	0.489	มาก
ด้านการประเมินผล	3.928	0.682	มาก
ด้านความสามารถการสอนในชั้นเรียน	4.037	0.640	มาก
ด้านกระบวนการในการสอน	3.981	0.585	มาก
ด้านการเอาใจใส่และวินัยการสอน	3.888	0.709	มาก
รวมทุกด้าน	3.892	0.498	มาก

จากตาราง 19 นิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์และการประเมินผลของอาจารย์ผู้สอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.892 ซึ่งในด้านการประเมินผล ด้านความสามารถการสอนในชั้นเรียน และด้านกระบวนการในการสอน สูงกว่าค่าเฉลี่ย ด้านการแสดงออกถึงบุคลิกภาพและจริยธรรม และด้านการเอาใจใส่และวินัยการสอน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์และการประเมินผลของอาจารย์ผู้สอน ด้านการแสดงออกถึงบุคลิกภาพและจริยธรรม ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.489

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของ
อาจารย์และการประเมินผลของอาจารย์ผู้สอน โดยนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 แยกตามกลุ่มสาขาวิชา

ด้าน	สาขาวิชามนุษยศาสตร์			สาขาวิชาวิทยาศาสตร์			สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ		
	ระดับการ			ระดับการ			ระดับการ		
	ปฏิบัติ			SD	ปฏิบัติ		SD	ปฏิบัติ	
การแสดงออกถึงบุคลิกภาพและ จริยธรรม	3.516	0.359	มาก	3	0.433	ปานกลาง	3.796	0.627	มาก
การประเมินผล	4.066	0.781	มาก	3.166	0.721	ปานกลาง	3.75	0.67	มาก
ความสามารถการสอนในชั้นเรียน	4.333	0.638	มาก	3.75	0.25	มาก	3.828	0.61	มาก
กระบวนการในการสอน	4.1	0.68	มาก	3.583	0.52	มาก	3.875	0.341	มาก
การเอาใจใส่และวินัยการสอน	4.066	0.677	มาก	3.166	0.763	ปานกลาง	3.906	0.597	มาก
รวมทุกด้าน	4.016	0.502	มาก	3.333	0.48	ปานกลาง	3.831	0.467	มาก
ด้าน	สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์			สาขาวิชาศึกษาศาสตร์			สาขาวิชาสังคมศาสตร์		
	ระดับการ			ระดับการ			ระดับการ		
	ปฏิบัติ			SD	ปฏิบัติ		SD	ปฏิบัติ	
การแสดงออกถึงบุคลิกภาพและ จริยธรรม	3.583	0.52	มาก	3.715	0.46	มาก	3.391	0.431	มาก
การประเมินผล	4.333	0.577	มาก	3.968	0.667	มาก	3.88	0.643	มาก
ความสามารถการสอนในชั้นเรียน	4.083	0.877	มาก	4.048	0.661	มาก	3.989	0.581	มาก
กระบวนการในการสอน	4.083	0.629	มาก	4.066	0.615	มาก	3.75	0.516	มาก
การเอาใจใส่และวินัยการสอน	3.916	0.629	มาก	3.986	0.59	มาก	3.543	0.999	มาก
รวมทุกด้าน	4	0.519	มาก	3.956	0.491	มาก	3.71	0.49	มาก

จากตาราง 20 นิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน
ของอาจารย์และการประเมินผลของอาจารย์ผู้สอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.016
ซึ่งในด้านการแสดงออกถึงบุคลิกภาพและจริยธรรม สูงกว่าค่าเฉลี่ย ด้านการประเมินผล ด้าน
ความสามารถการสอนในชั้นเรียน ด้านกระบวนการในการสอน และด้านการเอาใจใส่และวินัยการสอน ต่ำ

นิสิตกลุ่มสาขาวิชา**ศึกษาศาสตร์** มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ และการประเมินผลของอาจารย์ผู้สอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.956 ซึ่งในด้าน กระบวนการในการสอน ด้านการประเมินผล ด้านความสามารถการสอนในชั้นเรียน และด้านการเอาใจใส่

และวินัยการสอน สูงกว่าค่าเฉลี่ย ด้านการแสดงออกถึงบุคลิกภาพและจริยธรรม ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์และการประเมินผลของอาจารย์ผู้สอน ด้านการแสดงออกถึงบุคลิกภาพและจริยธรรม ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.46

นิสิตกลุ่มสาขาวิชา**สังคมศาสตร์** มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์และการประเมินผลของอาจารย์ผู้สอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.71 ซึ่งในด้านการประเมินผล ด้านความสามารถการสอนในชั้นเรียน และด้านกระบวนการในการสอน สูงกว่าค่าเฉลี่ย ด้านการเอาใจใส่และวินัยการสอน และด้านการแสดงออกถึงบุคลิกภาพและจริยธรรม ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์และการประเมินผลของอาจารย์ผู้สอน ด้านการแสดงออกถึงบุคลิกภาพและจริยธรรม ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.431

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาในด้านต่างๆที่เกี่ยวกับการศึกษา ของ

นิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547

ปัญหา	μ	σ	ระดับ
ด้านสุขภาพ	2.39	1.92	น้อย
ด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตน	2.03	1.82	น้อย
ด้านการเงิน	1.52	1.77	น้อย
ด้านที่อยู่อาศัย	1.54	1.89	น้อย
ด้านครอบครัว	1.45	1.93	น้อยที่สุด
ด้านการปรับตัวทางการเรียน	1.58	2.03	น้อย
ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา	1.43	1.74	น้อยที่สุด
ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	1.32	1.91	น้อยที่สุด
รวมทุกด้าน	1.65	1.8	น้อย

จากตาราง 21 นิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 มีระดับปัญหาในด้านต่างๆที่เกี่ยวกับการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.65 ทั้งนี้โดยมีระดับปัญหาในด้านต่างๆที่เกี่ยวกับการศึกษา อยู่ในระดับน้อย ยกเว้นด้านครอบครัว ด้าน

อนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งในด้านสุขภาพ และด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตน สูงกว่าค่าเฉลี่ย ด้านการเงิน ด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านการปรับตัวทางการเรียน ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีระดับปัญหาในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.74

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา ของ
นิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 แยกตาม
กลุ่มสาขาวิชา

	สาขาวิชามนุษยศาสตร์			สาขาวิชาวิทยาศาสตร์			สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ		
	μ	σ	ระดับ ปัญหา	μ	σ	ระดับ ปัญหา	μ	σ	ระดับ ปัญหา
ด้านสุขภาพ	2.07	1.83	น้อย	2.67	0.577	ปานกลาง	1.19	1.51	น้อยที่สุด
ด้านอารมณ์และความรู้สึก									
นึกคิดเกี่ยวกับตน	2.87	1.72	ปานกลาง	3.67	1.52	มาก	1.13	1.66	น้อยที่สุด
ด้านการเงิน	1.47	1.92	น้อยที่สุด	2	1.73	น้อย	1	1.31	น้อยที่สุด
ด้านที่อยู่อาศัย	1.6	1.95	น้อย	2.67	0.577	ปานกลาง	0.81	1.22	น้อยที่สุด
ด้านครอบครัว	1.27	1.83	น้อยที่สุด	2	1.73	น้อย	0.44	0.814	ไม่มี
ด้านการปรับตัวทางการเรียน	2.2	2.04	น้อย	3.33	2.88	ปานกลาง	0.5	1.09	ปัญหา
ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและ									
การศึกษา	1.07	1.62	น้อยที่สุด	1.67	2.88	น้อย	1.13	1.4	น้อยที่สุด
ด้านหลักสูตรและการเรียนการ									
สอน	1.4	1.76	น้อยที่สุด	2.67	2.3	ปานกลาง	0.5	1.31	ปัญหา
รวมทุกด้าน	1.741	1.29	น้อย	2.583	1.25	ปาน กลาง	0.835	0.89	ไม่มี ปัญหา

ตาราง 22 (ต่อ)

	สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์			สาขาวิชาศึกษาศาสตร์			สาขาวิชาสังคมศาสตร์		
	ระดับ			ระดับ			ระดับ		
	μ	σ	ปัญหา	μ	σ	ปัญหา	μ	σ	ปัญหา
ด้านสุขภาพ	1.67	1.52	น้อย	1.83	1.36	น้อย	1.3	1.22	น้อยที่สุด
ด้านอารมณ์และความรู้สึก									
นึกคิดเกี่ยวกับตน	2.33	0.577	น้อย	1.89	1.6	น้อย	1.43	1.64	น้อยที่สุด
ด้านการเงิน	0.33	0.577	น้อยที่สุด	1.13	1.46	น้อยที่สุด	0.91	1.41	ปัญหา
ด้านที่อยู่อาศัย	0	0	ไม่มีปัญหา	1.15	1.5	น้อยที่สุด	0.74	1.28	ปัญหา
ด้านครอบครัว	0	0	ไม่มีปัญหา	0.86	1.29	ไม่มีปัญหา	0.39	0.783	ปัญหา
ด้านการปรับตัวทางการเรียน	0	0	ไม่มีปัญหา	1.82	1.75	น้อย	1.57	1.8	น้อย
ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา	0	0	ไม่มีปัญหา	1.1	1.58	น้อยที่สุด	1	1.41	น้อยที่สุด
ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	0	0	ไม่มีปัญหา	1.28	1.62	น้อยที่สุด	0.91	1.5	ปัญหา
			ไม่มี						น้อย
รวมทุกด้าน	0.541	0.26	ปัญหา	1.381	0.889	น้อยที่สุด	1.032	0.924	ที่สุด

จากตาราง 22 นิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ มีระดับปัญหาในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.74 ทั้งนี้โดยมีระดับปัญหาในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา อยู่ในระดับน้อย ยกเว้นด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตน อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการเงิน ด้านครอบครัว ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งในด้านสุขภาพ และด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตน และด้านการปรับตัวทางการเรียน สูงกว่าค่าเฉลี่ย ด้านการเงิน ด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีระดับปัญหาในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.62

ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตน อยู่ในระดับน้อย ด้านครอบครัว อยู่ในระดับไม่มีปัญหา ซึ่งในด้านสุขภาพ ด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตน และด้านการปรับตัวทางการเรียน สูงกว่าค่าเฉลี่ย ด้านการเงิน ด้านครอบครัว ด้านที่อยู่อาศัย ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีระดับปัญหาในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา ด้านครอบครัว ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.29

นิสิตกลุ่มสาขาวิชา**สังคมศาสตร์** มีระดับปัญหาในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.03 ทั้งนี้โดยมีระดับปัญหาในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด ยกเว้น ด้านการปรับตัวทางการเรียน อยู่ในระดับน้อย ด้านการเงิน ด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว และด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน อยู่ในระดับไม่มีปัญหา ซึ่งในด้านสุขภาพ ด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตน และด้านการปรับตัวทางการเรียน สูงกว่าค่าเฉลี่ย ด้านการเงิน ด้านครอบครัว ด้านที่อยู่อาศัย ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบ พบว่านิสิตมีระดับปัญหาในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา ด้านครอบครัว ไม่แตกต่างกันโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.78

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ผลต่อผลิตภาพของการศึกษา ของนิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) **มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547**

4.1 วิเคราะห์ผลต่อผลิตภาพของการศึกษา ของนิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 โดยมีตัวแปร ด้านการจัดสรรทรัพยากรได้แก่ การจัดสรรเวลา, การจัดสรรค่าใช้จ่าย ด้านปัจจัยพื้นฐานทางการศึกษาได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาที่ศึกษาเดิมในระดับปริญญาตรี และผลิตภาพของการศึกษา โดยการบรรยาย และนำเสนอโดยใช้ตาราง Crosstab

ปัจจัยด้านการจัดสรรเวลา (รวมทั้งหมด) ได้แก่จำนวนชั่วโมงที่อ่านและทบทวนตำราเรียนต่อวันจำนวนชั่วโมงที่อ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวัน ,จำนวนชั่วโมงที่อ่านทบทวนตำราก่อนสอบต่อวัน,จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าในห้องสมุดต่อวัน ,จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ต่อวัน,จำนวนชั่วโมงในการเดินทางมาเรียนต่อวัน และจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการพักผ่อนต่อวัน

ตาราง 23 ปัจจัยด้านการจัดสรรเวลา (รวมทั้งหมด) ต่อผลผลิตภาพของการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547

เวลา(ชั่วโมง) \ GPAX	3.00 – 3.25	3.26 – 3.50	3.51 – 3.75	3.76 – 4.00
07.00 - 14.00	4	11	9	7
14.01 - 21.02	4	26	17	16
21.03 - 28.03	4	11	8	7
28.04 – 35.05	0	1	1	2
35.06 ≤	1	1	0	2

จากตาราง 23 ประชากรส่วนใหญ่ มีผลการเรียนอยู่ในช่วงคะแนน 3.26 – 3.50 และจัดสรรเวลารวมทั้งหมดเป็นเวลา โดยเฉลี่ย ระหว่าง 14 ชั่วโมง 1 นาที ถึง 21 ชั่วโมง 2 นาที

และไม่มีประชากรอยู่ในช่วง ผลการเรียนอยู่ในช่วงคะแนน 3.00 – 3.25 และจัดสรรเวลา 28 ชั่วโมง 4 นาที ถึง 35 ชั่วโมง 5 นาที

ปัจจัยด้านการจัดสรรเวลาที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ได้แก่ จำนวนชั่วโมงที่อ่านและทบทวนตำราเรียนต่อวัน ,จำนวนชั่วโมงที่อ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวัน และจำนวนชั่วโมงที่อ่านทบทวนตำราก่อนสอบต่อวัน

ตาราง 24 ปัจจัยด้านการจัดสรรเวลาที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ต่อผลผลิตภาพของการเรียนของนิสิตระดับ
ปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547

เวลา(ชั่วโมง) GPAX	GPAX			
	3.00 – 3.25	3.26 – 3.50	3.51 – 3.75	3.76 – 4.00
< 1.00	0	2	2	1
1.00 – 2.00	1	4	2	2
2.01 – 4.00	6	13	7	11
4.01 – 6.00	2	14	19	2
6.00 <	4	17	5	18

จากตาราง 24 ประชากรส่วนใหญ่ มีผลการเรียนอยู่ในช่วงคะแนน 3.51 – 3.75 และจัดสรร
เวลาที่เกี่ยวข้องกับการเรียน เป็นเวลา โดยเฉลี่ย ระหว่าง 4 ชั่วโมง 1 นาที ถึง 6 ชั่วโมง มากที่สุด

ไม่มีประชากรอยู่ในช่วง ผลการเรียนอยู่ในช่วงคะแนน 3.00 – 3.25 และจัดสรรเวลา
ต่ำกว่า 1 นาที

ตาราง 25 จำนวนชั่วโมงที่อ่านทบทวนตำราก่อนสอบต่อวัน ต่อผลผลิตภาพของการเรียนของนิสิตระดับ
ปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547

เวลา(ชั่วโมง) GPAX	GPAX			
	3.00 – 3.25	3.26 – 3.50	3.51 – 3.75	3.76 – 4.00
ไม่ใช้เวลา	1	4	1	1
0.01 – 2.30	6	19	17	9
2.31 – 3.00	4	11	11	1
3.01 – 6.00	1	12	4	12
6.00 <	1	4	2	5

จากตาราง 25 ประชากรส่วนใหญ่ มีผลการเรียนอยู่ในช่วงคะแนน 3.26 – 3.50 และจัดสรรเวลาในการอ่านบททวนตำราก่อนสอบต่อวัน เป็นเวลา โดยเฉลี่ย ระหว่าง 1 นาที ถึง 2 ชั่วโมง 30 นาที

ตาราง 26 จำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการพักผ่อนต่อวัน ต่อผลผลิตภาพของการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547

เวลา(ชั่วโมง) \ GPAX	3.00 – 3.25	3.26 – 3.50	3.51 – 3.75	3.76 – 4.00
0.31 – 2.30	0	2	0	1
2.31 – 3.00	1	0	1	1
3.01 – 6.00	7	26	22	18
6.00 <	5	22	12	14

จากตาราง 26 ประชากรส่วนใหญ่ มีผลการเรียนอยู่ในช่วงคะแนน 3.26 – 3.50 และจัดสรรเวลาในการพักผ่อนต่อวัน เป็นเวลา โดยเฉลี่ย ระหว่าง 3 ชั่วโมง 1 นาที ถึง 6 ชั่วโมง

ตาราง 27 จำนวนครั้งในการขาดเรียนโดยเฉลี่ย ต่อผลผลิตภาพของการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547

ขาดเรียน(ครั้ง) \ GPAX	3.00 – 3.25	3.26 – 3.50	3.51 – 3.75	3.76 – 4.00
ไม่ขาดเรียน	7	15	5	4
1 - 2	4	20	19	20
3 - 4	2	12	8	9
5 ≤	0	3	3	1

จากตาราง 27 ประชากรส่วนใหญ่ มีผลการเรียนอยู่ในช่วงคะแนน 3.26 – 3.50 และ 3.76 – 4.00 จำนวนครั้งในการขาดเรียนโดยเฉลี่ย ระหว่าง 1 – 2 ครั้ง และไม่มีประชากรอยู่ในช่วง ผลการเรียนอยู่ในช่วงคะแนน 3.00 – 3.25 จำนวนครั้งในการขาดเรียนโดยเฉลี่ย 5 ครั้งขึ้นไป

ตาราง 28 การจัดสรรค่าใช้จ่ายเป็นค่าตำราและวัสดุอุปกรณ์ ต่อผลผลิตภาพของการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547

ค่าใช้จ่ายค่าตำรา (บาท) \ GPAX	GPAX			
	3.00 – 3.25	3.26 – 3.50	3.51 – 3.75	3.76 – 4.00
0 - 500	2	19	11	13
501 – 1,000	3	14	10	12
1,000 – 2,000	5	11	7	5
2,001 – 6,000	2	5	6	3
6,000 <	1	1	1	1

จากตาราง 28 ประชากรส่วนใหญ่ มีผลการเรียนอยู่ในช่วงคะแนน 3.26 – 3.50 จัดสรรค่าใช้จ่ายเป็นค่าตำราและวัสดุอุปกรณ์ เป็นเงินโดยเฉลี่ย ไม่เกิน 500 บาท และใช้จ่ายเป็นค่าตำราและวัสดุอุปกรณ์ เป็นเงินโดยเฉลี่ย 6000 บาทขึ้นไปน้อยที่สุด ในทุกๆ ช่วงค่าคะแนน

ตาราง 29 ผลการเรียนในระดับปริญญาตรี ต่อผลผลิตภาพของการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547

GPAX ป. ตรี \ GPAX	GPAX			
	3.00 – 3.25	3.26 – 3.50	3.51 – 3.75	3.76 – 4.00
GPAX ป. ตรี				
2.23 – 2.64	4	8	9	3
2.65 – 3.06	4	23	11	6
3.07 – 3.48	5	16	9	15
3.48 – 3.87	0	3	6	10

จากตาราง 29 ประชากรส่วนใหญ่ มีผลการเรียนระดับปริญญาโทอยู่ในช่วงคะแนน 3.26 – 3.50 และมีผลการเรียนในระดับปริญญาตรีอยู่ในช่วงคะแนน 2.65 - 3.06 และไม่มีประชากร ที่มีผลการเรียนระดับปริญญาโท อยู่ในช่วงคะแนน 3.00 – 3.25 และมีผลการเรียนในระดับปริญญาตรีอยู่ในช่วงคะแนน 3.48 – 3.87

ตาราง 30 สาขาวิชาเดิมในระดับปริญญาตรี ต่อผลผลิตภาพของการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท
(ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547

GPAX ความเกี่ยวข้อง				
	3.00 – 3.25	3.26 – 3.50	3.51 – 3.75	3.76 – 4.00
ตรงสาขาเดิม	7	16	7	10
เกี่ยวข้องับสาขาเดิม	1	21	13	10
ไม่เกี่ยวข้องับสาขาเดิม	3	6	11	7
ไม่เกี่ยวข้องับสาขาเดิมแต่ เกี่ยวข้องับงานที่ทำ	2	7	4	7

จากตาราง 30 ประชากรส่วนใหญ่ มีผลการเรียนระดับปริญญาโทอยู่ในช่วงคะแนน 3.26 – 3.50 และศึกษาต่อในสาขาที่เกี่ยวข้องกับสาขาในระดับปริญญาตรี และไม่มีประชากร ที่มีผลการเรียนระดับปริญญาโท อยู่ในช่วงคะแนน 3.00 – 3.25 และศึกษาต่อในสาขาที่เกี่ยวข้องกับสาขาในระดับปริญญาตรี น้อยที่สุด

4.2 วิเคราะห์ผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษา ของนิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 โดยมีตัวแปร ด้านการจัดสรรทรัพยากรได้แก่ การจัดสรรเวลา ,การจัดสรรค่าใช้จ่าย ด้านปัจจัยพื้นฐานทางการศึกษาได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาที่ศึกษาเดิม และผลผลิตภาพของการศึกษา กระทำโดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งสรุปผลได้ดังตาราง (31 - 34)

ตาราง 31 แสดงค่าความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยในด้านการจัดสรรทรัพยากร และปัจจัยพื้นฐานกับผลภาพของการศึกษา (ผลการเรียน) ของ
นิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547

	GPA X	อ่านและ ทบทวนตำรา เรียนต่อวัน	อ่านตำราก่อน และหลังเข้า ชั้นเรียนต่อวัน	อ่านทบทวน ตำราก่อนสอบ ต่อวัน	ใช้เวลาในการ ค้นคว้าในห้อง สมุดต่อวัน	ใช้เวลาในการ ค้นคว้าจากสื่อ ต่างๆต่อวัน	ใช้เวลาในการ เดินทางมา เรียนต่อวัน	ใช้เวลาในการ พักผ่อนต่อวัน	ขาดเรียน โดยเฉลี่ย	ค่าตำราและ วัสดุอุปกรณ์	ค่ารักษา พยาบาล	ค่าที่พัก	ค่าเดินทาง	ค่าเบ็ดเตล็ด อื่นๆ	สาขาวิชา เดิม	เกรดเฉลี่ย ปริญญาตรี
GPAX	1	.121	.046	.080	.018	-.076	-.047	-.052	.061	-.078	-.078	-.090	.039	.039	.107	.339(**)
อ่านและทบทวนตำรา เรียนต่อวัน		1	.437(**)	.057	.255(**)	.116	.101	-.009	-.232(**)	-.052	-.008	-.007	-.114	-.080	-.065	-.019
อ่านตำราก่อนและหลัง เข้าชั้นเรียน			1	-.010	.296(**)	.276(**)	.054	.080	-.212(*)	-.019	-.150	.115	-.225(**)	-.158	-.091	.110
อ่านทบทวนตำราก่อน สอบต่อวัน				1	.011	-.031	.080	.112	.064	.016	.087	-.007	.243(**)	.023	-.007	.061
ใช้เวลาในการค้นคว้าใน ห้องสมุดต่อวัน					1	.436(**)	.128	.015	-.162	.099	.058	.025	-.090	-.084	.015	-.004
ใช้เวลาค้นคว้า จากสื่อต่างๆต่อวัน						1	.016	-.043	-.092	.058	-.015	.017	-.073	.182(*)	.034	.050
ใช้เวลาในการเดิน ทางมาเรียนต่อวัน							1	-.170	-.133	.075	.096	-.081	.099	-.060	-.023	.063
ใช้เวลาในการพักผ่อนต่อ วัน								1	-.063	.047	.056	.091	-.217(*)	.051	-.079	-.029
ขาดเรียนโดยเฉลี่ย									1	-.152	.055	.035	.059	-.078	.050	-.137
ค่าตำราและวัสดุอุปกรณ์										1	.155	.020	.192(*)	.134	-.047	-.039
ค่ารักษาพยาบาล											1	-.004	.096	.030	-.122	-.143
ค่าที่พัก												1	-.122	.050	-.123	-.081
ค่าเดินทาง													1	.287(**)	.172(*)	-.060
ค่าเบ็ดเตล็ดอื่นๆ														1	.202(*)	-.177(*)
สาขา															1	-.212(*)
เกรดเฉลี่ยปริญญาตรี																1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 31 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร และด้านปัจจัยพื้นฐานพบว่า ผลการเรียนรู้ในระดับปริญญาโทของนิสิต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ผลการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จำนวนชั่วโมงที่อ่านและทบทวนตำราเรียนต่อวัน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ จำนวนชั่วโมงที่อ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวัน จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าในห้องสมุดต่อวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์ทางลบ กับ จำนวนครั้งในการขาดเรียนโดยเฉลี่ย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จำนวนชั่วโมงที่อ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวัน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าในห้องสมุดต่อวัน จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆต่อวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์ทางลบกับ จำนวนครั้งในการขาดเรียนโดยเฉลี่ย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จำนวนชั่วโมงที่อ่านทบทวนตำราก่อนสอบต่อวัน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ค่าเดินทาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าในห้องสมุดต่อวัน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆต่อวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆต่อวัน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ค่าใช้จ่าย เบ็ดเตล็ดอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการพักผ่อนต่อวัน มีความสัมพันธ์ทางลบกับ ค่าเดินทาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าตำราและวัสดุอุปกรณ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ค่าเดินทาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเดินทาง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ค่าเบ็ดเตล็ดอื่นๆ และสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ

ค่าเบ็ดเตล็ดอื่นๆ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ สาขาวิชาที่ศึกษาเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์ในทางลบกับ ผลการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สาขาวิชาที่ศึกษาเดิม มีความสัมพันธ์ทางลบกับ ผลการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 32 แสดงผลต่อผลิตภาพของการศึกษาของนิสิต (ผลการเรียน) ในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Regression	0.883	1	0.883	16.864	.000a
Residual	6.804	130	0.052		
Total	7.686	131			
Regression	1.141	2	0.571	11.248	.000b
Residual	6.545	129	0.051		
Total	7.686	131			

(a) ผลการเรียนในระดับปริญญาตรี (b) ผลการเรียนในระดับปริญญาตรี, สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 32 พบว่า มี 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ผลิตภาพของการศึกษาของนิสิต(ผลการเรียน)ในระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐานและคะแนนดิบ รวมทั้งสร้างสมการถดถอยพหุคูณ ดังตาราง 23

ตาราง 33 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เมื่อใช้ผลิตภาพทางการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 เป็นเกณฑ์

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error Of The Estimate
ผลการเรียนในระดับปริญญาตรี (X ₁₁)	.339a	0.115	0.108	0.22877
ผลการเรียนในระดับปริญญาตรี, สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี (X ₁₁ , X ₁₂)	.385b	0.148	0.135	0.22525

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 33 พบว่า เมื่อพิจารณาโดยรวม ตัวแปรอิสระทุกตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลิตภาพของการศึกษาของนิสิต(ผลการเรียน)ในระดับปริญญาโทได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ค่า Sig. of F น้อยกว่า .05) โดยค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ มีค่าเท่ากับ 0.482และค่าสัมประสิทธิ์

การกำหนด (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.233 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวแปรแล้ว พบว่า มีเพียงสองตัวแปรที่อธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้คือ ผลการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี และสาขาวิชาในระดับปริญญาตรี ซึ่งมีอิทธิพลทางบวกต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิต (ผลการเรียน) ในระดับปริญญาโท จากนั้นจึงคำนวณหาค่าน้ำหนักความสำคัญของการพยากรณ์ และสร้างสมการพยากรณ์ผลการเรียนในระดับปริญญาโทของนิสิต

ตาราง 34 ค่าน้ำหนักความสำคัญของการพยากรณ์ที่ส่งผลกระทบต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547
โดยวิธี Stepwise

ตัวแปรพยากรณ์	b	SEb	Beta	t
คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (X11)	0.234	0.051	0.379	4.555*
สาขาวิชาที่ศึกษาเดิม (X12)	0.044	0.019	0.188	2.258*
$R = 0.385$; $R^2 = 0.148$; $SE_{est} = .225$; $a = 2.773$				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 34 ค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนดิบของคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี และสาขาวิชาที่ศึกษาเดิม ส่งผลทางบวกต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิต (ผลการเรียน) ในระดับปริญญาโท มีค่าเท่ากับ 0.234 และ 0.04 ตามลำดับ ส่วนค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.379 และ 0.118 ตามลำดับ โดยคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรีส่งผลทางบวกต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิต (ผลการเรียน) ในระดับปริญญาโทสูงสุด และสาขาวิชาที่ศึกษาเดิมส่งผลทางบวกต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิต (ผลการเรียน) ในระดับปริญญาโทต่ำสุด

ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี สาขาวิชาที่ศึกษาเดิม และผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิต (ผลการเรียน) ในระดับปริญญาโท มีค่าเท่ากับ 0.385 โดยตัวแปรพยากรณ์ทั้งสอง สามารถพยากรณ์ผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิต (ผลการเรียน) ในระดับปริญญาโท ได้ร้อยละ 14.8 และมีความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ 0.225

สมการพยากรณ์ผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโทในรูปคะแนนดิบ สามารถเขียนได้ดังนี้

$$Y = 2.773 + 0.234 (X_{11}) + 0.044 (X_{12})$$

สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโทในรูปคะแนนมาตรฐาน
สามารถเขียนได้ดังนี้

$$Z = 0.379 (Z_{11}) + 0.188 (Z_{12})$$

กลุ่มสาขาวิชา	มนุษยศาสตร์ (ลำดับที่)	วิทยาศาสตร์ (ลำดับที่)	วิทยาศาสตร์สุขภาพ (ลำดับที่)	ศิลปกรรมศาสตร์ (ลำดับที่)	ศึกษาศาสตร์ (ลำดับที่)	สังคมศาสตร์ (ลำดับที่)	รวม	ระดับ
- ผลิตภาพของนิสิต (ข้อมูลจากความคิดเห็น)								
ระดับความรู้ (ค่าเฉลี่ย)	3.888 (3)	3.833 (4)	4.052 (1)	3.666 (5)	3.932 (2)	3.833 (4)	3.916	มาก
ระดับความคิด (ค่าเฉลี่ย)	3.466 (4)	3.444 (5)	3.489 (2)	3.277 (6)	3.597 (1)	3.485 (3)	3.539	มาก
ระดับความสามารถ (ค่าเฉลี่ย)	3.144 (6)	3.388 (3)	3.468 (2)	3.333 (4)	3.506 (1)	3.166 (5)	3.395	ปานกลาง
ระดับจริยธรรม (ค่าเฉลี่ย)	4.016 (2)	3.916 (3)	3.718 (4)	3.916 (3)	4.045 (1)	3.5 (5)	3.901	มาก
- ระดับจริยธรรม (ข้อมูลจากแบบทดสอบ)								
ระดับจริยธรรม (ค่าเฉลี่ย)	2.46	2.61	2.37	2.56	2.46	2.37	2.443	ตามเกณฑ์
เชิงปริมาณ	ตามเกณฑ์	เหนือเกณฑ์	ตามเกณฑ์	เหนือเกณฑ์	ตามเกณฑ์	ตามเกณฑ์		
ระดับความรู้ (GPA)	3.44	3.4	3.57	3.94	3.6	3.57	3.57	ดีมาก
ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลิตภาพของการศึกษา								
- ด้านการจัดสรรเวลา	5.79	7.8	3.69	6.5	4.97	5.14	5.39	
การอ่านและทบทวนตำราเรียนต่อวัน (จำนวนชั่วโมงโดยเฉลี่ย)	1.31	2.2	1.2	1.1	1.45	1.37	1.38	
อ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวัน (จำนวนชั่วโมงโดยเฉลี่ย)	0.4	1.2	0.41	1	0.45	0.43	0.44	
อ่านทบทวนก่อนสอบต่อวัน (จำนวนชั่วโมง โดยเฉลี่ย)	4.08	4.4	2.08	4.4	3.07	3.34	3.57	
- ด้านค่าใช้จ่าย								
ค่าตำราและวัสดุอุปกรณ์ (บาท : เดือน)	2233.33	1666	1343.75	1000	1586.8	1273.91	1564.77	

ตาราง 35 (ต่อ)

กลุ่มสาขาวิชา ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษา	มนุษยศาสตร์	วิทยาศาสตร์	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	ศิลปกรรมศาสตร์	ศึกษาศาสตร์	สังคมศาสตร์	รวม
- ด้านปัจจัยพื้นฐานทางการศึกษา							
สาขาวิชาที่ศึกษา: ตรงสาขาเดิมในระดับป.ตรี	4	2	7	0	22	5	40
เกี่ยวข้องกับสาขาเดิมในระดับป.ตรี	7	1	3	2	25	7	45
ไม่เกี่ยวข้องกับสาขาเดิมในระดับป.ตรี	3	0	3	1	14	6	27
ไม่เกี่ยวข้องกับสาขาเดิมในระดับป.ตรี แต่ เกี่ยวกับงานที่ทำ	1	0	3	0	11	5	20
เกรดเฉลี่ยในระดับปริญญาตรี (ค่าเฉลี่ย)	3.02	3.01	2.95	3.21	3.06	2.88	3.02
- ด้านปัจจัยทางสังคม	3.19	3.28	2.80	2.79	3.08	2.77	3.124
พฤติกรรมในการเรียน	3.83	3.93	3.76	3.85	3.93	3.58	3.84
(ค่าเฉลี่ย ระดับการปฏิบัติ)	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก
พฤติกรรมการสอนและประเมินผลของอาจารย์	4.01	3.33	3.83	4	3.95	3.71	3.89
(ค่าเฉลี่ย ระดับการปฏิบัติ)	มาก	ปานกลาง	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก
ปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	1.74	2.58	0.83	0.54	1.38	1.03	1.65
(ค่าเฉลี่ย ระดับการปฏิบัติ)	น้อย	ปานกลาง	ไม่มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด	น้อย

* ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.00 หมายถึง มีระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมเหนือเกณฑ์ ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมตามเกณฑ์ ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมก่อนเกณฑ์

ตาราง 35 (ต่อ)

ผลต่อผลิิตภาพของการศึกษา	ทุกกลุ่มสาขา		HM		PE		ED		SS	
	ส่งผล	ไม่ส่งผล	ส่งผล	ไม่ส่งผล	ส่งผล	ไม่ส่งผล	ส่งผล	ไม่ส่งผล	ส่งผล	ไม่ส่งผล
- ด้านการจัดสรรเวลา										
การอ่านและทบทวนตำราเรียนต่อวัน		/		/		/		/		/
อ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวัน		/		/		/	/			/
อ่านทบทวนก่อนสอบ		/		/		/		/		/
- ด้านค่าใช้จ่าย										
ค่าตำราและวัสดุอุปกรณ์ (บาท : เดือน)		/		/		/		/		/
- ด้านปัจจัยพื้นฐานทางการศึกษา										
สาขาวิชาที่ศึกษา	/		/		/			/		/
เกรดเฉลี่ยในระดับปริญญาตรี (ค่าเฉลี่ย)	/		/		/		/			/

หมายเหตุ : HM แทน กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ PE แทน กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ED แทน กลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ SS แทน กลุ่มสาขาวิชา สังคมศาสตร์

เนื่องจากกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์มีจำนวนประชากรน้อย จึงไม่สามารถนำมาแสดงผลได้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547 ในด้าน ความรู้ ความคิด ความสามารถ จริยธรรม รวมทั้งระดับของความรู้ (ผลการเรียน หรือค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม) และระดับจริยธรรม โดยแยกตามกลุ่มสาขาวิชา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษาในด้านคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547 ได้แก่ ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร ปัจจัยพื้นฐานทางการศึกษา และปัจจัยทางสังคม
3. เพื่อศึกษาผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปีการศึกษา 2547 อันเนื่องจากการจัดสรรทรัพยากร พื้นฐานทางการศึกษา และปัจจัยทางสังคม

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็น นิสิต ในระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547 จำนวนทั้งสิ้น 132 คน แบ่งตามกลุ่มสาขาวิชาต่างๆ ดังนี้ กลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์ จำนวน 15 คน กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์ จำนวน 3 คน กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 16 คน กลุ่มสาขาวิชา ศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 3 คน กลุ่มสาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ จำนวน 72 คน และกลุ่มสาขาวิชา สังคมศาสตร์ จำนวน 23 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเก็บรวบรวม ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพของนิสิต ผลผลิตภาพของการศึกษา (คะแนนเฉลี่ยสะสม) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตภาพของการศึกษา และจริยธรรมของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547 จำนวน 1 ชุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและแบบสอบถามเชิงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบไปด้วย แบบมาตราส่วนประมาณค่า

(Rating Scale) จำนวน 4 ด้าน 2 ชุด เป็นจำนวน 42 ข้อ คำถามแบบเติมคำตอบ และแบบตรวจรายการ จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ คณะที่กำลังศึกษา คะแนนเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านการจัดสรรทรัพยากร ด้านเวลาและค่าใช้จ่าย ของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถามประกอบไปด้วยข้อคำถามแบบเติมคำตอบ จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบไปด้วยข้อคำถามแบบเติมคำตอบ แบบตรวจรายการ จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ พื้นฐานการศึกษาเดิม และคะแนนเฉลี่ยเดิม และลักษณะนิสัยในการเรียน โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 4 ด้าน 20 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านสังคมทั่วไปของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบไปด้วย ข้อคำถามแบบเติมคำตอบ ตรวจรายการ ได้แก่ ที่พักและภูมิฐานะ จำนวน 2 ข้อ ปัญหาต่างๆ ของนิสิต จำนวน 8 ข้อ และมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ได้แก่ พฤติกรรมการสอนและการประเมินผล จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถามประกอบไปด้วยข้อคำถามแบบเลือกตอบ 7 ด้าน จำนวน 50 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ผลิตภาพของการศึกษาและปัจจัยที่ส่งผลของนิสิต ระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง กับนิสิตระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาครบทุกรายวิชา และสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ผ่านแล้ว หรือจบการศึกษาแล้ว ในระหว่างวันที่ 8 – 18 กรกฎาคม 2550 จำนวน 132 คน และได้กลับคืนมาครบทุกฉบับ

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่นิสิตตอบมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบและนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล

1. รวบรวมเอกสาร และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทั้งหมด
2. นำแบบสอบถามที่ได้ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วมาลงรหัส เพื่อประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์
3. นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้ว ไปบันทึกในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนิสิตในระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547 ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิภาค ที่พัก และกลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษา โดยอาศัยสถิติ จำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย
2. วิเคราะห์ผลผลิตภาพของนิสิตในระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547 ในด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ จริยธรรม รวมทั้งระดับของความรู้ (ผลการเรียน หรือค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม) และระดับจริยธรรม โดยอาศัยสถิติ จำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย แยกตามกลุ่มสาขาวิชา
3. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547 ได้แก่ ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร ปัจจัยพื้นฐานทางการศึกษา และปัจจัยทางสังคม โดยอาศัยสถิติ จำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย แยกตามกลุ่มสาขาวิชา
4. วิเคราะห์ผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 โดยมีตัวแปรด้านการจัดสรรทรัพยากร ได้แก่ การจัดสรรเวลา การจัดสรรค่าใช้จ่าย ด้านปัจจัยพื้นฐานทางการศึกษา ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาที่ศึกษาเดิม และผลผลิตภาพของการศึกษา กระทำโดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สรุปผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลแยกตามความมุ่งหมายได้ดังนี้

1. นิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 มีความคิดเห็นว่าตนได้รับการพัฒนา ความคิด ความรู้ ความสามารถ และจริยธรรม จากการศึกษาในระดับปริญญาโท ในระดับมาก ($\mu = 3.668$) โดยมีการพัฒนาเรียงตามลำดับมากน้อยดังนี้ การพัฒนาความรู้ ($\mu = 3.916$) การพัฒนาจริยธรรม ($\mu = 3.901$) การพัฒนาความคิด ($\mu = 3.539$) ทั้งนี้โดยมีการพัฒนาความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.395$) เมื่อพิจารณาแยกเป็นกลุ่มสาขา พบว่าผลผลิตภาพของนิสิตทุกกลุ่มสาขาอยู่ในระดับมาก ยกเว้นกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ซึ่งมีผลผลิตภาพอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้านพบว่า ผลผลิตภาพของบัณฑิตได้รับการพัฒนาแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม **กลุ่มแรก**คือกลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ ซึ่งมีระดับการพัฒนาของผลผลิตภาพ ด้านความรู้ ความคิด และจริยธรรม อยู่ในระดับมาก และมีการพัฒนาด้านความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง **กลุ่มที่สอง** บัณฑิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์สุขภาพ และศิลปกรรมศาสตร์ มีระดับการพัฒนาของ

ผลิตภาพอยู่ในระดับในด้านความรู้ และจริยธรรมในระดับมาก ในขณะที่ระดับการพัฒนาด้านความคิด และความสามารถ อยู่ในระดับปานกลาง และ**กลุ่มที่สาม** บัณฑิตกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีระดับการพัฒนาของผลิตภาพ ด้านความรู้อยู่ในระดับมาก และด้านความคิด ความสามารถ จริยธรรม อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาระดับการพัฒนาของผลิตภาพในด้านต่างๆ โดยเรียงลำดับความมากน้อยของค่าเฉลี่ย พบว่าบัณฑิตกลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของผลิตภาพเป็นลำดับที่1 ถึงสามด้าน ได้แก่ด้านความคิด ความสามารถ และจริยธรรม

จากการวิเคราะห์ผลิตภาพของนิสิตในด้านจริยธรรม โดยอาศัยข้อมูลจากแบบทดสอบ โดยใช้เกณฑ์ของโคลท์เบอร์กพบว่า ผลิตภาพโดยรวมของนิสิตในด้านจริยธรรม อยู่ในระดับตามเกณฑ์($\mu = 2.443$) เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มสาขา พบว่าเป็นไปตามเกณฑ์4กลุ่มสาขาวิชาคือ กลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์สุขภาพ ศึกษาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ และเหนือเกณฑ์ 2กลุ่มสาขาวิชาคือ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์

จากการวิเคราะห์ผลิตภาพของนิสิตในด้านความรู้ โดยอาศัยข้อมูลจากผลการเรียนหรือคะแนนเฉลี่ยสะสมเมื่อศึกษาครบทุกรายวิชาในระดับปริญญาโท พบว่าผลิตภาพโดยรวมของนิสิตในด้านความรู้ อยู่ในระดับดีมาก ($\mu = 3.57$) เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มสาขา พบว่า อยู่ในระดับดีมาก 4กลุ่ม คือ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ศิลปกรรมศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ และอยู่ในระดับดี 2 กลุ่มสาขาวิชา คือกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์

2.จากการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลิตภาพของการศึกษาของนิสิต พบว่า นิสิตจัดสรรทรัพยากรด้านการใช้เวลา เฉลี่ยรวม 5.39 ชั่วโมง ต่อวัน เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้านพบว่า นิสิตจัดสรรเวลาในการอ่านและทบทวนตำราเรียนต่อวัน โดยเฉลี่ย 1 ชั่วโมง 38 นาที อ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวัน โดยเฉลี่ย 44 นาที อ่านทบทวนตำราก่อนสอบต่อวัน โดยเฉลี่ย 3 ชั่วโมง 57 นาที

เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มสาขาพบว่า นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์มีการจัดสรรเวลาเพื่อใช้ในการศึกษาต่อวันโดยรวมมากที่สุด($\Sigma\mu = 8.20$ ชม. : วัน) รองลงมาตามลำดับคือกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ ($\Sigma\mu = 6.5$ ชม. :วัน) มนุษยศาสตร์($\Sigma\mu = 6.19$ ชม. : วัน) ศึกษาศาสตร์ ($\Sigma\mu = 5.37$ ชม. : วัน) สังคมศาสตร์ ($\Sigma\mu = 5.14$ ชม. : วัน) และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ($\Sigma\mu = 4.09$ ชม. : วัน)

ในด้านการจัดสรรค่าใช้จ่ายเพื่อใช้ในการเรียน นิสิตใช้จ่ายเป็นค่าตำราและวัสดุอุปกรณ์เฉลี่ยรวมเป็นเงิน 1564.77 บาทต่อเดือน เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มสาขาพบว่า นิสิตกลุ่ม

สาขาวิชามนุษยศาสตร์ ใช้จ่ายเป็นค่าตำราและวัสดุอุปกรณ์มากที่สุด เฉลี่ยเป็นเงิน 2233.33 บาท ต่อเดือน เมื่อเปรียบเทียบกับสาขาวิชาอื่นๆ

ในด้านปัจจัยพื้นฐานทางการศึกษาของนิสิต พบว่า นิสิตเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทในสาขาที่เกี่ยวข้องกับสาขาเดิมในระดับปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1 โดยนิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ศึกษาต่อตรงสาขาเดิมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.66 ของกลุ่มสาขาเมื่อเปรียบเทียบกับสาขาวิชาอื่นๆ และนิสิตมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเมื่อศึกษาครบทุกรายวิชาในระดับปริญญาตรี โดยเฉลี่ยที่ระดับ 3.02 เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มสาขาวิชา พบว่า กลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยสะสมเมื่อศึกษาครบทุกรายวิชาในระดับปริญญาตรีสูงสุด ที่ระดับ 3.21 และรองลงมาได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ ที่ระดับ 3.06

3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับผลผลิตทางการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ผลการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี และสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ กับผลผลิตทางการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท มี 10 ปัจจัย ได้แก่ จำนวนชั่วโมงที่อ่านและทบทวนตำราเรียนต่อวัน จำนวนชั่วโมงที่อ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวัน จำนวนชั่วโมงที่อ่านทบทวนตำราก่อนสอบต่อวัน จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าในห้องสมุดต่อวัน จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆต่อวัน จำนวนชั่วโมงในการเดินทางมาเรียนต่อวัน จำนวนครั้งในการขาดเรียนโดยเฉลี่ย จำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการพักผ่อนต่อวัน ค่าวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้เพื่อการศึกษา และค่ารักษาพยาบาลปัจจัยที่ส่งผลต่อผลผลิตทางการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท เรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปน้อยที่สุด ได้แก่ ผลการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี และสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี และร่วมกันส่งผลต่อผลผลิตทางการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท ได้ร้อยละ 14.80

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นปีการศึกษา 2547 มีความคิดเห็นว่ตนได้รับการพัฒนา ความคิด ความรู้ ความสามารถ และจริยธรรม จากการศึกษาระดับปริญญาโท ในระดับมาก ($\mu = 3.668$) โดยมีการพัฒนาเรียงตามลำดับมากน้อยดังนี้ การพัฒนาความรู้ ($\mu = 3.916$) การพัฒนาจริยธรรม ($\mu = 3.901$) การพัฒนาความคิด ($\mu = 3.539$) ทั้งนี้โดยมีการพัฒนาความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.395$) เนื่องจาก การศึกษาระดับปริญญาโทมีลักษณะการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ คิด วิเคราะห์และ พัฒนาตนเอง สร้างนวัตกรรมหรือสร้างงานใหม่ ซึ่งเป็นทักษะที่ไม่ได้มีการเน้นในระดับปริญญาตรี

ในขณะที่การพัฒนาด้านความรู้ ความคิด และจริยธรรมนั้น เป็นไปในลักษณะต่อเนื่อง และเพิ่มขึ้นมาจากการศึกษาตั้งแต่ขั้นต้นจนถึงระดับปริญญาตรี สอดคล้องกับที่ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2543: 7-9) กล่าวไว้ว่า เงื่อนไขการเรียนรู้สำหรับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาโทนั้นจะต้องมีหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้และแสวงหาความรู้ที่ลึกซึ้ง มีกระบวนการสร้างองค์ความรู้ด้วยการวิจัยที่ชัดเจน นอกจากนี้ยังต้องมีหลักสูตรหรือรายวิชาที่มีการวิเคราะห์ เชื่อมโยงกับสาขาอื่นๆ และเชื่อมโยงงานที่จะไปทำเมื่อจบการศึกษา ในส่วนของการเรียนการสอนก็ต้องเป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้สอน ผู้เรียน และผู้เรียนด้วยกัน ด้วยกระบวนการของการจัดทำโครงการ การทำวิจัย การวิเคราะห์วิจารณ์โครงการและการวิจัยนั้น ด้วยกระบวนการสัมมนา จนสามารถสร้างแนวคิดที่ชัดเจนตกผลึกเป็นของตนเองได้ ในขณะเดียวกันก็ต้องมีโครงการและ/หรือกรณีศึกษาเพื่อสะท้อนนวัตกรรมและความรับผิดชอบต่อวิชาการและสังคม

จากการวิเคราะห์ผลผลิตภาพของนิสิตในด้านจริยธรรม โดยอาศัยข้อมูลจากแบบทดสอบโดยใช้เกณฑ์ของโคลห์เบิร์กพบว่า ผลผลิตภาพโดยรวมของนิสิตในด้านจริยธรรม อยู่ในระดับตามเกณฑ์ ($\mu = 2.443$) เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มสาขา พบว่ามีนิสิตที่มีระดับจริยธรรมเหนือเกณฑ์ 2 กลุ่มสาขาวิชาคือ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ ระดับจริยธรรมของนิสิตปริญญาโท ในเชิงปริมาณ นิสิตในระดับปริญญาโทมีระดับจริยธรรมอยู่ในระดับตามเกณฑ์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับทฤษฎีของโคลห์เบิร์ก (Kolhberg, 1969: 391) ที่กล่าวว่า ระดับที่ 2 ระดับจริยธรรมตามกฎเกณฑ์สังคม (Conventional) เป็นระดับจริยธรรมของผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี พัฒนาการจริยธรรมระดับนี้ ผู้ทำถือว่า การประพฤติตนตาม ความคาดหวัง ของผู้ปกครอง บิดามารดา กลุ่มที่ตนเป็นสมาชิกหรือของชาติ เป็นสิ่งที่ควรจะทำหรือทำความผิดเพราะกลัวว่า ตนจะไม่เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ผู้แสดงพฤติกรรมจะไม่คำนึงถึงผลตามที่จะเกิดขึ้นแก่ตนเอง ถือว่าความซื่อสัตย์ ความจงรักภักดี เป็นสิ่งสำคัญ ทุกคนมีหน้าที่จะรักษามาตรฐานทางจริยธรรม ระดับนี้เป็น 2 ชั้น คือ

2.1 ความคาดหวังและการยอมรับในสังคม สำหรับ “เด็กดี” (Interpersonal Concordance of “good boy, nice girl” Orientation)

2.2 กฎและระเบียบ (“Law-and order” Orientation) การทำถูกไม่ประพฤติผิด คือ การทำ ตามหน้าที่ประพฤติตนไม่ผิดกฎหมาย และรักษาระเบียบแบบแผนของสังคม

ซึ่งแสดงว่านิสิตในระดับปริญญาโท ซึ่งมีอายุเกิน 21 ปี ขึ้นไป ตามทฤษฎีของโคลห์เบิร์ก ควรอยู่ในระดับ เหนือเกณฑ์ แต่ยังไม่สามารถตีความหมายของ หลักการและมาตรฐานทางจริยธรรมด้วยวิจารณญาณ ก่อนที่จะยึดถือเป็นหลักฐานของความประพฤติที่จะปฏิบัติตาม อาจเป็นเพราะนิสิตในระดับปริญญาโท ภาคปกติ ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 22-26 ปี ถึง 57.6 เปอร์เซนต์(ตาราง 1) อันเป็นช่วงที่เพิ่งจะพ้นจากระดับปริญญาตรีไม่นาน และส่วนใหญ่ไม่ได้

ทำงาน หรือทำงานไม่นาน และเรียนต่อทันที ทำให้ขาดประสบการณ์ในสังคมทำงานที่ต้องอาศัย จริยธรรมระดับสูง นิสิตยังใช้ชีวิตอยู่ในสังคมการเรียนการสอน ซึ่งยังมีอาจารย์ผู้สอน คอยดูแล และชี้แนะ นิสิตจึงยังขาดทักษะที่จำเป็นในการพัฒนาจริยธรรมของตนให้ขึ้นไปสู่การเลือกสิ่ง ที่ “ถูก” “ผิด” จากมโนธรรมที่ตนเลือกยึดถือ

จากการวิเคราะห์ผลผลิตภาพของนิสิตในด้านความรู้ โดยอาศัยข้อมูลจากผลการเรียนหรือ คะแนนเฉลี่ยสะสมเมื่อศึกษาครบทุกรายวิชาในระดับปริญญาโท พบว่าผลผลิตภาพโดยรวมของนิสิต ในด้านความรู้ อยู่ในระดับดีมาก ($\mu = 3.57$) เนื่องจากผลการเรียนในระดับปริญญาโท ทาง มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ว่า นิสิตต้องมีผลการเรียนไม่ต่ำกว่า 3.00 จึงจะสามารถจบการศึกษาได้ และนิสิตส่วนมากมีผลการเรียนในระดับปริญญาตรีที่สูง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับ 3.02 (ตาราง 33) นิสิตที่มีผลการเรียนดี ในระดับปริญญาตรี มักเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ ทะเยอทะยาน กระตือรือร้น รู้จักพึ่งตนเอง และรู้วิธีวางแผนการเรียนที่ดี เป็นผลให้ผลการเรียนในระดับปริญญา โทสูงตามไปด้วย

2. จากการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท พบว่า นิสิตจัดสรรทรัพยากรด้านการใช้เวลา เฉลี่ยรวม 5.39 ชั่วโมง ต่อวัน เมื่อพิจารณาแยกเป็น รายด้านพบว่า นิสิตจัดสรรเวลาในการอ่านทบทวนตำราก่อนสอบต่อวันมากที่สุด โดยเฉลี่ย 3 ชั่วโมง 57 นาที เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มสาขาพบว่า นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์มีการ จัดสรรเวลาเพื่อใช้ในการศึกษาต่อวันโดยรวมมากที่สุด ($\Sigma\mu = 8.20$ ชม. : วัน)

ในด้านการจัดสรรค่าใช้จ่ายเพื่อใช้ในการเรียน นิสิตใช้จ่ายเป็นค่าตำราและวัสดุอุปกรณ์ เฉลี่ยรวมเป็นเงิน 1564.77 บาทต่อเดือน เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มสาขาพบว่า นิสิตกลุ่ม สาขาวิชามนุษยศาสตร์ ใช้จ่ายเป็นค่าตำราและวัสดุอุปกรณ์มากที่สุด เฉลี่ยเป็นเงิน 2233.33 บาท ต่อเดือน เมื่อเปรียบเทียบกับสาขาวิชาอื่นๆ อาจเป็นเพราะนิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ โดย ส่วนมากศึกษาอยู่ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งใช้ตำราภาษาต่างประเทศในการ เรียนการสอน และการค้นคว้าอ้างอิง ทำให้เกิดค่าใช้จ่ายในการซื้อตำราและวัสดุอุปกรณ์สูงกว่า สาขาวิชาอื่นๆ

ในด้านปัจจัยพื้นฐานทางการศึกษาของนิสิต พบว่า นิสิตเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทใน สาขาที่เกี่ยวข้องกับสาขาเดิมในระดับปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1 ซึ่ง นิสิตส่วนมากนิยมศึกษาต่อในสาขาเดิม เนื่องจากนิสิตมีความต้องการในการศึกษาต่อเนื่องเพื่อ เพิ่มพูนความรู้ที่มีอยู่เดิมในมากขึ้น และลึกซึ้งขึ้น และนิสิตส่วนมาก มีผลการเรียนในระดับ ปริญญาโทที่อยู่ในระดับสูง(ตาราง 33) แสดงให้เห็นว่าการศึกษาต่อตรงสาขาเดิม ส่งผลให้นิสิต สามารถศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ได้เป็นอย่างดี

นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ศึกษาต่อตรงสาขาเดิมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.66 ของกลุ่มสาขาเมื่อเปรียบเทียบกับสาขาวิชาอื่นๆ อาจเป็นเพราะนิสิตที่จะสามารถศึกษาต่อในสาขาวิทยาศาสตร์ในระดับปริญญาโท ซึ่งเป็นการศึกษาขั้นสูง จำเป็นจะต้องมีพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์เป็นอย่างดี อันเป็นความรู้เฉพาะด้าน นิสิตที่จบการศึกษาจากสาขาอื่นจึงไม่สามารถศึกษาต่อในสาขาวิทยาศาสตร์ได้ และนิสิตมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเมื่อศึกษาครบทุกรายวิชาในระดับปริญญาตรี โดยเฉลี่ยที่ระดับ 3.02 เนื่องจากนิสิตที่มีผลการเรียนดี มักมีลักษณะนิสัยที่มีความพยายาม อดทน มีความวิริยะอุตสาหะ ส่งผลให้มีความมุ่งมั่นในการศึกษาต่อสูงกว่านิสิตที่มีผลการเรียนในระดับปริญญาตรีต่ำ

3.จากการวิเคราะห์ผลต่อผลิตภาพของการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ได้แก่ ผลการเรียนในระดับปริญญาตรี (X_{11}) และสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี (X_{12})

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ กับผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท มี 10 ปัจจัย ได้แก่ จำนวนชั่วโมงที่อ่านและทบทวนตำราเรียนต่อวัน (X_1) จำนวนชั่วโมงที่อ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวัน (X_2) จำนวนชั่วโมงที่อ่านทบทวนตำราก่อนสอบต่อวัน (X_3) จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าในห้องสมุดต่อวัน (X_4) จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ต่อวัน (X_5) จำนวนชั่วโมงในการเดินทางมาเรียนต่อวัน (X_6) จำนวนครั้งในการขาดเรียนโดยเฉลี่ย (X_7) จำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการพักผ่อนต่อวัน (X_8) ค่าวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้เพื่อการศึกษา (X_9) และค่ารักษาพยาบาล (X_{10})

3.1 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับผลิตภาพการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท คือผลการเรียนในระดับปริญญาตรี และสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

3.1.1 ผลการเรียนในระดับปริญญาตรี มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลิตภาพทางการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านิสิตที่มีผลการเรียนในระดับปริญญาตรีสูง จะมีผลิตภาพของการศึกษาในระดับปริญญาโทสูง ทั้งนี้เพราะนิสิตที่มีผลการเรียนในระดับปริญญาตรีสูง มักเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ ทะเยอทะยาน กระตือรือร้น รู้จักพึ่งตนเอง และรู้วิธีวางแผนการเรียนที่ดี สอดคล้องกับผลการวิจัยของศุภวรรณพันธุ์ภักดี (2547) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ผลการศึกษาพบว่า ผลการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่6 เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกและสามารถพยากรณ์ผลการเรียนรวมด้านความสามารถเชิงปฏิบัติการได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถพยากรณ์ได้

ร้อยละ 5.3 จามรรัตน์ เปรมปราโมทย์ (2529) ได้ศึกษาองค์ประกอบบางประการที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ประเภทบุคคลภายนอก ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 1 ผลการศึกษาพบว่า พื้นความรู้เดิมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.1.2 สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านิสิตที่ศึกษาต่อในสาขาเดิมในระดับปริญญาตรี หรือเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาเดิมที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี จะมีผลผลิตภาพของการศึกษาสูง สนทยา เขมวิรัตน์ (2542) ได้ศึกษาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สายบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเขตพัฒนียการพระนคร ชั้นปีที่ 2 จำนวน 281 คน ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ ภูมิหลังของนิสิตและสภาพแวดล้อมทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่พยากรณ์ผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ พื้นความรู้เดิม โดยมีอำนาจในการพยากรณ์ร้อยละ 26.60 และบลูม (Bloom, 1976 อ้างถึงใน ฉวีวรรณ, 2531: 33) ได้ให้ความสำคัญความรู้พื้นฐานเดิมว่า เป็นสิ่งที่แสดงถึงประสบการณ์เกี่ยวกับความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเรียนที่สูงขึ้น

พื้นความรู้เดิมดังกล่าว หมายถึงถึงสาขาวิชาที่ศึกษาเดิม เนื่องจากสาขาวิชาที่ศึกษาเดิม บ่งชี้ถึงพื้นฐานความรู้ที่ผู้เรียนมีอยู่ หากผู้เรียนศึกษาในสาขาวิชาที่ตรงกับสาขาที่เคยศึกษามา ก็จะทำให้มีพื้นฐานในการต่อยอดการศึกษาได้ดีกว่าบุคคลอื่น ที่มีพื้นฐานทางการศึกษาที่ไม่ต่อเนื่อง หรือเกี่ยวข้องกันกับสาขาที่ศึกษาในปัจจุบัน

3.2 ปัจจัยที่พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ กับผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท มีอยู่ 10 ปัจจัย ได้แก่ จำนวนชั่วโมงที่อ่านและทบทวนตำราเรียนต่อวัน, จำนวนชั่วโมงที่อ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวัน, จำนวนชั่วโมงที่อ่านทบทวนตำราก่อนสอบต่อวัน, จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าในห้องสมุดต่อวัน, จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ต่อวัน, จำนวนชั่วโมงในการเดินทางมาเรียนต่อวัน, จำนวนครั้งในการขาดเรียนโดยเฉลี่ย, จำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการพักผ่อนต่อวัน, ค่าวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้เพื่อการศึกษา และค่ารักษาพยาบาล

3.2.1 จำนวนชั่วโมงที่อ่านและทบทวนตำราเรียนต่อวัน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตภาพทางการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท เนื่องจากกระบวนการเรียนการสอนมักเป็นไปในทางประยุกต์ ใช้ความรู้ การทำความเข้าใจในชั้นเรียนและการฝึกฝนทักษะในการนำเสนอความคิดเห็น ได้ตอบระหว่างผู้เรียนและผู้สอนเป็นส่วนใหญ่ ตำราเรียนจึงมีความสำคัญในแง่เป็นเนื้อหาวิชาที่ผู้เรียนควรทำความเข้าใจและคิดพัฒนาต่อยอดขึ้นไป ดังนั้น จำนวนชั่วโมง

ที่อ่านและทบทวนตำราเรียนต่อวัน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตทางการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท

3.2.2 จำนวนชั่วโมงที่อ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวัน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตทางการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท เนื่องจากการศึกษาในระดับปริญญาโท มุ่งเน้นในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ต่อยอดความรู้ที่มีอยู่เดิมให้เพิ่มมากขึ้น ในการเรียนในระดับปริญญาโทแต่ละครั้งใช้เวลาหลายชั่วโมง ซึ่งเป็นการเรียนที่ค่อนข้างเข้มข้น ผู้ที่ศึกษาในระดับนี้ ย่อมมีวุฒิภาวะและสมรรถนะในการฟังคำบรรยายและทำความเข้าใจในชั้นเรียนได้ดีกว่าผู้เรียนที่ศึกษาในระดับต่ำกว่า และมีอายุน้อยกว่า ดังนั้น จำนวนชั่วโมงที่อ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวัน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตทางการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท

3.2.3 จำนวนชั่วโมงที่อ่านทบทวนตำราก่อนสอบต่อวัน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตทางการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท การเรียนการสอนในระดับปริญญาโทมุ่งเน้นในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ต่อยอดความรู้ที่มีอยู่เดิมให้เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับไพฑูรย์ สีนลา-รัตน์ (2543) ที่กล่าวว่า ในส่วนของการเรียนการสอนก็ต้องเป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้สอน ผู้เรียน และผู้เรียนด้วยกัน ด้วยกระบวนการของการจัดทำโครงการ การทำวิจัย การวิเคราะห์วิจารณ์โครงการและการวิจัยนั้น ด้วยกระบวนการสัมมนา จนสามารถสร้างแนวคิดที่ชัดเจนตกผลึกเป็นของตนเองได้ ในขณะเดียวกันก็ต้องมีโครงการและ/หรือกรณีศึกษาเพื่อสะท้อนนวัตกรรมและความรับผิดชอบต่อวิชาการและสังคม กระบวนการสอบในระดับปริญญาโท จึงมุ่งวัดความรู้ และความสามารถในการนำหลักการ และทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ให้เกิดสิ่งใหม่ ดังนั้น จำนวนชั่วโมงที่อ่านทบทวนตำราก่อนสอบต่อวัน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตทางการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท

3.2.4 จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าในห้องสมุดต่อวัน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตทางการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท เพราะนิสิตในระดับปริญญาโทส่วนมาก มักเข้าห้องสมุดเพื่อการพูดคุยและปรึกษาเรื่องการเรียน และงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ผู้สอน มีการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในห้องสมุดเพื่อการศึกษางานวิจัย และข้อมูลปริยฐานิพนธ์ของลงมา วัตถุประสงค์ในการเข้าห้องสมุดจึงเป็นไปเพื่อการอื่นมากกว่าการค้นคว้าหาความรู้ ดังนั้น จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าในห้องสมุดต่อวัน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตทางการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท

3.2.5 จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ต่อวัน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตทางการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท นิสิตส่วนมากไม่ใช้สื่อต่างๆ เช่น สื่อวิทยุ , โทรทัศน์, อินเทอร์เน็ต และสื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อหาความรู้เพิ่มเติม แต่มักเป็นไปเพื่อความบันเทิงและ

รับรู้ข่าวสารประจำวันมากกว่า ดังนั้น จำนวนชั่วโมงในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ต่อวัน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท

3.2.6 จำนวนชั่วโมงในการเดินทางมาเรียนต่อวัน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตภาพทางการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท ไม่สอดคล้องกับ งานวิจัยของณฤศน์ สุนทรศิริ (2544: 56 - 59) ที่ว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาเรียนเป็นวันธรรมดา ต้องพบกับปัญหาการจราจรอย่างมาก แต่เนื่องจากในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศูนย์ประสานมิตร มีช่องทางในการเดินทางมาศึกษา สะดวกสบายและรวดเร็ว โดยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศูนย์ประสานมิตร มีที่ตั้งอยู่ใจกลางสุขุมวิท ก่อนหน้านี้ยังมีการสร้างรถไฟฟ้าใต้ดิน ทำให้เกิดขวางบริเวณช่องทางจราจร ทำให้เกิดการจราจรติดขัด นิสิตต้องใช้เวลาในการเดินทางมาก แต่ในปัจจุบันการก่อสร้างได้เสร็จสมบูรณ์และมีการคืนผิวจราจรแล้วจึงทำให้การเดินทางสะดวกขึ้น อีกทั้งรถไฟฟ้าใต้ดินได้เข้ามาเป็นช่องทางใหม่ทำให้ประหยัดเวลาในการเดินทางมากขึ้นทำให้สามารถจัดสรรและควบคุมเวลาในการเดินทางมาเรียนได้ ดังนั้น จำนวนชั่วโมงในการเดินทางมาเรียนต่อวัน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท

3.2.7 จำนวนครั้งในการขาดเรียนโดยเฉลี่ย ไม่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตภาพทางการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท เนื่องจากผู้เรียนในระดับปริญญาโท ภาคปกติ ต้องเป็นผู้ที่ไม่มีภาระงานประจำเป็นหลัก จึงจะสามารถเข้าเรียนในวันธรรมดาได้ แต่นิสิตส่วนมากมักทำงานพิเศษ หรืองานเล็กน้อยๆ ที่ไม่กำหนดเวลาเข้างานตายตัวเป็นประจำ เพื่อเป็นรายได้พิเศษ และบางส่วนต้องรับภาระช่วยเหลือครอบครัวเป็นบางครั้ง ทำให้ไม่สามารถมาเข้าชั้นเรียนได้ แต่ผู้ที่ศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนมากมีวัย วุฒิภาวะ และความรับผิดชอบที่แตกต่างกัน ดังนั้น จำนวนครั้งในการขาดเรียนโดยเฉลี่ย ไม่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท

3.2.8 จำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการพักผ่อนต่อวัน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตภาพทางการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท ผู้เรียนในระดับปริญญาโทมีจำนวนชั่วโมงในการพักผ่อนมากน้อยตามภาระหน้าที่ของแต่ละบุคคล โดยนิสิตบางส่วนใช้เวลาในการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ผู้สอน หรือธุระธุระส่วนตัวอื่นๆ แต่นิสิตบางส่วนใช้เวลาในการพักผ่อนเพื่อการสังสรรค์ และบันเทิง ซึ่งนิสิตในระดับปริญญาโท มีความหลากหลายในเรื่องอายุของผู้เรียน แตกต่างกับนิสิตในระดับปริญญาตรีที่มีช่วงอายุกำหนดไว้อย่างชัดเจน ทำให้นิสิตในระดับปริญญาโท มีชั่วโมงการพักผ่อนแตกต่างกันไปตามกิจกรรมที่ตนมีภาระต้องทำ ดังนั้นจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการพักผ่อนต่อวัน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท

3.2.9 ค่าวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้เพื่อการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท เนื่องจากในแต่ละสาขาวิชามีความจำเป็นในการใช้จ่ายเพื่อเป็นค่าตำราและวัสดุอุปกรณ์การเรียนที่แตกต่างกัน หรืออีกประการหนึ่ง ในส่วนของตำรา ผู้เรียนบางกลุ่มอาจเลือกการถ่ายเอกสาร หรือยืมจากห้องสมุด ทำให้มีค่าใช้จ่ายที่น้อยกว่านิสิตกลุ่มที่เลือกการซื้อ ดังนั้น ค่าวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้เพื่อการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท

3.2.10 ค่ารักษาพยาบาล ไม่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท เนื่องจากการรักษาพยาบาลที่แตกต่างกัน ทำให้มีค่ารักษาพยาบาลที่ต่างกัน ด้วย ยกตัวอย่างเช่น นิสิตที่มีอาการเจ็บป่วย ที่รักษาในสถานพยาบาล หรือโรงพยาบาลเอกชน ย่อมมีค่าใช้จ่ายสูงกว่านิสิตที่มีอาการเจ็บป่วยเหมือนกัน แต่ได้รับการรักษาในสถานพยาบาล หรือโรงพยาบาลของรัฐ ดังนั้น ค่ารักษาพยาบาล ไม่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตในระดับปริญญาโท

3.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท เรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปน้อยที่สุด ได้แก่ ผลการเรียนในระดับปริญญาตรี และสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี

3.3.1 ผลการเรียนในระดับปริญญาตรีส่งผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท เป็นลำดับแรก เนื่องจากการเรียนในระดับปริญญาตรี แสดงถึงประสิทธิภาพของการศึกษาของนิสิตว่าประสบความสำเร็จ หรือล้มเหลวในการศึกษา ผู้ที่มีผลการเรียนในระดับปริญญาตรีสูง แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในการเรียน ความขยัน ความสามารถในการเรียนที่ดี และอื่นๆ อีกหลายประการ ผู้ที่มีผลการเรียนในระดับปริญญาตรีสูง ย่อมมีผลผลิตภาพของการศึกษาระดับปริญญาโทสูง ดังนั้น ผลการเรียนในระดับปริญญาตรี จึงเป็นปัจจัยประการแรกที่ต้องคำนึงถึง

3.3.2 สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ส่งผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท เป็นลำดับสุดท้าย ถึงแม้ว่า สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีจะแสดงให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้เดิมของนิสิต อันจะส่งผลถึงผลผลิตภาพของการศึกษาในระดับปริญญาโท แต่ผู้ที่มีผลการเรียนในระดับปริญญาตรีที่สูง แต่ศึกษาต่อในสาขาวิชาที่ไม่เกี่ยวข้องกับสาขาเดิมในระดับปริญญาตรี อาจอาศัยความสามารถในการเรียน ความขยันและการวางแผนการเรียนที่ดีช่วยในการศึกษาได้บ้าง ดังนั้น สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ส่งผลต่อผลผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท เป็นลำดับสุดท้าย

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงแนวทางการพัฒนาผลิตภาพของนิสิตระดับปริญญาโท ซึ่งมีข้อเสนอแนะจากการศึกษาครั้งนี้ ต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ทราบว่านิสิตส่วนมากมีระดับการพัฒนาในด้านความสามารถต่ำกว่าด้านอื่นๆ อาจารย์ผู้สอนควรเน้นรูปแบบการสอนเพื่อช่วยในการพัฒนาความสามารถของนิสิต เช่นการประยุกต์ความรู้เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ หรือนวัตกรรมใหม่ๆ เป็นต้น

2. ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอน ควรมีการเรียนการสอนในวิชาที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมของนิสิต และกระตุ้นการเข้าชั้นเรียนโดยการคิดเกรด แบบผ่าน – ไม่ผ่าน เพื่อเป็นการยกระดับจริยธรรม ของนิสิตในระดับปริญญาโทให้สูงขึ้น หรือส่งเสริมให้มีกิจกรรมเพื่อการพัฒนาจริยธรรม ให้มากขึ้น

3. ผลการเรียนในระดับปริญญาตรี และสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีส่งผลต่อผลิตภาพของการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังนั้นเพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณารับนิสิตเข้าศึกษาต่อในปีการศึกษาต่อไป ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการคัดเลือกและกำหนดคุณสมบัติผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ควรคัดเลือกผู้ที่เลือกศึกษาต่อในกลุ่มสาขาวิชาที่ตรงกับสาขาวิชาในระดับปริญญาตรี หรือเกี่ยวข้องและมีผลการเรียนในระดับสูง

4. นิสิตควรเลือกศึกษาต่อในสาขาที่ตรงกับสาขาวิชาเดิม หรือใกล้เคียงกับสาขาวิชาเดิม เพื่อให้การเรียนของนิสิตมีความต่อเนื่อง และมีโอกาสประสบความสำเร็จสูง

5. นิสิตที่เลือกศึกษาต่อในสาขาที่ไม่ตรงกับสาขาเดิม อาจมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาใหม่ที่ไม่แน่น หรืออาจไม่มีเลย จึงควรเพิ่มความเอาใจใส่ในการศึกษาให้มากขึ้น หรือเตรียมพื้นฐานวิชาต่างๆ มาพอสมควรก่อนเรียนในระดับปริญญาโท เพื่อความสะดวกในการเรียนและการต่อยอดความรู้

6. นิสิตควรใช้เวลาในการอ่านทบทวนตำราเรียนก่อนเข้าห้องเรียนให้มากขึ้น เนื่องจากการเตรียมตัวทบทวนเนื้อหาก่อนเข้าสู่บทเรียนใหม่จะช่วยให้ นิสิตเข้าใจเนื้อหาใหม่ๆ ได้เร็วยิ่งขึ้น

7. ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการรับสมัครและจัดการเรียนการสอน ควรให้โอกาสแก่ผู้เรียนที่มีผลการเรียนในระดับปริญญาตรีสูง ถึงแม้จะศึกษามาในสาขาที่ไม่ตรงกับสาขาที่สมัครศึกษาต่อในระดับปริญญาโท แต่ควรมีการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนดังกล่าว โดยการให้ลงทะเลียนในวิชาพื้นฐานของสาขาวิชานั้นๆ โดยไม่คิดเกรดเป็นต้น เพื่อเป็นการปูพื้นฐานให้ผู้เรียน

8. สถาบันการศึกษาควรเปิดหลักสูตรที่มีความหลากหลายและเปิดหลักสูตรเฉพาะด้านมากขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีทางเลือก เพื่อลดความสูญเปล่าทางการศึกษาลง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยอย่างต่อเนื่อง และในระดับที่กว้างขึ้น โดยอาจใช้กลุ่มประชากรเป็นนิสิต – นักศึกษาระดับปริญญาโท ในสถาบันต่างๆ เพื่อขยาย และเปรียบเทียบผลการทดลอง
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลผลิตภาพของนิสิตระดับปริญญาโท ในปัจจัยอื่นๆ เช่น ค่าเสียโอกาสในการทำงาน หรือศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้นิสิตระดับปริญญาโท ไม่สามารถศึกษาต่อได้ จนจบหลักสูตร เพื่อหาความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาเป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกษมสันต์ วีระกุล; และคณะ. (2546). *พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่7. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2546). *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล*. พิมพ์ครั้งที่6. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จีระ หงส์ลดารมภ์. (2531, พฤษภาคม) การศึกษา: ยุทธวิธีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อการพัฒนาประเทศ. *วารสารการศึกษาแห่งชาติ*. 15 (20):16.
- จีระ หงส์ลดารมภ์; และ พารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา. (2545). *ทรัพยากรมนุษย์พันธุ์แท้*. พิมพ์ครั้งที่1 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุสศตวรรษใหม่.
- ฉวีวรรณ หลิมวัฒนา. (2531). *การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างองค์ประกอบด้านภูมิหลัง ด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน และด้านการเรียนการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา) กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เจียบ ไทยยั้ง. (2520). *การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (อุดมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2546). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่9. กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตรการพิมพ์.
- ชัยวัฒน์ วัฒพัฒน์. (2520). *จริยศาสตร์*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เข้า สิทธิชัย. (2526). *การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยอาชีวศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- ณัฐฉิณี ถวิลถึง. (2547). *การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษาศาสนาบ้านราชภัฏจันทรเกษม: กรณีศึกษาคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*. สารนิพนธ์ ค.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ณัฐพันธุ์ เขจรนันท์. (2547). *การจัดการทรัพยากรมนุษย์*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.

- ณัฐนนท์ ลีศัตบุพ่าย. (2545). *การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ*. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงกมล มลารัตน์. (2534). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายเรืออากาศ*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2522). *รายงานการสัมมนาจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- _____. (2524). *พฤติกรรมศาสตร์เล่ม 2 จิตวิทยา จริยธรรมและจิตวิทยา ภาษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช
- _____. (2538). *ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม : การวิจัยและการพัฒนานุคคล*. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ: โครงการส่งเสริมเอกสารวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เทียนฉาย กีระนันท์. (2519). *เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และกำลังคน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2544). *สังคมศาสตร์วิจัย*. พิมพ์ครั้งที่5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีระพร อุวรรณโณ. (2530). *จริยธรรมกับการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธำรง อุดมไพจิตรกุล. (2543). *เศรษฐศาสตร์พื้นฐานการศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- นราทิพย์ ชูติวงศ์. (2546). *ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาค*. พิมพ์ครั้งที่6. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา มากเจริญชัย. (2546). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท กรณีศึกษา: นิสิตปริญญาตรีหลักสูตร4ปี ชั้นปีที่4ปีการศึกษา2545 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร*. ปริญญานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญคง หันจางสิทธิ์. (2543). *เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์*. กรุงเทพฯ: พี. โอ. เอส. พรินติ้งเฮ้าส์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2532). *วิธีทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 2*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์และทำปก เจริญผล.

ปรัชัญญ์ ปราบปรปักษ์. (ม.ป.ป.) ทูมมนุชย์. ใน *เศรษฐศาสตร์แรงงานและแรงงานสัมพันธ์*.

ไม่ทราบครั้งที่พิมพ์. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

พรพจน์ เพ็ชรทวีพรเดช. (2547). *ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์*

ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยา

พัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ถ่ายเอกสาร.

พระธรรมปิฎก (ประยุทธ ปยุตโต). (2540). *การศึกษากับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์*. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ: มูลนิธิพุทธธรรม.

มณฑาทิพย์ มณีโชติรัตน์. (2542). *ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ*

นักศึกษาแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.

(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ถ่ายเอกสาร.

รัตนา สายคณิต. (2544). *มหเศรษฐศาสตร์วิเคราะห์ : จากทฤษฎีสู่นโยบาย*. พิมพ์ครั้งที่ 4.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศุภโชค โกยดุลย์. (2545). *แบบจำลองทางเศรษฐศาสตร์ของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความ*

สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน. วิทยานิพนธ์ ศ.ม.

(เศรษฐศาสตร์). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ถ่ายเอกสาร.

สุพัตรา วิจิตรโสภณ. (2532). *ศึกษาองค์ประกอบบางประการที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา*

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิต

วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

สุนน อมรวิวัฒน์. (2546). *วิธีการเรียนรู้: คุณลักษณะที่คาดหวังในช่วงวัย*. พิมพ์ครั้งที่ 1.

กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาการเรียนรู้และมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาแห่งชาติ.

สุรเชษฐ์ พงษ์เพียรจันทร์. (2543). *การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่อหัวนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*

เฉพาะงบดำเนินการวิธีป็นส่วน ปีงบประมาณ 2543. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์

การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุวิทย์ สมานมิตร. (2515). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา*
มหาวิทยาลัย: ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.
2515. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาชุมชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วารินทร์ สิ้นสูงสุด. (2536). *การศึกษา: ความหมาย จุดมุ่งหมาย หน้าที่ ประชญา*. พิมพ์ครั้งที่2.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สายใจ
- อิสรา รุ่งทวีชัย. (2547). *การบริหารเวลาของนิสิตนักศึกษา*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะ
แนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เอกชัย โลหะกมลกิจ. (2546). *การจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญา
โท (ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*. สาร
นิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Becker, Gary S. (1965, September). *A theory of allocation time*. *Economic Journal*.
Vol.74. p.493-517.
- Blaugh, M.(1970). *An Introduction to Economic of Education*. New York: McGRAW-Hill.
- Bloom, Benjamin S. (1976). *Human Characteristic and school learning*. New York:
McGRAW-Hill.
- Baskin, Samual. (1968). *Higher education*. New York: McGRAW-Hill.
- Foltz, John and Davados, Stephen. (1996 august). *Evaluation of Factors Influencing
Student Class Attendance and Performance*. *American Journal of Agricultural
Economics*, Vol. 78, No. 3 . p. 499-507
- Kaplan, Max. (1975). *Leisure: Theory and policy*. New York: John wile& Son.
- Kidd, I.R. *How adult learn*. New York: Association Press.
- Krathwohl, David R., Bloom, Benjamin S. and Masia, Bertram B. (1956). *Taxonomy of
educational objective Handbook one: cognitive domain*. London: longman.
- Krathwohl, David R., Bloom, Benjamin S. and Masia, Bertram B. (1979). *Taxonomy of
educational objective Handbook two: affective domain*. London: Longman

- Kolhberg L. (1976). Moral stage and Moralization: The Cognitive Development Approach. in *Moral development and behavior*. New York : Holt Rinchart and Winston.
- Maddox, Harry. (1965). *How to Study*. London : The English Language Book Society.
- Peniston, Iorraine C. (1994). *Strategies on time Management for collage students with learning disabilities*. NewYork: McGRAW-Hill.
- Piaget, Jean. (1962). *The Moral Judgement of the Child 2nd ed*. New York : Collier book.
- Samuelson, Paul A. and Nordhaus, William D. (1983). *Economics 12th ed*. NewYork: McGRAW-Hill.
- Schultz, W.T. (1963). *The Economics of Value Education*: Columbia University Press.
- Uris, Auren. (1970). *The executive Desk Book*. . New York: Van Nostrand Reinhold.
- Wrenn, C.Gilbert and Robert P. Larsen. (1969). *Studying Effectively*. Stanford: Stanford University Press.

ภาคผนวก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ผลิิตภาพของการศึกษาและปัจจัยที่ส่งผล ของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคปกติ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เรื่อง ผลิิตภาพของการศึกษาและปัจจัยที่ส่งผล ของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งออกเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและแบบสอบถามเชิงความคิดเห็นเกี่ยวกับ คุณภาพของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านการจัดสรรทรัพยากร ด้านเวลาและค่าใช้จ่าย ของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านสังคมทั่วไปของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตผู้ตอบ จำนวน 50 ข้อ

กรุณาตอบคำถามตามความเป็นจริง ข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น และไม่มี ผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้อย่างยิ่ง มา ณ โอกาสนี้

นางสาว นุชจริย์ ตั้งศิริพัฒนภรณ์

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถาม

เรื่อง ผลกระทบของการศึกษาและปัจจัยที่ส่งผล ของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคปกติ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2550

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพของนิสิตคำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายถูก (/) ลงใน ☐ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้สอดคล้องกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

☐ ชาย☐ หญิง

2. อายุ ปี

3. ท่านกำลังศึกษาอยู่ในคณะ สาขาวิชา.....

4. คะแนนเฉลี่ยสะสม(GPAX)ของท่านจากการศึกษาในระดับปริญญาโทในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อศึกษาครบทุก

รายวิชาแล้ว

5. คำชี้แจง

5.1 ข้อคำถามต่อไปนี้ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับคุณภาพของนิสิต แบ่งเป็น 4 ด้าน วัดเป็น2ระดับได้แก่ระดับการศึกษาขั้นต้น จนถึงระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโท

5.2 โปรดอ่านข้อความและเขียนเครื่องหมาย (/) ลงในช่องที่ตรงกับความจริงมากที่สุด

คำถาม : ท่านได้รับการพัฒนาความรู้ ความคิด ความสามารถ และจริยธรรมจากการศึกษาในด้านต่างๆ ตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นต้น จนถึงระดับปริญญาตรี หรือไม่ ในระดับใด

ข้อที่	ด้านที่ได้รับการพัฒนา	ระดับที่ได้รับ					ไม่ได้รับ 0
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1	
1	ความรู้ มีความรู้ทั่วไปตามวิชาชีพ.....						
2	มีความรู้และทักษะพื้นฐานเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ.....						
3	มีความรู้ทันสมัย.....						
4	ใฝ่รู้และพัฒนาความรู้ขึ้นได้						
5	แสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง.....						
6	ความรู้ สามารถจัดระบบความคิด						
7	คิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ได้						
8	สามารถสังเคราะห์และคิดสร้างสรรค์ใหม่.....						
9	สามารถคิดวิเคราะห์เพื่อตามทันไม่หลงไปกับสิ่งแวดล้อมด้านเดียว.....						
10	คิดและประเมินผลได้						

ข้อที่	ด้านที่ได้รับการพัฒนา	ระดับที่ได้รับ					ไม่ได้รับ 0
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1	
	ความสามารถ						
11	สามารถใช้ภาษาในการสื่อสาร						
12	สามารถใช้เทคโนโลยีได้ดี						
13	สามารถบริหารจัดการ และทำงานเป็นทีมได้.....						
14	สามารถพัฒนาตนเอง และพัฒนางานได้.....						
15	สามารถพัฒนาสังคมได้						
	จริยธรรม						
16	ความตระหนักถึงการกระทำในสิ่งที่ถูกต้องหรือควร กระทำที่สังคมยอมรับ.....						
17	มีความรับผิดชอบต่อตนเอง						
18	มีความรับผิดชอบต่อสังคม						
19	มีคุณธรรมและจริยธรรมในการดำรงชีวิต						
20	มีคุณธรรมและจริยธรรมในการประกอบอาชีพ.....						

คำถาม : การศึกษาระดับปริญญาโททำให้ท่านมีการพัฒนาด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ และจริยธรรมเพิ่มขึ้นหรือไม่ ในระดับใด

ข้อที่	ด้านที่ได้รับการพัฒนา	ระดับการพัฒนา					ไม่มีการ พัฒนา 0
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1	
	ด้านความรู้						
1	มีความรู้ลึกซึ้งในสาขาวิชาที่ท่านกำลังศึกษา						
2	สามารถเชื่อมโยงความรู้ต่างๆที่ได้ศึกษามา						
3	สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่จากความรู้ที่ได้ศึกษามา						
4	สามารถประยุกต์ความรู้ที่ท่านได้รับนำมาใช้ในการ ประกอบอาชีพ.....						
5	สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้.....						
6	สามารถบูรณาการความรู้จากสาขาวิชาของท่านและ สาขาวิชาอื่นๆเพื่อนำมาใช้ได้						
	ด้านความคิด						
7	สามารถคิดรวบยอดและมองเห็นการณ์ไกล.....						
8	เข้าใจและสามารถดำเนินงานวิจัยตามมาตรฐานสากล....						

ข้อที่	ด้านที่ได้รับการพัฒนา	ระดับการพัฒนา					ไม่มีการพัฒนา 0
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1	
9	สามารถคิดวิเคราะห์ประเด็นต่างๆ ได้อย่างลึกซึ้ง						
10	สามารถสร้างแนวคิดที่ชัดเจนตกผลึกเป็นของตน...						
11	สามารถคิดวิเคราะห์โครงการ / งานวิจัย						
12	สามารถคิดวางแผนอย่างมียุทธศาสตร์						
	ด้านความสามารถ						
13	สามารถพัฒนานวัตกรรมหรือสร้างงานใหม่						
14	สร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางวิชาการอันเนื่องจากการวิจัยอย่างต่อเนื่อง						
15	วิจารณ์โครงการและงานวิจัยอื่นๆ อย่างมีหลักการ						
16	สร้างงานหรือนวัตกรรมได้ด้วยตนเอง.....						
17	สร้างงานวิจัยหรือนวัตกรรมเพื่อนำมาสู่การเปลี่ยนแปลงทางวิชาชีพและวิชาการในสังคมไทยได้						
18	สร้างโครงการ, ภูมิศึกษาเพื่อสะท้อนนวัตกรรมและความรับผิดชอบต่อวิชาการและสังคม.....						
	ด้านคุณธรรม / จริยธรรม						
19	เป็นแบบอย่างโดยกระทำในสิ่งที่ถูกต้องหรือควรกระทำที่สังคมยอมรับ.....						
20	สามารถชี้แนะให้สังคมตระหนักถึงการกระทำในสิ่งที่ถูกต้องหรือควรกระทำที่สังคมยอมรับ.....						
21	มีความสามารถในการส่งเสริมการกระทำในสิ่งที่ถูกต้องหรือควรกระทำที่สังคมยอมรับแก่ผู้อื่นและสังคม.....						
22	สามารถพัฒนาการกระทำในสิ่งที่ถูกต้องหรือควรกระทำที่สังคมยอมรับแก่ผู้อื่น.....						

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากร

การจัดสรรเวลา

2.1 ท่านใช้เวลาระหว่างที่ศึกษาในระดับปริญญาโทที่เกี่ยวกับการศึกษาดังต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด

- 1.อ่านและทบทวนตำราเรียนต่อวันเป็นจำนวน.....ชั่วโมง.....นาที
- 2.อ่านตำราก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนต่อวันเป็นจำนวน.....ชั่วโมง.....นาที
- 3.อ่านทบทวนตำราก่อนสอบต่อวันเป็นจำนวน.....ชั่วโมง.....นาที
- 4.ใช้เวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดต่อวันเป็นจำนวน.....ชั่วโมง.....นาที
- 5.ใช้เวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆต่อวันเป็นจำนวน.....ชั่วโมง.....นาที
- 6.ใช้เวลาในการเดินทางมาเรียนต่อวันเป็นจำนวน.....ชั่วโมง.....นาที
- 7.ใช้เวลาในการพักผ่อนต่อวันเป็นจำนวน.....ชั่วโมง.....นาที

2.2 ความถี่ในการเข้าชั้นเรียนของท่าน

2.2.1 ในระหว่างที่ศึกษาท่านขาดเรียนโดยเฉลี่ยมากน้อยเพียงใดครั้ง

2.2.2 กรุณาระบุเหตุผลที่ท่านขาดเรียน โดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย (1-5)

.... บรรยากาศในการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ

.... ป่วย

.... ต้นสาย

.... ติดธุระ

.... อื่นๆ.....

2.3 การจัดสรรค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา

ในระหว่างที่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทท่านมีค่าใช้จ่ายมากน้อยเพียงใด

1. ท่านใช้จ่ายเป็นค่าตำราและวัสดุอุปกรณ์ เป็นจำนวน.....บาทต่อเดือน

2. ท่านใช้จ่ายเป็นค่ารักษาพยาบาล เป็นจำนวน.....บาทต่อเดือน

3. ท่านใช้จ่ายเป็นค่าที่พัก เป็นจำนวน.....บาทต่อเดือน

4. ท่านใช้จ่ายเป็นค่าเดินทาง เป็นจำนวน.....บาทต่อเดือน

5. ท่านใช้จ่ายเป็นค่าเบ็ดเตล็ดอื่นๆ (ค่าอาหาร ค่าเสื้อผ้า ค่าบันเทิงพักผ่อนหย่อนใจ ฯลฯ เป็นต้น) เป็นจำนวน.....บาทต่อเดือน

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะพื้นฐานของนิสิต

1. ท่านจบการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขา.....และเป็นการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทตรงสาขาเดิมหรือไม่

☐ ตรงสาขาเดิมในระดับปริญญาตรี ☐ เกี่ยวข้องกับสาขาเดิมในระดับปริญญาตรี

☐ ไม่เกี่ยวข้องกันกับสาขาเดิมในระดับปริญญาตรี ☐ ไม่เกี่ยวข้องกันกับสาขาเดิมในระดับปริญญาตรีแต่เกี่ยวข้องกับงานที่ทำ

ถ้าไม่ใช่ การศึกษาต่อไม่ตรงสาขาของท่านส่งผลกระทบต่อการศึกษาในระดับปริญญาโทของท่านหรือไม่

☐ ไม่ส่งผล ☐ ส่งผล ในระดับใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

2. คะแนนเฉลี่ยสะสมของท่านในระดับการศึกษาสูงสุด ก่อนเข้าศึกษาระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....

3. ข้อคำถามเกี่ยวกับอุปนิสัยในการเรียน

โปรดอ่านข้อความและเขียนเครื่องหมาย (/) ลงในช่องที่ตรงกับระดับการปฏิบัติของท่านมากที่สุด

คำถาม : ในระหว่างการศึกษารายวิชาต่างๆท่านปฏิบัติตนโดยรวมในด้านต่อไปนี้ ในระดับใด

ข้อที่	การปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ				
		บ่อยครั้งที่สุด	บ่อย	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
1	ด้านวินัยและความอดสาหะในการเรียน					
2	เข้าเรียนตรงตามเวลา.....					
3	ถ้าไม่เจ็บป่วยหรือ ไม่มีธุระจำเป็นจริง ๆ จะ ไม่ขาดเรียน.....					
3	เมื่อจำเป็นต้องขาดเรียน จะรีบติดตามเนื้อหา บทเรียน โดยสอบถามจากเพื่อนหรืออาจารย์ทันที.....					

ข้อที่	การปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ				
		บ่อยครั้ง ที่สุด	บ่อย	บาง ครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
4	เมื่อไม่เข้าใจในบทเรียนจะพยายามศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม.....					
5	รับผิดชอบต่อการเรียนโดย การอ่านหนังสือ ทำการบ้าน และทำรายงานต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจไม่ต้องมีใครมา บังคับ.....					
6	ด้านอุปนิสัยในชั้นเรียน					
7	ในขณะที่เรียนตั้งใจและสนใจฟังอาจารย์สอนตลอดเวลา....					
8	ขณะเรียนเมื่อมีข้อสงสัย จะถามอาจารย์ทันที					
9	พยายามเลือกที่นั่งเรียนด้านหลัง เพื่อหลีกเลี่ยงการถูก อาจารย์เรียกให้ตอบคำถาม					
10	ในขณะที่เรียนจะจดโน้ตสำคัญของเรื่องที่เรียน..... คุยกับเพื่อนในขณะที่อาจารย์กำลังสอน.....					
11	ด้านความรับผิดชอบในการเรียน					
12	ทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายเสร็จเรียบร้อยและส่ง					
13	ทันเวลา.....					
14	ลอกการบ้านจากเพื่อน					
15	ถ้าทำการบ้านไม่ได้จะขอคำแนะนำจากเพื่อนหรือ อาจารย์.....					
16	มักรีบร้อนและทำงานอย่างขี้ไปทีเพื่อรีบส่งให้ทันตาม					
17	กำหนด.					
18	มักไปเที่ยวสังสรรค์กับเพื่อนเลยไม่ได้อ่านหนังสือก่อน					
19	สอบ.....					
20	ด้านการเตรียมตัวสำหรับการเรียนและการสอบ					
	เตรียมอ่านหนังสือล่วงหน้าสำหรับการเรียนแต่ละครั้ง					
	ทำเครื่องหมายเพื่อให้สะดวกต่อการจดจำหรือทบทวน					
	บทเรียน					
	ทำบันทึกย่อเนื้อหาแต่ละเรื่องเพื่อช่วยในการทบทวน					
	บทเรียน....					
	ในการเตรียมตัวสอบจะตั้งคำถามและลองตอบดู.....					
	ไม่ให้ความสำคัญเรื่องคะแนนขอให้สอบผ่านเท่านั้น.....					

ตอนที่4 คำถามเกี่ยวกับด้านสังคมทั่วไปของนิสิต

แบบสอบถามด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ และการประเมินผล

คำชี้แจง 1. ข้อคำถามต่อไปนี้ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ และการประเมินผล แบ่งเป็น 4 ด้าน โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

2. กรุณาอ่านข้อความและเขียนเครื่องหมาย (/) ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

คำถาม : ในระหว่าง การศึกษาอาจารย์ผู้สอนโดยส่วนใหญ่มีการปฏิบัติในด้านต่อไปนี้ในระดับใด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ					
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
	ด้านการแสดงออกบุคลิกภาพและจริยธรรม						
1	วางตัวได้อย่างเหมาะสมและเป็นตัวอย่างที่ดี						
2	มีความสัมพันธ์ที่ดีและเป็นกันเองกับนิสิต.....						
3	มักทำให้ข้าพเจ้าหมกมุ่นใจ เช่น พุดข่มพูหรือดู.....						
4	มีความอดทนและควบคุมอารมณ์ได้ดี ทั้งในและนอกชั้นเรียน.....						
	ด้านการประเมินผล						
5	มีความยุติธรรมในการประเมินผลการเรียน.....						
6	มีเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจน และแจ้งให้ทราบล่วงหน้า....						
7	ประเมินผลตามเกณฑ์การประเมินผล.....						
8	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามผลการประเมินได้....						
	ด้านความสามารถการสอนในชั้นเรียน						
9	มีความรู้ในเนื้อหาที่สอน ถ่ายทอดความรู้ได้เป็นอย่างดี ทำให้นิสิตเข้าใจง่าย.....						
10	สามารถเชื่อมโยงเนื้อหาที่สอนกับการนำไปใช้ได้.....						
11	ยกตัวอย่างประกอบการอธิบายเนื้อหา ต่างๆ ได้ชัดเจน						
12	อธิบายตอบข้อสงสัยของนิสิตได้อย่างชัดเจน ...						
	ด้านกระบวนการในการสอน						
13	ซักถามเพื่อวัดความเข้าใจในขณะสอนและสรุปสาระสำคัญหลังการ สอน.....						
14	ทบทวนเนื้อหาเดิมที่เกี่ยวข้องเนื่องกัน ก่อนขึ้นเรื่องใหม่						
15	ขณะสอนใช้ภาษาอย่างเหมาะสมและเสียงดังชัดเจน....						
16	ชี้แจงจุดมุ่งหมาย วิธีการ และการวัดผลอย่างชัดเจนตั้งแต่ในชั่วโมง แรกของการเรียนการสอน						
	ด้านการเอาใจใส่และวินัยในการสอน						
17	เปิดโอกาสให้นิสิตเข้าพบได้สะดวก.....						
18	เข้าสอนตรงเวลาสม่ำเสมอและส่งงานคืนรวดเร็ว....						
19	ติดตามและซักถามความก้าวหน้าในงานที่มอบหมาย.....						
20	กระตุ้นให้นักศึกษาได้ศึกษาด้วยตนเอง และค้นคว้าเพิ่มเติมอย่าง สม่ำเสมอ						

2. ที่พักในขณะที่ศึกษา

- ☐ บ้านบิดามารดา ☐ บ้านของตนเอง ☐ หอพักมหาวิทยาลัย
☐ บ้านเช่า ☐ ห้องเช่า,หอพักเอกชน ☐ บ้านญาติ ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ

.....

3. ท่านมีภูมิลำเนาอยู่ที่

☐ กรุงเทพมหานคร ☐ ต่างจังหวัด โปรดระบุชื่อจังหวัด

การที่ท่านมีภูมิลำเนาต่างที่กับสถานศึกษาส่งผลต่อการเรียนของท่านหรือไม่

☐ ไม่ส่งผล ☐ ส่งผล ในระดับใด ☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

ท่านเดินทางกลับบ้าน (ต่างจังหวัด) มากน้อยเพียงใด

☐ สัปดาห์ละครั้ง ☐ มากกว่าเดือนละครั้ง ☐ เดือนละครั้ง ☐ กลับเฉพาะเทศกาล ☐ ปีละครั้งหรือน้อยกว่า

4. แบบสอบถามปัญหาด้านต่าง ๆ ของนิสิต

คำชี้แจง 1. ข้อคำถามต่อไปนี้ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัญหาด้านต่าง ๆ ของนิสิต

2. โปรดอ่านข้อความและเขียนเครื่องหมาย ☐ ลงในช่องที่ตรงกับระดับปัญหาของท่าน

คำถาม : ในระหว่างที่ศึกษาท่านมีปัญหาในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้ หรือไม่ในระดับใด

ท่านมีปัญหาในด้านสุขภาพหรือไม่..... ถ้ามีกรณาระบุปัญหา (เช่น สายตาสั้น-ยาว, การได้ยิน , พักผ่อนไม่เพียงพอ, โรคประจำตัว ฯลฯ)

ปัญหาดังกล่าวส่งผลต่อการเรียนหรือไม่ในระดับใด ☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

ท่านมีปัญหาด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองหรือไม่..... ถ้ามีกรณาระบุปัญหา(เช่น เหนง , ว่างเหว, ขาดความเชื่อมั่น , ขาดความกระตือรือร้น, เครียด ฯลฯ)

ปัญหาดังกล่าวส่งผลต่อการเรียนหรือไม่ในระดับใด ☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

ท่านมีปัญหาด้านการเงินหรือไม่.....กรณาระบุปัญหา(เช่น ท่านมีหนี้สิน, ขาดเงินซื้อวัสดุอุปกรณ์การเรียน, ต้องกู้ยืมเงินจากผู้อื่นเพื่อการเรียน, ต้องรับภาระหนี้สิน, บริหารค่าใช้จ่ายได้ไม่ดี ฯลฯ)

ปัญหาดังกล่าวส่งผลต่อการเรียนหรือไม่ในระดับใด ☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

ท่านมีปัญหาด้านที่อยู่อาศัยหรือไม่.....ถ้ามีกรณาระบุปัญหา(เช่น ขาดเครื่องอำนวยความสะดวก, คับแคบ, ขาดความเป็นส่วนตัว ฯลฯ)

ปัญหาดังกล่าวส่งผลต่อการเรียนหรือไม่ในระดับใด ☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

ท่านมีปัญหาด้านครอบครัวหรือไม่.....ถ้ามีกรณาระบุปัญหา(เช่น มีการทะเลาะเบาะแว้ง, ไม่สามารถพูดคุยปัญหาที่บ้าน, ต้องรับภาระทางบ้านมากเกินไป, บิดามารดามีความคาดหวังสูง ฯลฯ)

ปัญหาดังกล่าวส่งผลต่อการเรียนหรือไม่ในระดับใด ☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

ท่านมีปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียนหรือไม่.....ถ้ามีกรณาระบุปัญหา (เช่น มีพื้นความรู้ไม่ดี, ไม่ชอบวิธีการสอนของอาจารย์, ไม่สามารถแบ่งเวลาเรียนลงตัว, ไม่ชอบเรียนบางรายวิชา ฯลฯ)

ปัญหาดังกล่าวส่งผลต่อการเรียนหรือไม่ในระดับใด ☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

ท่านมีปัญหาด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษาหรือไม่.....ถ้ามีกรณาระบุปัญหา(เช่น กลัวไม่มีงานทำ, ไม่รู้ว่าทำงานหรือศึกษาต่อ ฯลฯ)

ปัญหาดังกล่าวส่งผลต่อการเรียนหรือไม่ในระดับใด ☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

ท่านมีปัญหาด้านหลักสูตรและการเรียน การสอนหรือไม่.....ถ้ามีกรณาระบุปัญหา(เช่น เนื้อหายากหรือมากเกินไป, เลือกวิชาเรียนที่ต้องการไม่ได้, ประกาศนียบัตร ฯลฯ)

ปัญหาดังกล่าวส่งผลต่อการเรียนหรือไม่ในระดับใด ☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

ตอนที่ 5 แบบทดสอบวัดระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตระดับปริญญาโท

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้ เป็นเครื่องมือที่ใช้ทดสอบนิสิต ในเรื่องทั่วไปของนิสิตที่ประสบในชีวิตประจำวัน โดยเป็นข้อความสถานการณ์สมมติทั้งสิ้น
 2. แบบทดสอบฉบับนี้มี จำนวน 70 ข้อ โดยให้เวลาในการทดสอบเป็นเวลา 40 นาที
 3. การทดสอบครั้งนี้ไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อท่าน กรุณาตอบข้อคำถามทุกข้อด้วยความคิดพิจารณาของท่านอย่างแท้จริง
- เพื่อจะทำให้แบบทดสอบฉบับนี้มีคุณภาพในการนำไปใช้ได้จริง กรุณาตอบคำถามทุกข้อให้ครบถ้วนทั้ง 70 ข้อ อย่าเว้นว่างคำตอบข้อหนึ่งข้อใดไว้โดยไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือกในแต่ละข้อ จะทำให้กระดาษคำตอบของท่านถือว่าไม่สมบูรณ์ไม่สามารถนำไปวิเคราะห์ประมวลผลต่อไปได้

ขอขอบคุณที่ท่านให้ความร่วมมือด้วยดีในการทดสอบครั้งนี้

กรุณาตอบคำถามดังต่อไปนี้ โดยให้พิจารณาว่าท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อสถานการณ์สมมติต่างๆโดยการตอบ ให้ทำเครื่องหมายกากบาท (X) ตัวเลือก ก., ข. หรือ ค. ในแต่ละข้อเท่านั้น

1. “สิริ” เป็นรุ่นพี่นำข้อสอบเก่ามาให้ “สุนทรี” ซึ่งเป็นน้องรหัส เพื่อเอาไว้ดูเป็นแนวในการสอบปลายภาคและ บอกให้สุนทรีเอาให้เพื่อน ๆ ดูด้วย ถ้าในห้องมีเพื่อนคนหนึ่งเป็นคู่แข่งในการเรียนและไม่ถูกกับสุนทรี

ถ้าท่านเป็น “สุนทรี” จะเอาข้อสอบให้เพื่อนคนนี้ดูด้วยหรือไม่เพราะเหตุใด ?

- ก. ไม่ให้ดู เพราะจะสอบได้คะแนนดีกว่าเรา ข. เอาให้ดู เพราะคนอื่นคงให้ดูเช่นกัน
ค. เอาให้ดู เพราะเพื่อนต้องช่วยกัน

2. “ทรงศรี” และ “นงราม” ไปเดินซื้อของที่ห้างสรรพสินค้าจนได้เลือกดูปากกาสีสวยราคาแพงและลอง เหน็บกระเป๋าเสื้อดู ภายหลังทรงศรีทราบว่างามเดินออกจากห้างพร้อมทั้งปากกาที่ยังเหน็บอยู่ที่กระเป๋าเสื้อ ต่อมาพนักงานของห้างจึงเรียกไปถามและขอร้องให้บอกชื่อนงรามที่เพิ่งเดินออก ไม่เช่นนั้นเขาจะแจ้งตำรวจ

ถ้าท่านเป็น “ทรงศรี” จะทำอย่างไร?

- ก. รีบบอกเพื่อนให้เอามาคืน ข. บอกชื่อเพื่อน เพราะกลัวคนมีความผิดไปด้วย
ค. ขอร้องพนักงานไม่ให้บอกตำรวจ โดยจะจ่ายเงินแทน

3. “ชายคนหนึ่ง” เข้าไปขออาหารกินในร้านอาหารแห่งหนึ่งแต่ไม่มีใครให้ เขาหิวมากจึงคว้าไถ่อย่างซึกหนึ่งวางอยู่บนโต๊ะ แล้ววิ่งหนีไปเจ้าของร้านและลูกน้องได้วิ่งไล่กวดจับจนทัน

ถ้าหากท่านเป็น “เจ้าของร้าน” จะทำอย่างไร ?

- ก. ส่งตำรวจ ชายคนนั้นจะได้รับโทษที่ตนทำขึ้น ข. ถ้ามหาเหตุ ดักเตือนและหาทางช่วยเหลือ
ค. ให้ทำงานชดใช้ ค่าอาหาร

4. “อนุชิต” เป็นพนักงานฝ่ายบุคคล มีหน้าที่สอดส่องดูแลความประพฤติของพนักงานในบริษัทต่อมาทราบว่า มีเพื่อนกลุ่มหนึ่งทำผิด โดยการแอบเล่นการพนันในบริษัท ซึ่งเป็นสิ่งผิดกฎและระเบียบของบริษัทมาก

ถ้าท่านเป็น“อนุชิต” ท่านจะอย่างไร ?

- ก. รายงานให้หัวหน้าทราบ เพื่อหาทางช่วยเหลือเพื่อนกลุ่มนั้นไม่ให้หลงผิด
- ข. รายงานให้หัวหน้าทราบ เพราะเป็นหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- ค. รายงานให้หัวหน้าทราบ มิฉะนั้นเราอาจถูกดำเนินคดี

5. “แดง” เป็นเพื่อนร่วมงานซึ่งไม่สนิทกับ“นารี” วันหนึ่งนารีเห็นแดงหน้าซีดเป็นลม คนเดินผ่านไปผ่านมาไม่มีใครสนใจ

ถ้าท่านเป็น“นารี” จะช่วยแดงเพราะเหตุใด ?

- ก. แแดงจะได้รู้สึกรู้ว่าเป็นบุญคุณ
- ข. เพราะเป็นเพื่อนควรช่วยเหลือกัน
- ค. เพื่อแสดงถึงความมีน้ำใจ

6. “อินทรา” นัดเพื่อนที่หน้าศูนย์การค้าเพื่อไปซื้อหนังสือที่ร้านหนังสือ แต่เมื่อถึงเวลานัดเพื่อนยังไม่มา

ถ้าท่านเป็น“อินทรา” จะอย่างไร ?

- ก. เลิกรอ แล้วไปคนเดียว
- ข. รอต่อไป รถคงติดมากเดี๋ยวเพื่อนจะเสียใจที่มาแล้วไม่พบ
- ค. รอเพื่อนต่อไป เพื่อนอาจมีเหตุผลที่มาช้า

7. “วิเชียร” ขอร้อง“เอกพล” เลิกสูบบุหรี่เพื่อสุขภาพของตนเอง แต่เอกพลยังตัดสินใจไม่ได้จึงบ่นเยาะเย้ยอยู่เสมอ

ถ้าท่านเป็น“วิเชียร” จะอย่างไร ?

- ก. เตือนบ่อย ๆ ในฐานะเพื่อน
- ข. เลิกสนใจ เพราะกลัวเพื่อนโกรธ
- ค. พาไปเยี่ยมคนป่วยโรคถุงลมโป่งพองที่โรงพยาบาล

8. การนำเสนอรายงานหน้าที่ประชุมของกลุ่ม“ประกาศรี” ได้มีการอภิปรายโต้แย้งจากกลุ่มอื่น “วรรณิ” เป็นอีกคนหนึ่งที่ได้ถามประกาศรีในสิ่งที่รายงานไป และไม่เห็นด้วยกับข้อมูลโดยมีเหตุผลประกอบ คราวต่อไปกลุ่มของวรรณินำเสนอรายงาน

ถ้าท่านเป็น“ประกาศรี” จะอย่างไร ?

- ก. นั่งฟังและคิดตามเมื่อเพื่อนอภิปรายโต้แย้งอย่างไรค่อยสนับสนุนถ้าเห็นว่ารายงานผิด
- ข. สิ่งใดไม่เห็นด้วยจึงอภิปรายตามเหตุผลที่ถูกต้อง
- ค. นั่งเฉย ๆ เพราะถ้าโต้แย้งกลัวเพื่อนจะว่าเราแค้น

9. ในการนำเสนอผลงานในที่ประชุมระหว่างบริษัท A และบริษัท B ผลปรากฏว่าทั้งสองทีมเสมอกัน ลูกค้า จึงตัดสินใจจะให้โอกาสนำเสนออีกครั้ง “สรพงษ์” ซึ่งเป็นผู้นำเสนอผลงานของทีม A ถูกกำหนดให้เป็น ตัวแทนนำเสนอผลงานของทีม

ถ้าท่านเป็น“สรพงษ์” ท่านจะอย่างไร ?

- ก. ไม่รับนำเสนอ กลัวเพื่อนต่อว่าถ้าทำได้ไม่ดี
- ข. นำเสนอด้วยความเชื่อมั่นว่าต้องทำได้
- ค. นำเสนอเพราะเพื่อนมอบหมาย

10. “มงคล”จะไปเยี่ยมเพื่อนที่อยู่กรุงเทพฯ โดยเพื่อนเขียนแผนที่มาให้ เนื่องจากเพื่อนไม่สะดวกในการมารับที่สถานี

ถ้าท่านเป็น “มงคล” จะล้าเดินทางไปเยี่ยมเพื่อนหรือไม่ ?

- ก. ไป ถ้าคิดว่ามีรายละเอียดของการเดินทางเพียงพอ ข. ไป ถ้าหลงทางก็ถามเส้นทางจากคนที่นั่นได้
ค. ไม่ไป เพราะไม่คุ้นเคยกับกรุงเทพฯ

11. “สุวรรณี” ถูกกำหนดให้ออกไปรายงานต่อหน้าที่ประชุมเป็นคนแรก สุวรรณีได้เตรียมเรื่องที่จะรายงาน มาบ้างแล้ว

ถ้าท่านเป็น “สุวรรณี” เมื่อออกไปยืนหน้าที่ประชุม ท่านมีความรู้สึกอย่างไรบ้าง ?

- ก. ตั้งใจออกไปรายงานและพยายามทำให้ดีที่สุด ข. ไม่อยากออกไป เพราะยังไม่พร้อม
ค. ตื่นเต้นเพราะรู้ตนเองว่าไม่พร้อมที่จะรายงานแต่ต้องออกไปรายงาน

12. การอบรมพนักงานท้ายชั่วโมง วิทยากรมอบหมายกิจกรรมให้แต่ละกลุ่มไปทำโดยให้เลือกประธานกลุ่ม ใหม่ทุกครั้ง ซึ่งประธานต้องสรุปหัวข้อของกลุ่มเพื่อนำไปเสนอให้เพื่อน ๆ ในห้องได้ทราบ “สุชาดา” เป็นคนเงียบเฉย แต่เพื่อน ๆ ในกลุ่มกลับเลือกสุชาดาเป็นประธาน เมื่อได้ข้อสรุปแล้ว สุชาดาต้องออกไปนำเสนอคนเดียวโดยต้องตอบคำถามเพียงคนเดียว

ถ้าท่านเป็น “สุชาดา” จะทำอย่างไร ?

- ก. นำเสนอหน้าห้องและตั้งใจตอบคำถามให้ดีที่สุด ข. บ่ายเบี่ยงและขอร้องเพื่อนที่พูดเก่งให้ไปนำเสนอแทน
ค. ทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ถ้าตอบไม่ได้ก็ให้สมาชิกในกลุ่มตอบแทน

13. “พรเพ็ญ” ต้องกลับบ้านทุกเย็นวันศุกร์พร้อม “สุณี” แต่วันนี้สุณีเพื่อนของพรเพ็ญไม่ได้กลับด้วยเพราะปิดงบบัญชีไม่เสร็จ ทำให้พรเพ็ญต้องกลับคนเดียว รถประจำทางคันที่พรเพ็ญต้องไปมีผู้โดยสารเต็มคันส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย

ถ้าท่านเป็น “พรเพ็ญ” จะทำอย่างไร ?

- ก. ขึ้นรถกลับบ้านตามปกติ เพราะผู้ชายก็เป็นผู้โดยสารเหมือนกับเรา
ข. รอรถอีกคัน เพื่อพบเพื่อนที่รู้จัก
ค. รอรถอีกคันต่อไป เพราะไม่อยากอยู่ท่ามกลางผู้ชายในรถโดยสารคันนั้น

14. บริษัทได้ส่งกลุ่มของ “สุธี” ไปดูงานที่โรงงานสาขาเมื่อดูงานเสร็จแล้วต้องมีตัวแทนกล่าวขอบคุณ และให้ของที่ระลึกแก่เจ้าหน้าที่ที่ท่าต้อนรับ ปกติแล้วหัวหน้าฝ่ายเป็นผู้กล่าวขอบคุณแต่สำหรับ ที่โรงงานแห่งนี้หัวหน้าฝ่ายได้บอกให้สุธีกล่าวขอบคุณแทน

ถ้าท่านเป็น “สุธี” จะทำอย่างไร ?

- ก. พูดให้ดีที่สุด เพื่อนำความภูมิใจมาสู่บริษัท ข. ขอให้เพื่อน ๆ ช่วยคิดหาคำพูดกล่าวขอบคุณให้
ค. ขอเปลี่ยนเป็นเพื่อนที่พูดเก่งกว่า

15. “ผกามาศ” ขึ้นรถเมล์ไปทำงาน รถที่ผกามาศขึ้นมีนักศึกษาชายส่งเสียงแซวเกือบครึ่งคันและมักส่งเสียงแซวผู้หญิงในรถ ผกามาศขึ้นเกาะราวอยู่ด้านหน้า รถเกิดเบรกกะทันหันทำให้ผกามาศล้มลงไปที่บันได กลุ่มนักศึกษาชายหัวเราะขบขัน

ถ้าท่านเป็น “ผกามาศ” จะทำอย่างไร ?

- ก. หันไปมองกลุ่มนักศึกษาชายและคิดว่าพวกนี้ไม่มีมารยาท
ข. หน้าบึ้งลงจากรถไปรอคันใหม่ จะได้ไม่มีใครมาแซวอีก
ค. ขึ้นขึ้นจับราวตามเดิมและคิดว่าตนเองไม่ได้ระวัง โทษใครไม่ได้

16. “มารศรี” รีบมาทำงานแต่เช้าจึงไม่ได้รับประทานอาหารจากบ้าน เมื่อมาถึงบริษัทก็ถึงเวลาต้องประชุมเข้าพอดี

ถ้าท่านเป็น “มารศรี” ท่านจะอย่างไร ?

- ก. เข้าประชุมก่อนแล้วออกมารับประทานอาหารในช่วงหยุดพัก
- ข. ไปรับประทานอาหารก่อนเข้าประชุมเพราะหิวมาก
- ค. เข้าประชุมก่อน หิวก็ต้องทน เพราะเรามาไม่ทัน

17. ในงานสัมมนาที่สถาบันแห่งหนึ่งมีกฎห้ามผู้เข้าร่วมการสัมมนาออกนอกห้องเรียนในขณะที่วิทยากรกำลังสอน ยกเว้นจะได้รับอนุญาต “กุชงค์” มีธุระด่วนต้องออกนอกห้องเรียน

ถ้าท่านเป็น “กุชงค์” ท่านจะอย่างไร ?

- ก. ขออนุญาตแล้วออกไปทำธุระ
- ข. ชี้แจงความจำเป็นแล้วขออนุญาตออกไป
- ค. ออกไปทำธุระก่อน แล้วค่อยอธิบายให้วิทยากรทราบ

18. “สุชาดา” ไปทำบัตรตรวจสุขภาพที่โรงพยาบาลขณะยืนรอคิวทำบัตรอยู่นั้น บังเอิญเพื่อนของพี่สาวซึ่งเป็นพยาบาลอยู่ผ่านมาพบเข้าจึงเรียกสุชาดาให้ไปทำบัตรก่อน

ถ้าท่านเป็น “สุชาดา” จะอย่างไร ?

- ก. ทำก่อน จะได้ไม่ต้องรอนาน
- ข. ทำก่อน เพราะเพื่อนของพี่สุดส่าห์ทำให้
- ค. กล่าวขอบคุณแล้วบอกว่าไม่เป็นไรรอได้

19. บริษัทแห่งหนึ่งออกระเบียบให้พนักงานชายผูกเนคไท แต่พนักงานชายส่วนใหญ่ไม่ยอมผูกเนคไท

ถ้าท่านเป็น “พนักงานชายในบริษัทแห่งนี้” จะอย่างไร ?

- ก. ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ เพราะเพื่อนส่วนใหญ่ก็ไม่ปฏิบัติ
- ข. ปฏิบัติตามระเบียบเพราะไม่อยากให้หัวหน้าตำหนิ
- ค. ปฏิบัติตามระเบียบ ทำให้ดูเรียบร้อยสมเป็นพนักงานบริษัท

20. “ยูดีและเพื่อน ๆ” ลงจากรถเมล์ที่ป้ายตรงข้ามประตูบริษัท ซึ่งห่างจากทางม้าลาย 50 เมตร เพื่อน ๆ ของยูดีเดินข้ามถนนทันทีที่ลงจากรถ ส่วนยูดีเดินไปข้ามถนนตรงทางม้าลาย

ถ้าท่านเป็น “ยูดี” มีเหตุผลอย่างไรจึงปฏิบัติเช่นนั้น ?

- ก. เป็นหน้าที่ของผู้ใช้ถนนทุกคนที่จะต้องปฏิบัติตามกฎจราจร
- ข. น่าละอายใจ หากข้าม ตามความสะดวกของตน
- ค. ความสะดวกของคนในสังคมส่วนใหญ่ย่อมสำคัญกว่าความสะดวกของตน

21. หน้าหอสมุดมีป้ายห้ามจอดรถทุกชนิดแต่ก็มีรถต่าง ๆ จอดอยู่

ถ้าท่านมีมอเตอร์ไซค์ท่านจะเข้าหอสมุดและด้านที่ห้ามจอดมีที่ว่างและมีรถจอด ท่านจะอย่างไร ?

- ก. จอดห้ามที่จอด เพราะกลัวรถมอเตอร์ไซค์เราจะหาย
- ข. จอดที่ห้ามจอด เพราะเป็นการทำตามระเบียบ
- ค. ไม่จอดบริเวณห้ามจอด เพื่อความมีระเบียบเรียบร้อย เสียผู้มีวัฒนธรรม

22. เมื่อ“การตี” เข้าอ่านหนังสือในหอสมุด มีเพื่อนบางคนส่งเสียงดังรบกวนสมาธิผู้อื่น
ถ้าท่านเป็น“การตี” และสนิทกับเพื่อนที่ส่งเสียงดังกลุ่มนั้น ท่านจะอย่างไร ?
ก. เตือนเพื่อนไม่ให้ทำผิดระเบียบ ข. เฉยเสีย แล้วเดินไปหาที่อ่านใหม่
ค. เตือนเพื่อนว่าผู้อื่นต้องการสมาธิในการอ่าน
23. ท่านเห็นผู้อื่นถือถุงน้ำออกจากโรงอาหารและเดินมาจนถึงมุมตึก จึงโยนถุงนั้นทิ้ง
ท่านจะอย่างไร ?
ก. เดินผ่านไป เพราะไม่ใช่ธุระของเรา
ข. เตือนให้ทิ้งถังขยะเพราะจะทำให้เกิดความสะดวก เรียบร้อยสวยงาม
ค. หยิบทิ้งไปเสียเองเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่คนอื่น
24. ข้าพเจ้าต้องเดินข้ามถนนตรงทางม้าลายแม้จะทำให้ไปขึ้นรถประจำทางไม่ทันก็ตาม
ทั้งนี้เพราะเหตุใด ?
ก. ป้องกันตนเองจากอุบัติเหตุ ข. ทำให้เกิดความเรียบร้อยปลอดภัยแก่ผู้ใช้รถ ใช้ถนน
ค. เราควรร่วมมือในการรักษากฎจราจร
25. “อรอนงค์” ไปร่วมงานวันเกิดเพื่อนจนตึก รุ่งเช้าจึงไปทำงานสาย ซึ่งเลยเวลาเข้างานไปแล้ว 40 นาที
ถ้าท่านเป็น“อรอนงค์” ท่านจะอย่างไร?
ก. ทำงานตามตามปกติ ข. งดไปทำงานช่วงเช้า แล้วเข้างานตอนบ่าย
ค. ไปที่อื่น
26. “พงษ์สิทธิ์” ได้รับมอบหมายให้เป็นตัวแทนออกไปนำเสนองานหน้าห้องประชุม เมื่อใกล้เวลาพงษ์สิทธิ์เกิดความประหม่า
ถ้าท่านเป็น“พงษ์สิทธิ์” ท่านจะอย่างไร ?
ก. ทำใจให้สงบแล้วออกไปรายงาน ข. ให้เพื่อนคนอื่นออกไปนำเสนอรายงานแทน
ค. บอกเพื่อนๆว่าไม่สบายขอเลื่อนไปสัปดาห์หน้า
27. “รุ่งทอง” ขี่รถจักรยานยนต์อยู่ในซอยแคบ ๆ แห่งหนึ่ง ขณะนั้นมีรถสวนทางมารุ่งทองได้หักรถหลบไปเลี้ยวรถยนต์ที่จอด
อยู่ข้างทางเป็นรอยขีดจนสีถลอก โดยไม่มีใครเห็นเหตุการณ์นั้นเลย
ถ้าท่านเป็น“รุ่งทอง” จะอย่างไร ?
ก. ขับรถออกจากเหตุการณ์เพราะกลัวต้องชดใช้
ข. หาเจ้าของรถแล้วแจ้งให้ทราบ เพราะเมื่อทำผิดต้องมีความรับผิดชอบ
ค. ขับรถออกจากเหตุการณ์เพราะไม่รู้ว่าเป็นเจ้าของรถคือใคร

28. ถ้าท่านมีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่เมื่อพิจารณาผู้สมัครแต่ละคนแล้วล้วนแต่ไม่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมในสายตาของท่านเลย

ท่านจะอย่างไร ?

- ก. ไปลงคะแนนเสียง เพราะเกรงผู้อื่นจะตำหนิ
- ข. ลงคะแนนเลือกผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องบ้าง และใช้สิทธิให้เต็มที่
- ค. ไปลงคะแนนเสียง เพื่อไม่ให้ชื่อว่าเป็นผู้ถอนหลักทับสิทธิ

29. ถ้าท่านทราบว่า มีผู้ก่อการร้ายเข้ามาปลุกระดมในหมู่บ้านของตนและผู้ก่อการร้ายได้ประกาศว่าจะกำจัดบุคคลที่นำความไปแจ้งแก่เจ้าหน้าที่บ้านเมือง

ท่านจะอย่างไร ถ้าท่านรู้เห็นเหตุการณ์ดังกล่าว ?

- ก. แจ้งตำรวจ เพราะเราและครอบครัวจะอยู่ในหมู่บ้านด้วยความไม่ปลอดภัย
- ข. แจ้งตำรวจ เพราะเราทุกคนควรรับผิดชอบความปลอดภัยของบ้านเมืองร่วมกัน
- ค. แจ้งตำรวจ เพราะเป็นหน้าที่ของเราทุกคนที่จะรักษาความมั่นคงของชาติ และได้ชื่อว่าเป็นผู้รักชาติ

30. ขณะที่"พรศรี"นั่งรับประทานอาหารกับเพื่อน ๆ ที่ตลาดมีเด็กขอทานเข้ามาขอเงินเพื่อน ๆ จะยื่นเงินให้

ถ้าท่านเป็น"พรศรี" ท่านห้ามเพื่อนเพราะอะไร ?

- ก. การให้เงินขอทานเป็นการส่งเสริมให้เด็กขี้เกียจและไม่รู้จักพึ่งตนเอง
- ข. อยากให้เพื่อน ๆ ช่วยเด็กขอทานในทางที่ถูกต้อง
- ค. ถ้าให้ไปแล้วเด็กขอทานคนอื่น ๆ ที่เห็นจะเข้ามาขอความร่ำคาญให้อีก

31. เช้าวันนี้"อรุณ" มาชวน"ไพฑูรย์"ไปเล่นบาสเก็ตบอลกับเพื่อนๆ ที่รออยู่ แต่ไพฑูรย์ยังทำงานไม่เสร็จ

ถ้าท่านเป็น"ไพฑูรย์" ท่านจะอย่างไร ?

- ก. ไปเล่นกับเพื่อน เพราะเป็นกีฬาที่ตนเองชอบ
- ข. ปฏิเสธขอทำงานให้เสร็จก่อน แล้วจึงจะตามไปเล่นด้วย
- ค. ไปเล่นกับเพื่อนก่อน แล้วมาทำงานให้เสร็จภายหลัง

32. บริษัทA เข้างานเวลา 08.00 น. โดยพนักงานทุกคนต้องตอกบัตรลงเวลา เช้าวันนี้เครื่องตอกบัตรเสียต้องเซ็นชื่อลงเวลาในสมุด โดยกำหนดว่าใครเข้างานหลังเวลา 08.30 น. ถือว่ามาสาย "สุเทพ"มาถึงเวลา08.35น. แต่ในสมุดลงเวลานั้นคนสุดท้ายลงเวลา 08.10 น. และขณะจะเซ็นชื่อนั้น ไม่มีเพื่อนคนไหนสนใจเลย

ถ้าท่านเป็น"สุเทพ" จะลงเวลาใดเพราะเหตุใด ?

- ก. ลงเวลา 08.00 น. เพราะกลัวคนต่อไปจะลงเวลาไม่ได้ตามกำหนด
- ข. ลงเวลา 08.35 น. เพราะเป็นความจริง
- ค. ลงเวลา 08.30 น. เพราะทำตามระเบียบที่วางไว้ จะได้ไม่ถือว่ามาสาย

- 33.** “ไครทพ”จะสอบวัดผลภาษาอังกฤษของบริษัท และทราบมาว่า“อลิสสา”ได้สอบวิชานี้แล้ว จึงขอให้โอลิสาบอกข้อสอบ
ถ้าท่านเป็น”อลิสสา” ท่านจะไม่บอกข้อสอบเพราะเหตุใด ?
ก. เป็นการเอาเปรียบเพื่อนคนอื่น **ข.** ถ้าเพื่อนคนอื่นรู้จะถูกดำเนินคดี
ค. จะ ได้วัดความรู้ที่แท้จริงของผู้เข้าสอบ

34. “อำนวย”ได้รับมอบหมายจากเพื่อนร่วมงานให้ติดต่อเช่ารถเพื่อเดินทางไปพักผ่อนประจำปีของบริษัทที่ภูกระดึง จังหวัดเลย เจ้าของรถคิดค่าเช่ารถ 3,000 บาท อำนวยได้ต่อรองราคาค่าเช่าในที่สุดเจ้าของรถได้ยอมลดให้ 500 บาท
ถ้าท่านเป็น”อำนวยการ” ท่านจะทำอย่างไร ?
ก. ปรีกษาเพื่อน ๆ ถึงการใช้เงินจำนวนนี้ **ข.** จ่ายเงินคืนเพื่อน ๆ
ค. เก็บเงินไว้ใช้เพราะเป็นสิทธิของเรา

35. “ประสพ”ขว้างก้อนหินไปถูกกระจกหน้ารถของเพื่อนร่วมงานแตกโดยไม่ได้ตั้งใจและไม่มีบุคคลอื่นในที่เกิดเหตุเลย ประสพได้ออกเพื่อนร่วมงานว่าตนเป็นผู้ทำกระจกแตก
ถ้าท่านเป็น”ประสพ” ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงบอกความจริงแก่เพื่อน ?
ก. เมื่อกระท่อิ่งโกลงไปเราต้องรับผิดชอบในการกระทำนั้น แม้จะทำให้ผิดพลาดก็ตาม
ข. จะได้รับความผิดที่ตนเองกระทำ ถ้าไม่รับเพื่อน ๆ คนอื่นอาจถูกกล่าวหา
ค. เราออกความจริงแต่ต้น อาจได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้กล้าหลังจะถูกแจ้งความ

36. “พัชรินันท์”รับประทานอาหารอยู่ในโรงอาหารของบริษัท พบว่าพนักงานที่นั่งอยู่ข้างๆ ตนลืมกระเป๋าเงินไว้ในโต๊ะ พัทธริณีได้เปิดกระเป๋าดูพบว่ามียีนอยู่ 1,200 บาท ในระหว่างนั้นเธอกำลังเดือนร้อนเรื่องเงินเนื่องจากมีหนี้และเงินเดือนยังไม่ออก แต่เธอได้ตัดสินใจนำกระเป๋าสตางค์ไปคืนเจ้าของ
ถ้าท่านเป็น”พัชรินันท์” ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น ?
ก. การยึดเอาสิ่งของที่เจ้าของมิได้ยกเลิกให้มาเป็นสมบัติของตนเป็นสิ่งไม่ดี
ข. เกรงว่าถ้าผู้อื่นรู้ภายหลังจะทำให้เราขายหน้า
ค. ถ้าเอาเงินของเขาไป เขาก็คงเดือดร้อนเช่นกัน

37. “อาจอง” เป็นผู้ร่วมคะแนนในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันแห่งหนึ่ง “นายบุญ”เป็นบิดาของผู้สมัครสอบผู้หนึ่ง ได้มาติดต่อบิดาอาจองโดยขอให้ช่วยเหลือเพิ่มคะแนนให้นบุตรของตนเพื่อให้สอบได้และสัญญาว่าจะจ่ายเงินค่าตอบแทนให้ 10,000 บาท แต่อาจองไม่เพิ่มคะแนนให้นบุตรของนายบุญ ผลปรากฏว่าบุตรนายบุญสอบได้ นายบุญจึงนำเงินมาให้
ถ้าท่านเป็น”อาจอง” ท่านจะได้รับเงินหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
ก. ไม่รับและบอกว่าลูกเขาสอบได้ด้วยความสามารถ **ข.** ไม่รับ เพราะตนไม่ได้เพิ่มคะแนนสอบให้
ค. ไม่รับ เพราะคนอื่นรู้แล้วจะทำให้ตนเสื่อมเสีย

38. ในเตรียมงานปีใหม่ของบริษัท พนักงานทุกคนช่วยกันตกแต่ง ประดับประดาสถานที่ “อารี” เป็นพนักงานคนหนึ่งได้มาช่วยงานแต่เช้าจนกระทั่งสาย อารีก็ยังไม่ได้หยุดพักทั้ง ๆ ที่เพื่อนบางคนได้หยุดพักบ้างแล้ว

ถ้าท่านเป็น”อารี” ท่านมีเหตุผลอะไรที่ไม่หยุดพัก ?

- ก. เราทำงานเพื่องาน ไม่จำเป็นต้องมีคนบังคับ
- ข. ตั้งใจทำงานเต็มที่ มีความภูมิใจที่ได้ช่วยเหลือเพื่อน ๆ คนอื่น
- ค. รีบทำเพื่อจะได้เสร็จเร็ว ๆ เพื่อน ๆ จะได้ชมเชยเรา

39. “สุเทพ” ขึ้นรถเมล์มาทำงานทุกวัน วันนี้รถติดมากและต้องยืนมาตลอด 1 ชั่วโมงจึงถึงบริษัท ซึ่งขณะนั้นมีการแข่งฟุตบอลกระชับมิตรระหว่างบริษัทและยังขาดผู้เล่นอีก 1 คน หัวหน้าจึงขอให้สุเทพ ซึ่งเคยเป็นนักกีฬาฟุตบอลลงเล่นแทน

ถ้าท่านเป็น”สุเทพ” ซึ่งหนีจากการเดินทางท่านจะลงเล่นฟุตบอลหรือไม่เพราะเหตุใด ?

- ก. ไม่เล่นเพราะร่างกายไม่พร้อมทรมานแสบปวดกล้ามเนื้อ
- ข. อดทนเล่น เพราะช่วยบริษัทและเล่นด้วยน้ำใจนักกีฬา
- ค. อดทนเล่น เพราะเป็นโอกาสที่จะได้แสดงความสามารถให้เพื่อน ๆ เห็น

40. “อาภา” จะต้องอ่านรายงานการประชุมเพื่อเตรียมความพร้อมในการประชุมครั้งต่อไปของวันรุ่งขึ้น แต่คืนนี้ติดมาก อาภาก็ยังอ่านรายงานไม่จบเธอรู้สึกง่วงมาก

ถ้าท่านเป็น”อาภา” ท่านจะเข้านอนหรือไม่ เพราะเหตุใด ?

- ก. เข้านอนก่อน เพราะอ่านต่อไปก็คงไม่รู้เรื่อง
- ข. เข้านอนก่อน เพราะร่างกายต้องการพักผ่อน
- ค. ไม่เข้านอนแต่เปลี่ยนอริยบทเพื่อแก้ง่วงแล้วจึงอ่านให้จบ

41. งานกุฐินของบริษัทซึ่งจะนำไปทอดที่วัดแห่งหนึ่ง”สุภาพ”ได้มาร่วมงานตั้งแต่ 06.30 น. เมื่อทอดกุฐินเสร็จ ทางวัดก็มีอาหารมาเลี้ยง แต่ทางวัดขาดบุคคลที่จะช่วยจัดอาหาร

ถ้าท่านเป็น”สุภาพ” ท่านจะเข้าไปช่วยทางวัดจัดเตรียมอาหารหรือไม่ เพราะเหตุใด ?

- ก. ช่วย ถ้าเรายังมีกำลัง และไม่เหนื่อยจนเกินไป
- ข. ช่วย เพราะถ้าช่วยกันหลายคนจะได้เสร็จเร็วขึ้น
- ค. ช่วย แม้ว่าจะเหนื่อยหน่อยแต่การทำดีเป็นสิ่งควรทำ

42. ในการเตรียมการสัมมนา “วินัย” มีหน้าที่เตรียมสื่อการนำเสนอให้เพื่อน ๆ ในขณะที่วินัยทำงานอยู่นั้นเพื่อนคนอื่น ๆ ไปนั่งทานขนมกันที่โรงอาหารทำให้มีวินัยทำงานคนเดียวเมื่อเวลาผ่านไปแล้ว 2 ชั่วโมงเพื่อน ๆ ก็ยังไม่กลับมา

ถ้าท่านเป็น”วินัย” จะทำอย่างไร ?

- ก. ทำงานรอเพื่อนไปก่อน
- ข. เดินไปตามเพื่อนมาทำให้เสร็จ
- ค. ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จ

49. ขณะที่“ชุดิมา” เดินซื้อของอยู่ในห้างสรรพสินค้าได้เดินสวนทางกับหัวหน้าที่มาหาเพื่อน

ถ้าท่านเป็น“ชุดิมา”จะอย่างไร ?

- ก. เข้าไปทำความเคารพหัวหน้าและเพื่อนของหัวหน้า ทักทายเล็กน้อย
- ข. หยุดทำความเคารพ แล้วเดินต่อไป
- ค. เดินไปทางอื่นเพราะหัวหน้ากำลังคุยกับเพื่อน

50. “ภรณี” เห็นคนตาบอดกำลังจะข้ามถนนในขณะนั้นถนนว่างพอดี

ถ้าท่านเป็น“ภรณี” จะอย่างไร?

- ก. ช่วยบอกให้ข้ามได้ เพราะถนนว่างแล้ว
- ข. รีบเข้าไปจูงมือคนตาบอดข้ามถนนเพื่อมนุษยธรรม
- ค. เข้าไปจูงมือคนตาบอดข้ามถนนเพื่อความปลอดภัย

.....

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล

นุชจรรย์ ตั้งศิริพัฒน์ภรณ์

วันเดือนปีเกิด

16 ตุลาคม 2525

สถานที่เกิด

กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2546

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (การแสดงและกำกับการแสดง)

จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พ.ศ. 2550

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์)

จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ